

แนวทางการส่งเสริมการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย

นางสาวสิริวิมล พลเวียง

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ข้อมูลเพื่อนวัตกรรม

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

ปีการศึกษา 2567

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

แนวทางการส่งเสริมการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย

นางสาวสิริวิมล พลเวียง

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร

วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาวิทยาศาสตรข้อมูลเพื่อนวัตกรรม

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

ปีการศึกษา 2567

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

ใบรับรองการค้นคว้าอิสระ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

เรื่อง แนวทางการส่งเสริมการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย

โดย นางสาวสิริวิมล พลเวียง

ได้รับอนุมัติให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
วิทยาศาสตร์ข้อมูลเพื่อนวัตกรรม

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย / หัวหน้าภาควิชา

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าอิสระ

ชื่อ : นางสาวสิริวิมล พลเวียง
ชื่อการค้นคว้าอิสระ : แนวทางการส่งเสริมการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงาน
ไทย
สาขาวิชา : วิทยาศาสตร์ข้อมูลเพื่อนวัตกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระหลัก :
ปีการศึกษา : 2567

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย และเสนอแนวทางการส่งเสริมการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ งานวิจัยนี้เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่ทำงานในภาคส่วนต่าง ๆ ของตลาดแรงงานไทยที่เป็นผู้ใช้งานปัญญาประดิษฐ์ในการทำงาน จำนวน 450 คน โดยใช้แบบสอบถามออนไลน์ และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานด้วยการใช้สถิติเชิงอนุมาน คือ การวิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณเชิงเส้นตรงแบบขั้นตอน ผลการวิจัย พบว่า ความสามารถของเทคโนโลยีและอิทธิพลทางสังคมในการใช้งานเทคโนโลยี ส่งผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยทั้ง 2 ปัจจัยดังกล่าวเมื่อร่วมกันการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย ได้ร้อยละ 56.50 และถูกนำมาเสนอแนวทางการส่งเสริมการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย โดยมุ่งเน้นการผลักดันให้ตลาดแรงงานไทยเกิดการประยุกต์ใช้ปัญญาประดิษฐ์ในองค์กรให้มีประสิทธิภาพ ตลอดจนการนำเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์มาช่วยในการขับเคลื่อนประเทศให้บรรลุเป้าหมายในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมของประเทศได้อย่างยั่งยืนต่อไป

(มีจำนวนทั้งสิ้น 102 หน้า)

คำสำคัญ : เทคโนโลยี, ปัญญาประดิษฐ์, ตลาดแรงงานไทย

อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระหลัก

Name : Miss Siriwimon Phonwiang
Independent Study Title : Guidelines for Enhancing the Use of Artificial
Intelligence in the Thai Labor Market
Major Field : Data Science for Innovation
King Mongkut's University of Technology North
Bangkok
Independent Study Advisor :
Academic Year : 2024

ABSTRACT

This research objectives were to analyze the factors influencing artificial intelligence adoption in the Thai labor market and propose guidelines for enhancing the use of artificial intelligence in the Thai labor market. The quantitative research method was conducted in this study. Data were collected from 450 people who work in various sectors of the Thai labor market and use artificial intelligence in their work, using online questionnaires. The data were then analyzed using frequency, percentage, mean, standard deviation, and stepwise multiple linear regression. The results found that two factors consisting of technology capability and social influence in technology usage were statistically significant to the use of artificial intelligence in the Thai labor market at the 0.05 level. The factors were able to predict the use of artificial intelligence in the Thai labor market at 56.50 percent. Based on the factors, guidelines for enhancing the use of artificial intelligence in the Thai labor Market was proposed. Focusing on driving the adoption of artificial intelligence in the Thai labor market to enhance organizational efficiency, as well as leveraging artificial intelligence to propel the nation toward achieving sustainable economic, social, and environmental development goals.

(Total 102 Pages)

Keywords: Technology, Artificial Intelligence, Thai Labor Market

Advisor

กิตติกรรมประกาศ

การค้นคว้าอิสระฉบับนี้ไม่สามารถสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี หากปราศจากความช่วยเหลือของ อาจารย์ทุกท่าน ขอขอบพระคุณ อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก รองศาสตราจารย์ ดร.นลินภัทร์ บำเพ็ญเพียร ที่ให้คำแนะนำแนวทางวิจัย พร้อมทั้งคำติชม ติดตามผล และให้คำปรึกษาที่ดีมาตลอดภาคการศึกษา รวมถึง อาจารย์ ดร.กาญจนา วิริยะพันธ์ ที่ช่วยแนะนำเพิ่มเติม เพื่อให้งานวิจัยออกมาสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

อีกทั้งขอขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านในภาควิชาวิทยาศาสตร์ข้อมูลเพื่อนวัตกรรม ที่ให้ความรู้ คำแนะนำ จนสิ่งสมอกมาเป็นประสบการณ์ที่สามารถนำไปใช้ได้จริงทั้งในการค้นคว้าอิสระและนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

ขอขอบพระคุณ บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด สำหรับการสนับสนุนทุนการศึกษาปริญญาโท ตลอดจนรุ่นพี่ รุ่นน้อง เพื่อน ๆ และครอบครัว ที่ให้การสนับสนุน และเป็นกำลังใจในการเรียนปริญญาโทตลอด 2 ปี รวมถึงต้องขอขอบพระคุณประชากรทั้ง 450 ท่าน ที่สละเวลาอันมีค่าช่วยตอบแบบสอบถามงานวิจัย ท่านจึงเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้การค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

สุดท้ายนี้ข้าพเจ้าขออำนาจคุณพระศรีรัตนตรัย และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย โปรดดลบันดาลให้บุคคล ตามที่ข้าพเจ้าได้กล่าวมาข้างต้น จงประสบแต่ความสุข ความสำเร็จในด้านต่าง ๆ ตลอดจนขอให้มีความสุขภาพร่างกายที่แข็งแรงตลอดไป

สิริวิมล พลเวียง

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง (ถ้ามี).....	ฌ
สารบัญรูปภาพ (ถ้ามี).....	ฎ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
1.3 สมมติฐานงานวิจัย.....	2
1.4 ขอบเขตของการวิจัย	2
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ	3
1.6 ประโยชน์ที่ได้รับ	4
บทที่ 2 ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
2.1 เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์.....	5
2.2 การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย.....	11
2.3 โมเดลการยอมรับเทคโนโลยี (Technology Acceptance Model: TAM)	14
2.4 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย	17
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	42

3.1 โมเดลงานวิจัย.....	42
3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	42
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	43
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	45
3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	45
บทที่ 4 ผลการดำเนินงานวิจัย	47
4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง	47
4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงาน ไทย	50
4.3 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย	64
4.4 แนวทางการส่งเสริมการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย	69
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	71
5.1 สรุปผลการวิจัย	71
5.2 อภิปรายผลการศึกษา.....	74
5.3 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย.....	77
บรรณานุกรม.....	80
ภาคผนวก ก.....	87
ภาคผนวก ข.....	87
ภาคผนวก ข.....	93
ประวัติผู้เขียน.....	102

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 2-1 สรุปการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย	32
ตารางที่ 4-1 ช่วงอายุของกลุ่มตัวอย่าง	47
ตารางที่ 4-2 ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง	48
ตารางที่ 4-3 อาชีพในภาคส่วนตลาดแรงงานไทยของกลุ่มตัวอย่าง	48
ตารางที่ 4-4 ประสบการณ์การทำงานของกลุ่มตัวอย่าง	49
ตารางที่ 4-5 ความคุ้นเคยกับการใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ของกลุ่มตัวอย่าง	49
ตารางที่ 4-6 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย ในภาพรวมจำแนกเป็นรายด้าน	50
ตารางที่ 4-7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย ด้านการยอมรับเทคโนโลยี จำแนกเป็นรายประเด็นข้อคำถาม	51
ตารางที่ 4-8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย ด้านทักษะและความสามารถในการใช้งานเทคโนโลยี จำแนกเป็นรายประเด็นข้อคำถาม ..	54
ตารางที่ 4-9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย ด้านอิทธิพลทางสังคมในการใช้งานเทคโนโลยี จำแนกเป็นรายประเด็นข้อคำถาม	56
ตารางที่ 4-10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย ด้านความสามารถของเทคโนโลยี จำแนกเป็นรายประเด็นข้อคำถาม	57
ตารางที่ 4-11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย ด้านการประเมินคุณค่าของเทคโนโลยี จำแนกเป็นรายประเด็นข้อคำถาม	59
ตารางที่ 4-12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย ด้านความพร้อมในการนำเทคโนโลยีมาใช้ จำแนกเป็นรายประเด็นข้อคำถาม	61
ตารางที่ 4-13 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย ในภาพรวมจำแนกเป็นรายด้าน	63
ตารางที่ 4-14 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ	65
ตารางที่ 4-15 ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์พหุคูณกำลังสองของค่าสหสัมพันธ์พหุคูณที่ปรับแก้ และค่าคลาดเคลื่อนมาตรฐานของตัวแปรพยากรณ์ที่ส่งผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย	66

ตารางที่ 4-16 ค่าความแปรปรวนที่ได้จากการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise) เพื่อพยากรณ์ การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย	67
ตารางที่ 4-17 การสรุปผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise) เพื่อพยากรณ์การใช้ ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย	68

สารบัญรูปภาพ

หน้า

ภาพที่ 2-1 แบบจำลองการยอมรับเทคโนโลยี (Technology Acceptance Model: TAM) (Venkatesh และ Davis, 2000)	
[23]	15
ภาพที่ 2-2 แบบจำลองการยอมรับเทคโนโลยี 2 (Technology Acceptance Model 2: TAM2) (Venkatesh และ Davis, 2000)	
[23]	16
ภาพที่ 2-3 แบบจำลองการยอมรับเทคโนโลยี 3 (Technology Acceptance Model 3: TAM 3) (Venkatesh และ Bala, 2008) [24]	17
ภาพที่ 3-1 โมเดลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย	42

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence) หรือเรียกชื่อย่อว่า AI เริ่มมีการนำมาใช้ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1956 ซึ่งในช่วงแรกนำเข้ามาเพื่อเริ่มพัฒนาเกี่ยวกับโครงข่ายประสาทเทียม หรือที่ในปัจจุบันรู้จักกันคือ เครื่องจักรที่มีความคิด และได้รับความนิยมเป็นอย่างมากในปัจจุบัน โดยปัญญาประดิษฐ์สร้างความเป็นไปได้ให้แก่เครื่องจักรในการเรียนรู้จากประสบการณ์ในอดีต ปรับแต่งเข้ากับข้อมูลที่ป้อนเข้าไปใหม่และทำหน้าที่เปรียบเสมือนมนุษย์ เพื่อช่วยให้มนุษย์สามารถตัดสินใจสิ่งที่ยกข้อสงสัยได้ง่ายขึ้น ด้วยข้อมูลที่มาจากการสกัดของปัญญาประดิษฐ์ สามารถช่วยให้มนุษย์เข้าใจได้ง่ายมากยิ่งขึ้น และที่สำคัญสามารถช่วยให้มนุษย์ทำงานลดน้อยลง รวมถึงงานที่เสี่ยงเป็นอันตรายต่อชีวิตของมนุษย์ เช่น การก่อสร้าง หรือการทดลองทางวิทยาศาสตร์ของมนุษย์ เป็นต้น [1]

ในช่วงไม่กี่ทศวรรษที่ผ่านมาปัญญาประดิษฐ์ได้รับการพัฒนาอย่างรวดเร็ว โดยมีการลงทุนและการวิจัยที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจากทั้งภาครัฐและภาคเอกชน [2] [3] ความก้าวหน้าในด้านการประมวลผลข้อมูล การเรียนรู้ของเครื่อง (Machine Learning) และการประมวลผลภาษาธรรมชาติ (Natural Language Processing) ได้ผลักดันให้ปัญญาประดิษฐ์สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในหลายภาคส่วน จึงกลายเป็นเทคโนโลยีที่มีบทบาทสำคัญในยุคดิจิทัล เนื่องจากความสามารถในการประมวลผลข้อมูลจำนวนมากได้อย่างรวดเร็วและแม่นยำ การเรียนรู้และการตัดสินใจอย่างอัตโนมัติทำให้ปัญญาประดิษฐ์สามารถใช้ในการแก้ปัญหาที่ยกข้อสงสัยและเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน นอกจากนี้ปัญญาประดิษฐ์ยังสามารถเรียนรู้และปรับปรุงตนเองอย่างต่อเนื่อง ทำให้มีความสามารถในการปรับตัวและพัฒนาตามสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป [4] จึงทำให้ถูกนำมาประยุกต์ใช้อย่างแพร่หลายในอุตสาหกรรมและภาคส่วนต่าง ๆ ยกตัวอย่างเช่น ด้านการผลิต (เช่น หุ่นยนต์อุตสาหกรรม และการวิเคราะห์ข้อมูลผลผลิต เป็นต้น) ด้านการบริการลูกค้า (เช่น แชทบอท และการวิเคราะห์ข้อมูลลูกค้า เป็นต้น) ด้านการแพทย์ (เช่น การวินิจฉัยโรค และการวิเคราะห์ข้อมูลสุขภาพ เป็นต้น) ด้านการเงิน (เช่น การวิเคราะห์ข้อมูลทางการเงิน และการให้คำแนะนำด้านการลงทุน เป็นต้น) ด้านการตลาด (เช่น การวิเคราะห์พฤติกรรมผู้บริโภค และการใช้สื่อโฆษณาอัตโนมัติ เป็นต้น) ด้านการขนส่งและโลจิสติกส์ (เช่น การวางแผนเส้นทาง และการจัดการคลังสินค้า เป็นต้น) และด้านการเกษตร (เช่น การวิเคราะห์ข้อมูลการเกษตร และการใช้โดรน เป็นต้น) [5]

สำหรับประเทศไทย การนำปัญญาประดิษฐ์มาใช้ในตลาดแรงงานยังอยู่ในช่วงเริ่มต้นและมีการเติบโตอย่างต่อเนื่อง โดยมีการนำปัญญาประดิษฐ์มาใช้ในหลายภาคส่วน เช่น โรงงานอุตสาหกรรม การ

บริการลูกค้า และการแพทย์ เป็นต้น อย่างไรก็ตาม การนำปัญญาประดิษฐ์มาใช้ในตลาดแรงงานไทยยังคงต้องเผชิญกับปัญหาและความท้าทายหลายประการ เช่น การขาดแคลนทักษะด้านปัญญาประดิษฐ์ ขาดการฝึกอบรมที่เหมาะสม โครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลที่ยังไม่ครอบคลุม และการขาดการสนับสนุนที่เพียงพอจากภาครัฐ เป็นต้น [6] จากความสำคัญและปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นถึงความสำคัญในการศึกษาประเด็นเกี่ยวกับการส่งเสริมการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย โดยการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย ซึ่งจะช่วยให้มีแนวทางในการส่งเสริมการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย รวมถึงหน่วยงานในระดับนโยบายที่เกี่ยวข้องสามารถนำไปใช้ในการกำหนดทิศทางการผลักดันให้ตลาดแรงงานไทยเกิดการประยุกต์ใช้ปัญญาประดิษฐ์ในองค์กรให้มีประสิทธิภาพ ตลอดจนการนำเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์มาช่วยในการขับเคลื่อนประเทศให้บรรลุเป้าหมายในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมของประเทศได้อย่างยั่งยืนต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1.2.1 เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย
- 1.2.2 เพื่อเสนอแนวทางการส่งเสริมการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย

1.3 สมมติฐานงานวิจัย

การวิจัยนี้ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย พบตัวแปรอิสระที่ส่งผลต่อตัวแปรตามจำนวน 6 ตัวแปร ซึ่งสามารถสร้างสมมติฐานการวิจัยได้ ดังนี้

- สมมติฐานที่ 1 การยอมรับเทคโนโลยีส่งผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย
- สมมติฐานที่ 2 ทักษะและความสามารถในการใช้งานเทคโนโลยีส่งผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย
- สมมติฐานที่ 3 อิทธิพลทางสังคมในการใช้งานเทคโนโลยีส่งผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย
- สมมติฐานที่ 4 ความสามารถของเทคโนโลยีส่งผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย
- สมมติฐานที่ 5 การประเมินคุณค่าของเทคโนโลยีส่งผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย
- สมมติฐานที่ 6 ความพร้อมในการนำเทคโนโลยีมาใช้ส่งผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ด้าน คือ ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง และขอบเขตด้านเนื้อหาการวิจัย มีดังนี้

- 1.4.1 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้จะครอบคลุมกลุ่มบุคคลที่ทำงานในภาคส่วนต่าง ๆ ของตลาดแรงงานไทย ซึ่งมีการนำปัญญาประดิษฐ์มาใช้หรือมีความเกี่ยวข้องกับการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงาน ได้แก่ ภาคการเงินและการธนาคาร ภาคการผลิต ภาคการค้าปลีกและอีคอมเมิร์ซ ภาคการบริการลูกค้า และภาคการขนส่งและโลจิสติกส์ เป็นต้น โดยการสำรวจจากประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป จำแนกตามสถานภาพแรงงานผู้มีงานทำในปี พ.ศ.2566 จำนวน 39,579,000 คน [7]

กลุ่มตัวอย่าง คือ บุคคลที่ทำงานในภาคส่วนต่าง ๆ ของตลาดแรงงานไทย ซึ่งมีการนำปัญญาประดิษฐ์มาใช้หรือมีความเกี่ยวข้องกับการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงาน ประกอบด้วย ภาคการเงินและการธนาคาร ภาคการผลิต ภาคการค้าปลีกและอีคอมเมิร์ซ ภาคการบริการลูกค้า และภาคการขนส่งและโลจิสติกส์ เป็นต้น จำนวน 400 คน ด้วยวิธีการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างของ ทาโร ยามาเน่ (1973) [8] ที่ระดับความคลาดเคลื่อนร้อยละ 5 หรือระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

1.4.2 ขอบเขตด้านเนื้อหาการวิจัย

การวิจัยนี้ศึกษาและวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย เพื่อนำเสนอแนวทางการส่งเสริมการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย โดยมุ่งเน้นศึกษาบุคคลที่ทำงานในภาคส่วนต่าง ๆ ของตลาดแรงงานไทย เช่น ภาคการเงินและการธนาคาร ภาคการผลิต ภาคการค้าปลีกและอีคอมเมิร์ซ ภาคการบริการลูกค้า และภาคการขนส่งและโลจิสติกส์ เป็นต้น ที่ได้มีการนำปัญญาประดิษฐ์มาใช้หรือมีความเกี่ยวข้องกับการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงาน

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.5.1 การยอมรับเทคโนโลยี หมายถึง การยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยมุ่งเน้นไปที่การรับรู้ถึงประโยชน์ และการรับรู้ถึงความง่ายในการใช้งาน ซึ่งส่งผลต่อทัศนคติ ความตั้งใจในการใช้งาน และนำไปสู่การใช้งานจริงในที่สุด [9]

1.5.2 ทักษะและความสามารถในการใช้งานเทคโนโลยี หมายถึง ความสามารถของแรงงานไทยในการนำเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์มาใช้งาน หรือนำมาประยุกต์ใช้ในการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงความสามารถในการทำงานร่วมกับเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ [10]

1.5.3 อิทธิพลทางสังคมในการใช้งานเทคโนโลยี หมายถึง การกระทำสิ่งต่าง ๆ หรือการออกความคิดเห็น โดยบุคคลใดบุคคลหนึ่งหรือหลายบุคคล มีจุดประสงค์ที่จะเปลี่ยนแปลงความคิด ความรู้สึก หรือพฤติกรรมของบุคคลอื่น [9]

1.5.4 ความสามารถของเทคโนโลยี หมายถึง ความสามารถของเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ ที่สะท้อนให้เห็นถึงศักยภาพของเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ในการนำเข้ามาช่วยปฏิบัติงานต่าง ๆ รวมถึง

การสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับธุรกิจและองค์กรต่าง ๆ โดยการนำเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์มาประยุกต์ใช้ในกระบวนการทำงาน [10]

1.5.5 การประเมินคุณค่าของเทคโนโลยี หมายถึง การประเมินคุณค่าของเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ ซึ่งเป็นกระบวนการวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ เพื่อทำความเข้าใจถึงผลกระทบโดยรวมของเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ [10]

1.5.6 ความพร้อมในการนำเทคโนโลยีมาใช้ หมายถึง ศักยภาพโดยรวมในการนำเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์เข้ามาใช้งานอย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งเป็นผลมาจากการรวมองค์ประกอบต่าง ๆ ทั้งในด้านการปรับตัว โครงสร้างพื้นฐานที่เอื้อต่อการนำปัญญาประดิษฐ์มาใช้ และการสนับสนุนจากภาครัฐ ซึ่งต้องอาศัยความร่วมมือและการขับเคลื่อนอย่างเป็นระบบ จึงจะสามารถนำเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์มาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ [11]

1.5.7 ปัญญาประดิษฐ์ หมายถึง ศาสตร์ทางด้านวิทยาศาสตร์และวิศวกรรมศาสตร์ ที่มุ่งเน้นพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อให้เครื่องจักรและระบบคอมพิวเตอร์สามารถทำงานได้ด้วยความสามารถเสมือนมนุษย์ เช่น การคำนวณ การคิดหาเหตุผล การเรียนรู้ การจดจำ และการทำงานตามคำสั่ง เป็นต้น [9]

1.6 ประโยชน์ที่ได้รับ

ผลที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อการกำหนดทิศทางและนโยบายของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาตลาดแรงงานไทยในด้านการเพิ่มทักษะดิจิทัล ที่จะช่วยผลักดันให้แรงงานไทยสามารถเพิ่มมูลค่าให้กับงานของตนเอง ผ่านการปรับเปลี่ยนแนวความคิดและการเตรียมพร้อมรองรับความเปลี่ยนแปลงในอนาคต โดยใช้ปัญญาประดิษฐ์เป็นเครื่องมือทำงานร่วมกับแรงงานมนุษย์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและสร้างสรรค์นวัตกรรมในการทำงาน ซึ่งจะเป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมของประเทศให้มีความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืนต่อไป

บทที่ 2

ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยเรื่องแนวทางการส่งเสริมการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย ซึ่งจะช่วยให้มีแนวทางในการส่งเสริมการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้า แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการศึกษาและวิจัย ดังต่อไปนี้

- 2.1 เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์
- 2.2 การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย
- 2.3 โมเดลการยอมรับเทคโนโลยี (Technology Acceptance Model: TAM)
- 2.4 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย

2.1 เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์

2.1.1 ความหมายของเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์

John McCarthy (1956) [12] ได้ให้คำนิยามของ ปัญญาประดิษฐ์ เป็นครั้งแรกไว้ว่า เป็นศาสตร์ทางด้านวิทยาศาสตร์และวิศวกรรมศาสตร์ในการสร้างความฉลาดให้กับเครื่องจักร เป็นศาสตร์ที่ว่าด้วยการสร้างความฉลาดให้กับเครื่องจักร โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับระบบคอมพิวเตอร์ เพื่อให้สามารถคำนวณ คิดหาเหตุผล มีการเรียนรู้ได้เสมือนกับสมองของมนุษย์ และตอบสนองต่อสถานการณ์ต่างๆ ได้ ทั้งนี้เพื่อช่วยให้ระบบคอมพิวเตอร์สามารถทำงานแทนมนุษย์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

Minsky (1968) [13] กล่าวว่า ปัญญาประดิษฐ์ คือ วิทยาศาสตร์แห่งการสร้างสิ่งประดิษฐ์ที่ฉลาด มุ่งเน้นไปที่การพัฒนาเทคโนโลยีที่สามารถทำงานอัจฉริยะได้ โดยไม่จำเป็นต้องเลียนแบบมนุษย์

บุญเสริม กิจศิริกุล (2548) [14] ได้ให้คำนิยามของปัญญาประดิษฐ์ไว้ว่า ปัญญาประดิษฐ์เป็นวิชาที่ว่าด้วยการศึกษาเพื่อให้เข้าใจถึงความสามารถและสร้างระบบคอมพิวเตอร์ที่ชาญฉลาด และนำมาทำงานแทนหรือช่วยมนุษย์ทำงานที่ต้องใช้ความฉลาดนั้น ๆ

สุทัศน์ กำมณี ณรงค์เดช รัตนานนท์เสถียร และขวัญนรี กล้าปราบโจร (2566) [15] ให้ความหมายของปัญญาประดิษฐ์ว่าคือ ความฉลาดที่ถูกประดิษฐ์หรือสร้างขึ้นโดยมนุษย์ ลักษณะของคอมพิวเตอร์ในยุคแรกถูกสร้างมาให้ทำตามคำสั่งหรือชุดคำสั่งที่มนุษย์สร้างขึ้น มีการทำงานเป็นลำดับ และมีรูปแบบที่แน่นอน ประมวลผลจากข้อมูลเบื้องต้นที่มนุษย์ป้อนเข้าสู่คอมพิวเตอร์ออกเป็นผลลัพธ์ ยังไม่สามารถเรียนรู้ เสนอแนวทาง หรือให้เหตุผลที่คล้ายกับมนุษย์ได้ เมื่อการพัฒนาของคอมพิวเตอร์

ได้มีการพัฒนาอย่างรวดเร็วในด้านของความเร็วและราคาที่ถูกลง ทำให้ซอฟต์แวร์สามารถที่จะประมวลผลในระดับที่มีความซับซ้อนได้มากขึ้น ทำให้สามารถเกิดการออกแบบทำให้คอมพิวเตอร์สามารถประมวลผล เรียนรู้ เสนอทางแก้ปัญหา ให้เหตุผล รวมถึงการสร้างองค์ความรู้ใหม่ได้เอง ซึ่งกระบวนการคิดในรูปแบบดังกล่าวสามารถทดแทนการคิดของมนุษย์ได้อีกทั้งยังถูกต้องและแม่นยำกว่า เราเรียกกระบวนการดังกล่าวว่าปัญญาประดิษฐ์ ปัจจุบันปัญญาประดิษฐ์ถูกนำไปใช้ในวงการธุรกิจ โดยเฉพาะวงการอุตสาหกรรมเป็นจำนวนมาก เพราะทำให้เพิ่มผลผลิตได้มากขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ

อภิสร่า คชรัฐแก้วฟ้า (2566) [16] ให้ความหมายของปัญญาประดิษฐ์ว่าเป็น การพัฒนาให้คอมพิวเตอร์ เครื่องจักรกล หุ่นยนต์ และเทคโนโลยีสมัยใหม่มีความสามารถที่ชาญฉลาดเช่นเดียวกับมนุษย์ เข้าใจภาษามนุษย์ จดจำ รูปภาพ เสียง และสามารถทำงานได้ตามที่ต้องการ ตลอดจนสามารถเลียนแบบพฤติกรรมการทำงานของมนุษย์ได้เป็นอย่างดี ซึ่งถือเป็นวิทยาศาสตร์คอมพิวเตอร์แขนงหนึ่ง

สรุปได้ว่า ปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence: AI) หมายถึง ศาสตร์ด้านวิทยาศาสตร์และวิศวกรรมศาสตร์ ที่มุ่งเน้นพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อให้เครื่องจักรและระบบคอมพิวเตอร์สามารถทำงานได้ด้วยความสามารถเสมือนมนุษย์ เช่น การคำนวณ การคิดหาเหตุผล การเรียนรู้ การจดจำ และการทำงานตามคำสั่ง เป็นต้น โดยไม่จำเป็นต้องเลียนแบบพฤติกรรมของมนุษย์ ซึ่งความสามารถเหล่านี้จะช่วยให้เครื่องจักรสามารถทำงานแทน หรือสนับสนุนการทำงานของมนุษย์ได้อย่างมีประสิทธิภาพและแม่นยำมากขึ้น

2.1.2 ประเภทของปัญญาประดิษฐ์

ประเภทของปัญญาประดิษฐ์ สามารถแบ่งได้ 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ แบ่งตามความสามารถ และแบ่งตามฟังก์ชันการทำงาน [17] โดยมีรายละเอียด ดังนี้

2.1.2.1 ปัญญาประดิษฐ์แบ่งตามความสามารถ

2.1.2.1.1 Weak AI หรือ Narrow AI (ANI) เป็นปัญญาประดิษฐ์ที่ถูกพัฒนาขึ้นมาด้วยจุดประสงค์ ในการเข้ามาแก้ปัญหาและช่วยเหลือมนุษย์ในการตัดสินใจ แนะนำ หรือคาดการณ์สถานการณ์ต่าง ๆ ด้วยข้อมูลสถิติที่มีรวมไปถึงความสามารถในการฝึกฝนและเรียนรู้บทพื้นฐานที่มนุษย์กำหนด อาทิ ระบบขับเคลื่อนอัตโนมัติของรถยนต์ Tesla (Autonomous Vehicles) หรือระบบยืนยันตัวตนและจดจำใบหน้า (Face Recognition)

2.1.2.1.2 Strong AI หรือปัญญาประดิษฐ์ ที่มีความสามารถในการตอบสนอง และทำงานที่ซับซ้อนและมีความคิดเป็นของตนเอง และสามารถตัดสินใจ แก้ปัญหา และวิเคราะห์สถานการณ์ได้ด้วยตนเอง โดยมีความสามารถเทียบเท่าหรือในบางครั้งสูงกว่ามนุษย์ โดยจำแนกออกได้เป็น 2 ประเภท ดังนี้

ก) ปัญญาประดิษฐ์ทั่วไป (Artificial General Intelligence: AGI) เป็นระบบปัญญาประดิษฐ์ประเภทที่มีสติปัญญา และความสามารถในการทำงานต่าง ๆ ได้เทียบเท่ากับสมองมนุษย์สามารถคิดวิเคราะห์ วางแผน และสามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้ เข้าในเรื่องที่เป็นนามธรรม นอกจากนี้ยังสามารถเรียนรู้ประสบการณ์จากอดีตได้เหมือนมนุษย์

ข) ปัญญาประดิษฐ์ขั้นสูง (Artificial Super Intelligence: ASI) เป็นระบบปัญญาประดิษฐ์ประเภทที่มีปัญญาเหนือกว่ามนุษย์ ซึ่งปัจจุบันยังไม่สามารถพัฒนาปัญญาประดิษฐ์ในระดับนี้ขึ้นมาได้ ส่วนมากจะเป็นไอเดียที่เกิดขึ้นในสื่อต่าง ๆ มากมาย เช่น ภาพยนตร์ ซีรีส์ นวนิยาย หรือเกมส์ เป็นต้น

2.1.2.2 ปัญญาประดิษฐ์แบ่งตามฟังก์ชันการทำงาน

2.1.2.2.1 Reactive Machines เป็นระบบปัญญาประดิษฐ์ที่ไม่สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง มีความสามารถจำกัด ไม่มีหน่วยความจำเป็นของตนเอง ไม่สามารถดึงข้อมูลเก่ามาพัฒนาในการตัดสินใจให้ดีขึ้นได้ ไม่สามารถสร้างการอนุมานจากข้อมูล เพื่อประเมินการกระทำในอนาคตได้ ทำได้แค่ปฏิกิริยาโต้ตอบกับสถานการณ์ตรงหน้าเท่านั้น เช่น การเล่นเกมกรุก เป็นต้น

2.1.2.2.2 Theory of Mind การทำงานของปัญญาประดิษฐ์ประเภทนี้ คือสามารถเข้าใจอารมณ์ ความรู้สึก วัฒนธรรม และความเชื่อต่าง ๆ ของมนุษย์ได้ เหมือนตัวอย่างปัญญาประดิษฐ์ ที่เกิดขึ้นในภาพยนตร์เรื่อง Her (2013) ปัญญาประดิษฐ์ที่สามารถรับรู้ความรู้สึก และพูดคุยได้ปัญญาประดิษฐ์ประเภทนี้ในอนาคตอาจสามารถทำนายพฤติกรรมล่วงหน้าได้ เหมือนการจำลองความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ผ่านการทำความเข้าใจความรู้สึกที่เกิดขึ้นตรงหน้า

2.1.2.2.3 Self awareness เป็นระบบปัญญาประดิษฐ์ขั้นสูงสุด สามารถมีอารมณ์ ความรู้สึก ความเชื่อ และมีความต้องการเป็นตัวเอง รวมถึงสามารถคิดตัดสินใจ เลือกรับ และกระทำสิ่งต่าง ๆ ได้ด้วยตนเองทั้งหมด เช่นตัวอย่างปัญญาประดิษฐ์ในภาพยนตร์เรื่อง Chappie (2015) ปัญญาประดิษฐ์ที่สามารถเรียนรู้ความรัก และเรียนรู้ในการมีชีวิตอยู่ ตั้งแต่การทำความเข้าใจอารมณ์ ไปสู่การตระหนักรู้ในสถานะของตนเอง การคาดการณ์ความรู้สึกของผู้อื่นได้และมนุษย์

นอกจากนี้ ยังสามารถแบ่งประเภทของปัญญาประดิษฐ์ได้เป็นหมวดหมู่ ดังนี้

2.1.2.3 Machine Learning (ML) เป็นกลุ่มของเทคนิคและวิธีการที่อนุญาตให้ระบบปัญญาประดิษฐ์เรียนรู้และปรับปรุงด้วยตนเองจากข้อมูลที่ได้รับ โดยไม่ต้องมีการโปรแกรมโดยตรง การเรียนรู้ของเครื่องอาจเป็นทางการ (Supervised) หรือไม่มีการตรวจสอบ (Unsupervised) และอาจใช้หลายวิธี เช่น การเรียนรู้แบบตัวแบบ (Model – Based Learning) หรือการเรียนรู้แบบจำลอง (Reinforcement Learning)

2.1.2.4 Deep Learning (DL) เป็นการประมวลผลปัญญาประดิษฐ์โดยใช้ระบบโครงข่ายประสาทเทียม (Artificial Neural Networks) ซึ่งประกอบด้วยชั้นของโน้ต (Neurons)

มากมายที่มีความซับซ้อน โดย Deep Learning (DL) สามารถเรียนรู้และตรวจจับลักษณะที่ซับซ้อนในข้อมูลได้ เช่น การจดจำภาพ การแปลภาษา และการประมวลผลเสียง เป็นต้น

2.1.2.5 Natural Language Processing (NLP) เป็นการพัฒนาปัญญาประดิษฐ์ที่สามารถเข้าใจและประมวลผลภาษามนุษย์ได้ โดยรวมถึงการแปลภาษา การสร้างคำถามและคำตอบ การจดจำและสร้างข้อความ และการวิเคราะห์อารมณ์ในข้อความ

2.1.2.6 Computer Vision เป็นส่วนของปัญญาประดิษฐ์ที่เกี่ยวข้องกับการประมวลผลภาพและวิดีโอ โดยสามารถรู้จำและเข้าใจภาพ ตรวจจับวัตถุ การแยกแยะใบหน้า

2.1.3 องค์ประกอบของปัญญาประดิษฐ์ [18] มีดังนี้

2.1.3.1 ข้อมูล (Data) ปัญญาประดิษฐ์จำเป็นต้องใช้ข้อมูลจำนวนมากในการเรียนรู้และปรับปรุงประสิทธิภาพการทำงาน ข้อมูลที่ใช้ในการพัฒนาปัญญาประดิษฐ์สามารถมาจากแหล่งต่าง ๆ เช่น ข้อมูลจากการสำรวจ ข้อมูลจากการทดลอง ข้อมูลจากการสังเกตการณ์ เป็นต้น

2.1.3.2 อัลกอริทึม (Algorithms) ปัญญาประดิษฐ์ใช้อัลกอริทึมในการประมวลผลข้อมูลและสร้างพฤติกรรมต่าง ๆ อัลกอริทึมที่ใช้ในการพัฒนาปัญญาประดิษฐ์มีหลากหลายประเภท เช่น อัลกอริทึมการเรียนรู้ของเครื่อง อัลกอริทึมการประมวลผลภาษาธรรมชาติ อัลกอริทึมการมองเห็นด้วยคอมพิวเตอร์ อัลกอริทึมหุ่นยนต์ เป็นต้น

2.1.3.3 ฮาร์ดแวร์ (Hardware) ปัญญาประดิษฐ์จำเป็นต้องใช้ฮาร์ดแวร์ที่มีความสามารถสูงในการประมวลผลข้อมูลและสร้างพฤติกรรมต่าง ๆ ฮาร์ดแวร์ที่ใช้ในการพัฒนาปัญญาประดิษฐ์ได้แก่ หน่วยประมวลผลกลาง (CPU) หน่วยความจำ (Memory) หน่วยประมวลผลกราฟิก (GPU) หน่วยประมวลผลแบบประสาทเทียม (TPU) เป็นต้น

นอกจากองค์ประกอบหลักข้างต้นแล้ว ปัญญาประดิษฐ์ยังจำเป็นต้องอาศัยปัจจัยอื่น ๆ ในการพัฒนาและใช้งาน เช่น

2.1.3.4 ผู้เชี่ยวชาญ (Experts) การพัฒนาปัญญาประดิษฐ์จำเป็นต้องอาศัยผู้เชี่ยวชาญจากหลากหลายสาขา เช่น วิทยาการคอมพิวเตอร์ วิศวกรรมศาสตร์ คณิตศาสตร์ สถิติ การแพทย์ เป็นต้น

2.1.3.5 จริยธรรม (Ethics) การพัฒนาและใช้งานปัญญาประดิษฐ์จำเป็นต้องคำนึงถึงจริยธรรมและผลกระทบต่อสังคม

2.1.3.6 กฎหมาย (Laws) การพัฒนาและใช้งานปัญญาประดิษฐ์จำเป็นต้องปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

2.1.4 กระบวนการทำงานของปัญญาประดิษฐ์

กระบวนการทำงานของปัญญาประดิษฐ์ [18] มีขั้นตอน ดังนี้

2.1.4.1 เก็บข้อมูล (Data Collection) การเริ่มด้วยการสะสมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับงานหรือสถานการณ์ที่ต้องการระบบปัญญาประดิษฐ์ให้มีความรู้และข้อมูลพื้นฐานเพียงพอในการเริ่มต้นการเรียนรู้

2.1.4.2 เข้าใจและแปลงข้อมูล (Data Understanding and Preprocessing) กระบวนการนี้เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์และจัดการข้อมูลเพื่อให้ข้อมูลเข้าใจและเข้าใจได้โดยระบบ ซึ่งอาจรวมถึงการแปลงข้อมูลให้อยู่ในรูปแบบที่เหมาะสมเพื่อการประมวลผลต่อไป

2.1.4.3 เลือกและสร้างแบบจำลอง (Model Selection and Creation) หลังจากข้อมูลได้รับการแปลงและจัดรูปแบบ เป็นเวลาที่เลือกและสร้างแบบจำลองที่เหมาะสมสำหรับงานหรือสถานการณ์ที่ต้องการ แบบจำลองอาจเป็นเครื่องมือจากแนวคิดเครื่องประมวลผลแบบเครื่อง เช่น การเรียนรู้ของเครื่อง (Machine Learning) หรือการประมวลผลภาษาธรรมชาติ (Natural Language Processing)

2.1.4.4 การเรียนรู้และปรับแบบจำลอง (Model Learning and Adjustment) คือขั้นตอนที่ระบบปัญญาประดิษฐ์ใช้ข้อมูลเพื่อปรับและประสานแบบจำลอง เครื่องคอมพิวเตอร์จะใช้เทคนิคการเรียนรู้เพื่อปรับแก้แบบจำลองเพื่อให้มีประสิทธิภาพในการทำงาน

2.1.4.5 การทดสอบและประเมิน (Testing and Evaluation) หลังจากที่มีแบบจำลองถูกสร้างและปรับแล้ว มันจะต้องถูกทดสอบโดยใช้ข้อมูลที่ไม่ได้ใช้ในกระบวนการเรียนรู้ และใช้เกณฑ์การประเมินเพื่อประเมินประสิทธิภาพของแบบจำลอง

2.1.4.6 การปรับปรุงและการใช้งาน (Refinement and Deployment) หากแบบจำลองมีประสิทธิภาพสูงพอ สามารถนำมาใช้งานในสถานการณ์จริงได้ อย่างไรก็ตามต้องมีการตรวจสอบและปรับปรุง เมื่อมีข้อมูลใหม่เข้ามาหรือสถานการณ์เปลี่ยนแปลง

2.1.4.7 การเรียนรู้ตลอดเวลาและปรับปรุง (Continuous Learning and Improvement) องค์ประกอบสำคัญในปัญญาประดิษฐ์คือการเรียนรู้ตลอดเวลา โดยปรับแบบจำลองเมื่อมีข้อมูลใหม่เข้ามาเพื่อที่จะให้ระบบมีความแม่นยำและประสิทธิภาพที่ดีที่สุดในการปฏิบัติงาน

2.1.5 ความเป็นมาของปัญญาประดิษฐ์

แนวคิดแรกเริ่มของปัญญาประดิษฐ์ เกิดขึ้นจากความต้องการพัฒนาระบบอิเล็กทรอนิกส์ให้มีลักษณะเช่นเดียวกับมนุษย์ โดยในปี ค.ศ. 1950 นักคณิตศาสตร์ชื่อว่า Alan Turing ได้คิดวิธีการทดสอบความคิดของเครื่องจักร ซึ่งปัจจุบันเรียกว่า "Turing Test" และได้ข้อสรุปว่าคอมพิวเตอร์สามารถถูกโปรแกรมให้เรียนรู้ จัดจำประมวลผลและตอบสนองในสิ่งที่อยู่นอกเหนือความคาดหมายของโปรแกรมได้ ต่อมานักวิทยาศาสตร์ได้ทำการวิจัยและทดสอบแนวคิดการสร้างเครื่องจักรอัจฉริยะทฤษฎีอัตโนมัติ (Automata Theory) โครงข่ายประสาท และศึกษาเรื่องความฉลาด (Intelligence)

วิทยาการด้านปัญญาประดิษฐ์เริ่มต้นในปี ค.ศ. 1956 เมื่อนักวิทยาศาสตร์คอมพิวเตอร์ และนักวิจัยกลุ่มเล็ก ๆ นำโดย จอห์น แม็กคาร์ธีย์ (John McCarthy) คลีอด แชนนอน (Claude Shannon) มาร์วิน มินสกี (Marvin Minsky) และนาธาเนียล โรเชสเตอร์ (Nathaniel Rochester) ไปประชุมที่ดาร์ธเมาท์คอลเลจ (Dartmouth College) ประเทศสหรัฐอเมริกาเพื่อระดมสมองเรื่องความเป็นไปได้ที่คอมพิวเตอร์จะเลียนแบบความฉลาดของมนุษย์ ข้อเสนอจากการประชุมครั้งนั้นเป็นเป้าหมายที่สูงมาก คือจะทดลองหาวิธีทำให้เครื่องจักรใช้ภาษา รูปแบบ ความคิดเชิงนามธรรมและ ความคิดการแก้ปัญหาแบบเดียวกับที่มนุษย์ใช้ และสามารถปรับปรุงตัวเองได้ และนั่นคือจุดเริ่มต้นของเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์

และในปี ค.ศ. 1965 ศาสตราจารย์ Edward Feigenbaum ทีมนักวิจัยที่มหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด ได้สร้าง "ระบบผู้เชี่ยวชาญ" ระบบแรกชื่อว่า DENDRAL ซึ่งเป็นระบบที่ใช้ในการวิเคราะห์ผลทางด้านเคมี ระบบนี้เป็นการนำความรู้ของผู้เชี่ยวชาญไปเก็บไว้ในคอมพิวเตอร์ เพื่อให้คอมพิวเตอร์สามารถจดจำและมีความรู้เสมือนกับเป็นผู้เชี่ยวชาญคนหนึ่ง ต่อมาในปี ค.ศ. 1982 มีผลงานชิ้นแรกที่ประสบความสำเร็จคือ ระบบผู้เชี่ยวชาญทางการค้า "R1" พัฒนาโดย McDermott: Digital Equipment Corporation เป็นโปรแกรมช่วยสั่งซื้อสินค้าในระบบคอมพิวเตอร์ และในปี ค.ศ. 1986 "R1" ช่วยประหยัดเงินให้กับบริษัทได้ถึง 40 ล้านเหรียญสหรัฐต่อปี

อย่างไรก็ตาม ความคืบหน้าในการพัฒนาปัญญาประดิษฐ์ช้าลง นับตั้งแต่ช่วงปี ค.ศ. 1970 จนถึงปี ค.ศ. 1990 เนื่องจากนักวิทยาศาสตร์คอมพิวเตอร์พบความยากลำบากในการสร้างความฉลาดให้กับเครื่องจักร ซึ่งต้องใช้ข้อมูลมหาศาลและใช้คอมพิวเตอร์ที่ได้รับการพัฒนาที่ดีในการประมวลผลข้อมูลจำนวนมาก ช่วงปี ค.ศ. 1974 ความยากลำบากในการพัฒนานี้ ทำให้นักลงทุนเริ่มไม่เชื่อมั่นและเลิกสนับสนุนการลงทุน ส่งผลให้นักวิจัยขาดเงินทุนในการทำวิจัยและพัฒนาปัญญาประดิษฐ์

แต่หลังปี ค.ศ. 1990 เป็นยุคใหม่ของการประยุกต์ใช้ปัญญาประดิษฐ์ โดยการเชื่อมต่อบริบบปัญญาประดิษฐ์เข้ากับอินเทอร์เน็ต ส่งผลให้เป็นการขยายฐานความรู้ที่ป้อนเข้าสู่ปัญญาประดิษฐ์เนื่องจากปัญญาประดิษฐ์สามารถเข้าถึง เรียนรู้และพัฒนาตนเองจากข้อมูลจำนวนมากที่มีอยู่ในอินเทอร์เน็ตได้ จึงทำให้การเรียนรู้ของปัญญาประดิษฐ์รวดเร็วขึ้นทั้งนี้ในปี ค.ศ. 1997 ได้มีการแข่งขันหมากระหว่างเครื่องคอมพิวเตอร์กับมนุษย์ ระหว่างแชมป์โลกหมากรุก Garry Kasparov และเครื่องคอมพิวเตอร์ของ IBM ที่มีชื่อว่า Deep Blue โดยการแข่งขันครั้งแรกในปี ค.ศ. 1996 Kasparov เป็นผู้ชนะ แต่ในปีถัดมา Deep Blue สามารถพัฒนาตนเองจนกลับมาเอาชนะได้ และหลังจากปี ค.ศ. 2000 นักวิจัยและนักพัฒนาปัญญาประดิษฐ์ได้สร้างผลิตภัณฑ์ที่ใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ออกสู่ตลาดอย่างต่อเนื่อง เช่น ASIMO หุ่นยนต์เลียนแบบมนุษย์ของบริษัทฮอนด้า รถที่ขับเคลื่อนได้เอง เครื่องคอมพิวเตอร์ของ IBM ที่มีชื่อว่า Watson ซึ่งสามารถสร้างระบบถาม - ตอบ

คำถามที่อิงกับลักษณะภาษาตามธรรมชาติของมนุษย์ (Natural Language) IBM Watson เป็นที่รู้จักครั้งแรกเมื่อชนะการแข่งขันในรายการเกมโชว์ทางโทรทัศน์ของอเมริกาที่ชื่อว่า Jeopardy เป็นการพิสูจน์ให้เห็นว่าโปรแกรมคอมพิวเตอร์ดังกล่าว สามารถเข้าใจภาษามนุษย์และสามารถตอบคำถามได้อย่างรวดเร็ว อีกทั้งในปี ค.ศ. 2011 บริษัท Apple ได้เปิดตัว SIRI ผู้ช่วยดิจิทัลสุดฉลาด ซึ่งมีอยู่ในคอมพิวเตอร์พกพาและโทรศัพท์เคลื่อนที่ของบริษัท ตามด้วย Cortana ผู้ช่วยดิจิทัลของบริษัท Microsoft ในปี ค.ศ. 2014 และ Alexa ของบริษัท Amazon ในปี ค.ศ. 2015 [12]

2.2 การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย

จากความก้าวหน้าของเทคโนโลยี ทำให้หน่วยงานทรัพยากรมนุษย์กลายเป็นหน่วยงานหลักในองค์กร ซึ่งมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาและการอยู่รอดขององค์กร ผ่านการจัดการความรู้โดยการพัฒนาทักษะแรงงาน การสร้างนวัตกรรมใหม่ๆ และการสร้างทุนมนุษย์ [19] ดังนี้

2.2.1 การจัดการความรู้ในการพัฒนาทักษะแรงงานไทย ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีก่อให้เกิดธุรกิจและอาชีพใหม่ๆ คนทำงานในอนาคตจึงต้องมีทักษะใหม่ๆ ที่สามารถทำงานร่วมกับหุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติได้ โดยเฉพาะทักษะด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ทำให้เกิดแรงกดดันให้แรงงานต้องพัฒนาทักษะใหม่ ๆ ตลอดเวลาหากต้องการอยู่ในตลาดแรงงานต่อไป ซึ่งปัจจุบันสถาบันการพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานของไทยมีอยู่ทั้งในภาครัฐและเอกชน ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. 2545 โดยภาครัฐมีกรมพัฒนาฝีมือแรงงานเป็นหน่วยงานที่ดูแล ซึ่งพันธกิจสำคัญคือ พัฒนาทักษะคนทำงานทุกระดับและผู้ประกอบกิจการให้มีผลิตภาพสูงสู่ไทยแลนด์ 4.0 มีศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานใน 25 จังหวัด ให้บริการด้านการฝึกอบรมแก่แรงงานในหลายสาขาอาชีพ เช่น ช่างฝีมือ 7 สาขา เทคโนโลยีขั้นสูงรวมถึงสาขาหุ่นยนต์และ AI การฝึกเตรียมเข้าทำงาน ภาษาต่างประเทศ เป็นต้น นอกจากนี้ ยังมีสถาบันการอบรมเฉพาะทาง เช่น สถาบันไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ รวมถึงสถาบันการศึกษาต่างๆ ที่ให้บริการฝึกอบรมแก่ประชาชนทั่วไป ส่วนภาคเอกชน ธุรกิจขนาดใหญ่ก็มีสถาบันทรัพยากรมนุษย์จัดฝึกอบรมให้พนักงานของตนเอง เช่น โรงเรียนทักษะพิพัฒน์ของบริษัทปูนซีเมนต์ไทย จำกัด มหาชน (SCG) บริษัทปัญญาธาราของบริษัทซีพีออลล์ และบริษัทมิชลินประเทศไทย เป็นต้น

2.2.2 การสร้างนวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต การมาถึงของเทคโนโลยีใหม่ทั้งหุ่นยนต์หรือระบบอัตโนมัติไม่ใช่เรื่องใหม่ ทำอย่างไรที่แรงงานในอนาคตจะฝึกควบคุมและทำงานร่วมกับระบบอัตโนมัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ คำตอบคือ การพัฒนาระดับทักษะแรงงานที่เน้นการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning) ในสาขาที่จำเป็นต่ออาชีพในอนาคต ความรู้พื้นฐานเพื่อการจ้างงาน (Employability Skills) และการสร้างนวัตกรรมใหม่ ๆ ให้เกิดขึ้น โดยเราจะไปถึงเป้าหมายดังกล่าวได้ด้วยแนวทางต่อไปนี้

2.2.2.1 ภาคเอกชนควรร่วมกันกับภาครัฐลงทุนด้านการพัฒนาแรงงานโดยเฉพาะการออกแบบหลักสูตรที่ตอบสนองต่อความต้องการในตลาดแรงงานที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วเหมือนในประเทศเยอรมันและสิงคโปร์ที่มีการพัฒนาระดับแรงงานของตนเพื่อเผชิญดิจิทัลดิสรัปชัน (Digital Disruption) และขยายบทบาทการจัดฝึกอบรมของกรมพัฒนาฝีมือแรงงานให้ครอบคลุมมากขึ้น โดยรวมถึงกลุ่มแรงงานของธุรกิจขนาดเล็กและแรงงานนอกระบบ

2.2.2.2 การเชื่อมโยงทักษะแรงงานต้องการในอนาคตกับระบบการศึกษาไทยให้มากขึ้น โดยเฉพาะทักษะด้านการคิดวิเคราะห์และการคิดเชิงนวัตกรรมและทักษะความคิดเชิงสร้างสรรค์และความคิดริเริ่ม

2.2.2.3 ควรมีกองโกลาตรภาควิชาระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชนและแรงงาน ร่วมกันพัฒนาทักษะคนไทยเพื่อให้เป็นปัจจัยผลักดันให้เกิดการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมได้อย่างเต็มที่

2.2.3 การสร้างทุนมนุษย์ของไทย จากข้อมูลองค์การเพิ่มผลผลิตแห่งเอเชีย (Asian Productivity Organization: APO) ในปี พ.ศ. 2561 ได้ชี้ว่าผลิตภาพแรงงานไทยที่วัดโดย GDP ต่อคนจะน้อยกว่าสิงคโปร์เกือบ 5 เท่า โดยในช่วงสองทศวรรษที่ผ่านมาผลิตภาพแรงงานไทยอยู่ในระดับใกล้เคียงเดิมและยังลดลงในภาคเกษตรและอุตสาหกรรม นอกจากนี้ไทยยังมีขนาดแรงงานนอกระบบถึงร้อยละ 55 ของแรงงานทั้งหมด ซึ่งแรงงานกลุ่มนี้ไม่ได้รับความคุ้มครองและไม่มีหลักประกันทางสังคม ส่วนใหญ่มีการศึกษาและผลิตภาพต่ำ มีรายได้น้อยเมื่อเทียบกับแรงงานในระบบ นอกจากนี้จากการศึกษาของธนาคารโลก (World Bank) ในปี ค.ศ. 2016 พบว่าระยะหลังเริ่มมีแนวโน้มการนำหุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติมาใช้มากขึ้นในกลุ่มตลาดเกิดใหม่ (Emerging Markets) คือประเทศที่มีลักษณะเฉพาะของตลาดที่พัฒนาแล้วแต่ไม่เป็นไปตามมาตรฐานที่เรียกว่าตลาดที่พัฒนาแล้ว ส่วนในด้านผลกระทบต่อการจ้างแรงงานองค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) ได้รายงานในปี ค.ศ. 2016 โดยคาดว่าในอีก 10 - 20 ปีข้างหน้า ร้อยละ 56 ของแรงงานทั้งหมดใน ASEAN จะได้รับผลกระทบจากการใช้หุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติในการผลิตสินค้าและบริการ ซึ่งจะเกิดขึ้นมากในภาคอุตสาหกรรม การผลิตและภาคบริการทั้งธุรกิจโรงแรมและร้านอาหาร ค้าปลีก และค้าส่ง ก่อสร้าง และธุรกิจการเงินการธนาคารและการประกันภัย จะเห็นว่าความก้าวหน้าของเทคโนโลยีสร้างความเสี่ยงต่อแรงงานหลากหลายทักษะอาชีพและมีความต้องการสูงในทักษะเฉพาะมากขึ้น เช่น กลุ่มผู้บริหารและผู้ประกอบการที่สามารถคิดค้นผลิตนวัตกรรมใหม่ ๆ และนักพัฒนาซอฟต์แวร์และฐานข้อมูล เป็นต้น ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นที่ไทยจะต้องเตรียมสร้างคนกลุ่มนี้ เพื่อเป็นทุนมนุษย์ในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในอนาคตอันใกล้

การเข้ามาของเทคโนโลยีส่งผลให้การจัดการทรัพยากรมนุษย์มีรูปแบบที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ทั้งในทางปฏิบัติและในทางทฤษฎี เนื่องจากจุดเน้นของการจัดการทรัพยากรมนุษย์ได้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม [19] ดังนี้

2.2.3.1 จากเดิมเน้นที่กิจกรรมไปสู่การกำหนดกลยุทธ์ที่ผู้ปฏิบัติงานด้านการจัดการทรัพยากรมนุษย์ (HR) ต้องเข้าใจปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในองค์กรเพื่อให้เกิดมุมมองที่กว้างและหลากหลายทั้งภายในและภายนอกองค์กร นำไปสู่การจัดการทรัพยากรมนุษย์แบบ HRM Tech ซึ่งเป็นวิธีการที่นำมาใช้ในการปรับเปลี่ยนวิธีการปฏิบัติงานให้อยู่ในรูปแบบดิจิทัลมากขึ้น นักวิชาการด้านการจัดการทรัพยากรมนุษย์มองว่าผู้มีอำนาจใหม่ในองค์กรหรือผู้ที่รู้เท่าทันในเทคโนโลยีเหล่านี้เท่านั้นที่จะเป็นผู้คุมอำนาจในองค์กร และผู้ที่ไม่รู้เทคโนโลยีจะเป็นผู้สูญเสียอำนาจ สิ่งที่การจัดการทรัพยากรมนุษย์จะต้องเผชิญคือ ทักษะแรงงานที่ไม่เพียงพอต่อความก้าวหน้าของเทคโนโลยี การนำเอา HRM Tech มาใช้ยังเป็นการสร้างความตึงเครียดให้ผู้ปฏิบัติงานในองค์กร แต่ถ้าสิ่งที่กำลังเผชิญอยู่คือการถูกแย่งส่วนแบ่งการตลาดโดยองค์กรที่มีความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีมากกว่าก็จะได้เปรียบมากกว่า ดังนั้น การนำเอา HRM Tech มาใช้ย่อมก่อให้เกิดการเรียนรู้ การปรับตัว การเปิดกว้างทางความคิดให้กับผู้ปฏิบัติงาน ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและการพัฒนาองค์กรได้ และเมื่อผู้มีอำนาจได้มอบนโยบายการจัดการทรัพยากรมนุษย์ที่เน้นเทคโนโลยีดิจิทัลนี้มาเป็นกลยุทธ์ขององค์กร และจัดการกำลังคนขององค์กรให้ดำเนินตามกลยุทธ์นี้ ก็จะทำให้หน่วยงานการจัดการทรัพยากรมนุษย์สามารถเป็นผู้ร่วมกำหนดกลยุทธ์หรือความคิดของผู้นำองค์กร เพราะคู่คดีย่อมต้องมีความรู้เกี่ยวกับการจ้างงานและรู้ว่าจะต้องดำเนินกิจกรรมด้านการจัดการทรัพยากรมนุษย์อย่างไรด้วย นอกจากนี้ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีช่วยไม่ให้เศรษฐกิจโดยรวมติดกับดัก (Stagnation) ของการพัฒนาการยกระดับเทคโนโลยีเป็นการเพิ่มขีดความสามารถด้านการผลิตของประเทศได้ แต่อย่างไรก็ตามเทคโนโลยีไม่ได้ให้ประโยชน์แก่คนทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน แต่จะได้กับเฉพาะผู้ที่ปรับตัวได้และมีทักษะที่ก้าวหน้าต่อเทคโนโลยีเท่านั้นที่จะเป็นผู้ได้เปรียบและจะเป็นผู้ได้รับส่วนแบ่งการตลาดไป

2.2.3.2 รูปแบบการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเครื่องมือในการทำงานของการจัดการทรัพยากรมนุษย์เปรียบเสมือนการสร้างทรัพยากรให้กับองค์กร เพราะทุกกิจกรรมในองค์กรจะเชื่อมโยงเข้าหากัน ก่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างผู้ปฏิบัติงานที่อยู่ในองค์กรเดียวกัน การแลกเปลี่ยนข้อมูลจะเปลี่ยนแปลงรูปแบบไปจากเดิม ทำให้เกิดกิจกรรมใหม่ที่ผู้ปฏิบัติงานคนหนึ่งสามารถใช้ข้อมูลจากอีกคนหนึ่งได้ทันที เพื่อนำไปใช้ในการปฏิบัติงาน เป็นการสร้างความร่วมมือของผู้ปฏิบัติงานด้วยกัน ซึ่งสิ่งนี้จะเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงานเพื่อนำไปสู่การปรับลดต้นทุนการผลิตขององค์กร ทำให้องค์การก้าวสู่การเป็นผู้นำหรือเป็นคู่แข่งที่สามารถแข่งขันกับคู่แข่งในตลาดได้ แต่ยังคงภาพลักษณ์ขององค์กรไว้ เช่น ลักษณะของผลิตภัณฑ์ การบริการที่ดี และมีคุณภาพ สะดวก และรวดเร็ว ซึ่งทั้งระบบองค์กรและระบบลูกค้าจะเชื่อมต่อกันอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

2.2.3.3 การนำเทคโนโลยีสมัยใหม่ เช่น ฐานข้อมูล Big Data ตลอดจนการเก็บข้อมูลต่าง ๆ ไว้ในระบบคลาวด์ (Cloud) ปัญญาประดิษฐ์ (AI) หุ่นยนต์อัตโนมัติเข้ามาประยุกต์ใช้ในกระบวนการทำงานในโลกยุคดิจิทัลนี้ก็เพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้าให้สามารถผลิตสินค้าที่ตอบโจทย์

ผู้บริโภคได้เป็นการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ช่วยเพิ่มคุณภาพของงานและลดต้นทุนทดแทนการขาดแคลนแรงงานในงานที่มีความเสี่ยงอันตรายเท่านั้น หรือกระบวนการผลิตอาหาร (Food Safety) เพื่อลดการปนเปื้อนจากคนสู่สินค้าได้ ดังนั้น เนื้องานที่ต้องอาศัยความคิดสร้างสรรค์ คิดวิเคราะห์ วางแผน ทักษะ การบริหารจัดการเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าและบริการ รวมไปถึงการคิดค้นนวัตกรรม เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในปัจจุบันนี้ ทุนยนต์อัตโนมัติ ยังไม่สามารถทดแทนมนุษย์ได้ ทำให้การจ้างแรงงานในอนาคตจึงยังจำเป็นต่อไป

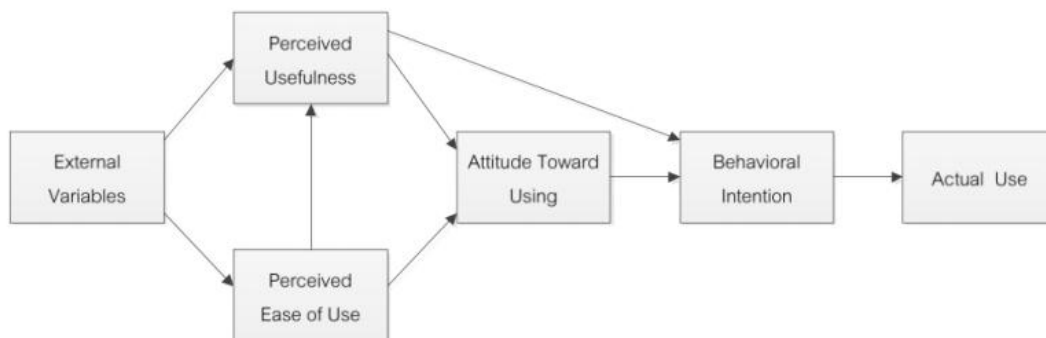
2.2.3.4 ในส่วนของแรงงานไทยที่อาจได้รับผลกระทบเสี่ยงถูกเลิกจ้างในอนาคตนั้น ถึงเวลาแล้วที่ทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ เอกชน และแรงงานต้องช่วยกันหามาตรการแก้ไข รัฐบาลหลังการเลือกตั้งต้องจัดทำเป็นวาระแห่งชาติ ตั้งคณะทำงานศึกษาผลกระทบอย่างจริงจัง ต้องปรับหลักสูตรการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับอาชีวศึกษาขึ้นไปจนถึงระดับปริญญาตรีให้สอดคล้องกับอุตสาหกรรมใหม่ เพราะสาขาที่เรียนกันในมหาวิทยาลัยในปัจจุบันกว่าครึ่งอาจไม่มีการจ้างงานอีกต่อไปในอนาคตได้ ภาคเอกชนจึงควรร่วมกันกับภาครัฐลงทุนด้านการพัฒนาแรงงานโดยเฉพาะการออกแบบหลักสูตรที่ตอบสนองต่ออุปสงค์ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วนี้ด้วย

2.3 โมเดลการยอมรับเทคโนโลยี (Technology Acceptance Model: TAM)

TAM เป็นทฤษฎีที่คิดค้นโดย Davis Bagozzi และ Warshaw (1989) [20] ซึ่งมีการพัฒนาจากแนวคิดและทฤษฎีการกระทำอย่างมีเหตุผล (Theory of Reasoned Action: TRA) ของ Fishbein และ Ajzen (1975) [21] เพื่อมุ่งเน้นศึกษาและสังเกตพฤติกรรมอันเกี่ยวข้องและได้รับผลกระทบจากปัจจัยต่างๆ ที่จะสามารถส่งผลต่อการยอมรับและตัดสินใจใช้งานเทคโนโลยีใหม่ โดยมีองค์ประกอบปัจจัยหลัก [22] ได้แก่

2.3.1 การรับรู้ถึงความง่ายในการใช้งาน (Perceived ease of use: PEOU) ซึ่งจะแสดงถึงระดับการรับรู้ของผู้ใช้งานที่เข้าใจเทคโนโลยีถึงการมีส่วนช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานหรือการเรียนรู้ให้ดียิ่งขึ้น

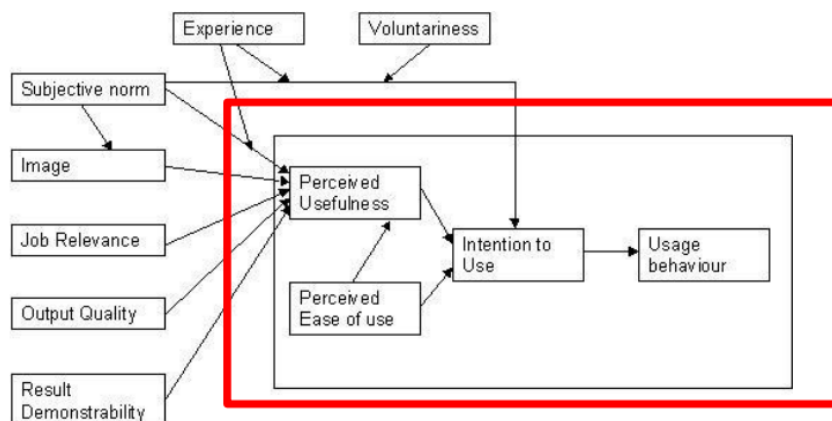
2.3.2 การรับรู้ถึงผลประโยชน์ที่เกิดจากการใช้งาน (Perceived Usefulness: PU) แสดงถึงระดับที่ผู้ใช้งานเชื่อว่าไม่จำเป็นต้องอาศัยความพยายามหรือความสามารถมากในการใช้งานระบบเทคโนโลยีซึ่งจะเป็นอีกสาเหตุที่จะส่งผลให้ผู้รับรู้ถึงผลประโยชน์ของการใช้งาน โดยปัจจัยดังกล่าวจะส่งผลต่อทัศนคติที่มีต่อการใช้งานเทคโนโลยี (Attitude toward Using) รวมถึงจะมีผลต่อพฤติกรรมความตั้งใจในการใช้งาน (Behavioral Intention) และส่งผลต่อการนำเทคโนโลยีมาใช้จริง (Actual Use) ดังภาพที่ 2-1

ภาพที่ 2-1 แบบจำลองการยอมรับเทคโนโลยี (Technology Acceptance Model: TAM)
(Venkatesh และ Davis, 2000) [23]

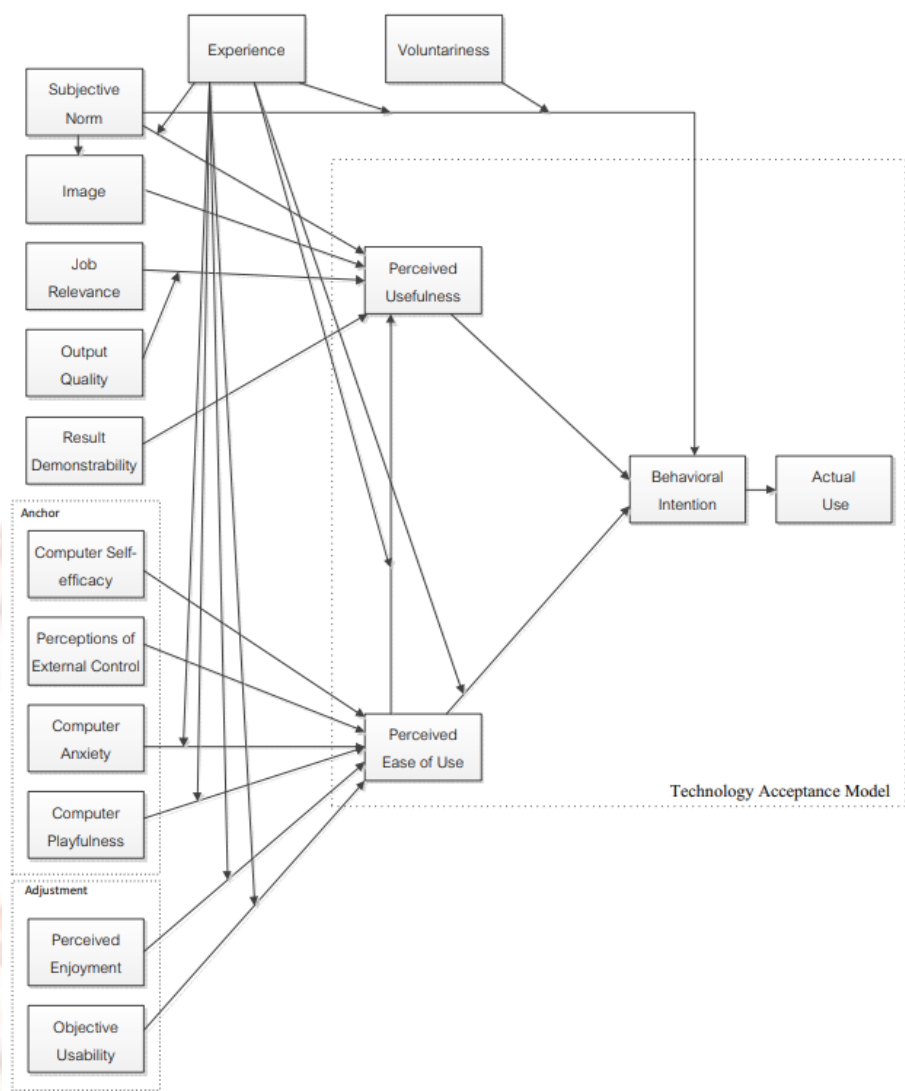
เนื่องจากทฤษฎี TAM ยังคงมีข้อบกพร่องและข้อจำกัดบางประการ เนื่องจากไม่สามารถอธิบายบางปัจจัย ซึ่งเป็นสาเหตุที่ส่งผลต่อการเกิดความรู้ถึงผลประโยชน์ของการใช้เทคโนโลยี และยังไม่ครอบคลุมปัจจัยสำคัญบางประการที่มีผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ทั้งในด้านสังคม รวมไปถึงมนุษย์โดยมีสาเหตุมาจากการใช้เทคโนโลยีใหม่ด้วยข้อมูลข้างต้น ทฤษฎี TAM มีการรวบรวมข้อมูลและนำมาวิเคราะห์ด้วยวิธีแบบจิตวิสัย ซึ่งส่งผลให้ทฤษฎี TAM ไม่มีความน่าเชื่อถือเพียงพอและยังมีความคลาดเคลื่อน จึงมีการปรับปรุงและพัฒนาแนวคิดจนกลายเป็น TAM 2 Venkatesh และ Davis เสนอทฤษฎีแบบจำลองการยอมรับเทคโนโลยี 2 (Technology Acceptance Model: TAM 2) ที่ผ่านพัฒนาและปรับปรุงข้อจำกัดบางประการที่ยังขาดการอธิบายถึงตัวแปร (Variables) และปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องและมีผลต่อการรับรู้ถึงประโยชน์จากการใช้เทคโนโลยีที่เพิ่มตัวแปรรวมถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องอีก 7 ปัจจัย โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มหลัก ประกอบไปด้วยปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อสังคม (Social Influence) และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะของระบบ (System Characteristics)

สำหรับปัจจัยที่มีผลกระทบทางสังคม (Social Influence) ประกอบไปด้วย บรรทัดฐานเชิงวิสัย (Subjective norm) ภาพลักษณ์ (Images) ลำดับต่อมา คือปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะของระบบ (System Characteristics) ประกอบด้วย ความเกี่ยวข้องกับงาน (Job Relevance) ผลลัพธ์ที่สามารถพิสูจน์ได้ (Result Demonstrability) คุณภาพของผลลัพธ์ (Output Quality) และการรับรู้ถึงความง่ายในการใช้งาน (Perceived Ease Of Use) นอกจากนี้ทฤษฎี TAM 2 ยังมีตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย ประกอบไปด้วย ความสมัครใจ (Voluntariness) ประสบการณ์ (Experience) ดังภาพที่ 2-2

ภาพที่ 2-2 แบบจำลองการยอมรับเทคโนโลยี 2 (Technology Acceptance Model 2: TAM2)
(Venkatesh และ Davis, 2000) [23]

เนื่องจาก TAM 2 ยังมีข้อบกพร่องบางประการ จึงเป็นที่ของการพัฒนาแนวคิดและทฤษฎีแบบจำลองการยอมรับเทคโนโลยี 3 (Technology Acceptance Model 3: TAM3) โดยมีการพัฒนาและปรับปรุงแนวคิดจากทฤษฎี TAM 2 โดยเพิ่มปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้ถึงความสะดวกในการใช้งาน และสามารถจำแนกปัจจัยออกได้เป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่เป็นปัจจัยหลัก (Anchors) ที่แสดงให้เห็นถึงความเชื่อทั่วไปของผู้ใช้งาน (General beliefs) สำหรับกลุ่มที่ 2 คือกลุ่มที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยการปรับเปลี่ยน (Adjustment) แสดงถึงความเชื่อของผู้ใช้งานที่มีโอกาสเปลี่ยนแปลงไปตามปัจจัยที่ส่งผลต่อประสบการณ์ตรง (Direct Experience) และมีผลมาจากระบบการใช้งาน ซึ่งประกอบด้วย สมรรถนะของผู้ใช้ในด้านคอมพิวเตอร์ (Computer Self-Efficacy) การรับรู้ต่อการควบคุมจากภายนอก (Perception of External Control) และความวิตกกังวลต่อคอมพิวเตอร์ (Computer Anxiety) ความสนุกสนานของคอมพิวเตอร์ (Computer Enjoyment) การใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ (Objective Usability) ดังภาพที่ 2-3

ภาพที่ 2-3 แบบจำลองการยอมรับเทคโนโลยี 3 (Technology Acceptance Model 3: TAM 3) (Venkatesh และ Bala, 2008) [24]

2.4 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย

Nicky Terblanche and Danie Cilliers (2020) [25] ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับของผู้ใช้ในการได้รับการฝึกสอนโดยโค้ชปัญญาประดิษฐ์ ได้กล่าวว่าการเพิ่มขึ้นของปัญญาประดิษฐ์ (AI) กำลังเข้ามามีบทบาทในหลาย ๆ ด้านของชีวิต รวมถึงการโค้ชในสถานที่ทำงานด้วย การเปิดตัวเทคโนโลยีสนับสนุนรูปแบบใหม่ (ระบบ e-coaching หรือ AI Coaching) มีศักยภาพในการให้บริการโค้ชซึ่งแบบส่วนตัว ทันเวลา และพร้อมให้บริการตลอด 24 ชั่วโมง ในหลากหลายสาขาและสำหรับผู้ใช้ในวงกว้าง ซึ่ง Chatbots เป็นระบบ e-Coaching ประเภทหนึ่งและเป็นรูปแบบหนึ่งของปัญญาประดิษฐ์แบบอ่อน (Weak AI) โดยเฉพาะอย่างยิ่ง มีศักยภาพที่จะมาแทนที่หรือเสริม

บทบาทของโค้ชที่เป็นมนุษย์ในบางกรณี อย่างไรก็ตาม การคาดการณ์และการโฆษณาที่เกินจริงเกี่ยวกับ AI Coaching อาจทำให้เกิดความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนเกี่ยวกับศักยภาพที่แท้จริง ซึ่งสิ่งนี้ชวนให้นึกถึงการขาดแนวปฏิบัติที่อ้างอิงหลักฐานเชิงประจักษ์ในวงการโค้ชซึ่ง เพื่อป้องกันไม่ให้ AI Coaching ตกอยู่ในสถานการณ์เดียวกัน จำเป็นต้องมีการวิจัยเชิงประจักษ์ โดยผลการวิจัยของการศึกษานี้ พบว่าในงานวิจัยแรก ๆ เกี่ยวกับการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการโค้ชเชิงองค์กร ซึ่งใช้ทฤษฎี Unified Theory of Acceptance and Use of Technology (UTAUT) เป็นกรอบแนวคิดในการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจในการใช้ AI Coach (แซทบอทบรรลุเป้าหมายที่เรียกว่า Vicci) มีผู้ใช้ทั้งหมด 226 คน ที่ได้สนทนากับ Vicci เพื่อรับการโค้ชซึ่ง จากนั้นจึงทำแบบสำรวจ UTAUT ปัจจัยที่วัดผลได้เกี่ยวกับความตั้งใจในการใช้งาน ได้แก่ ความคาดหวังด้านประสิทธิภาพ (Performance Expectancy) ความคาดหวังด้านความพยายาม (Effort Expectancy) อิทธิพลทางสังคม (Social Influence) เงื่อนไขสนับสนุน (Facilitating Conditions) ทศนคติ (Attitude) และความเสี่ยงที่รับรู้ (Perceived Risk) การวิเคราะห์แบบจำลองสมการโครงสร้าง (Structural Equation Modelling) พบว่า ปัจจัยหลักที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการใช้งาน ได้แก่ ความคาดหวังด้านประสิทธิภาพและความพยายาม อิทธิพลทางสังคม และทัศนคติ ขณะที่ปัจจัยด้านอายุ เพศ และระดับการบรรลุเป้าหมายมีบทบาทเป็นตัวแปรกำกับ (Moderating Factors)

Sohn, K., & Kwon, O. (2020) [26] ได้ศึกษาเรื่องทฤษฎีการยอมรับเทคโนโลยีและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลิตภัณฑ์อัจฉริยะที่ใช้ปัญญาประดิษฐ์ ได้กล่าวว่าการเติบโตอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) ได้กระตุ้นให้เกิดการพัฒนาผลิตภัณฑ์อัจฉริยะที่ใช้ปัญญาประดิษฐ์ ดังนั้น ทฤษฎีการยอมรับเทคโนโลยีที่หลากหลายจึงถูกนำมาใช้เพื่ออธิบายการยอมรับผลิตภัณฑ์เหล่านี้ การศึกษาเปรียบเทียบนี้จะพิจารณาว่าแบบจำลองได้อธิบายการยอมรับของผู้บริโภคผลิตภัณฑ์อัจฉริยะที่ใช้ปัญญาประดิษฐ์ได้ดีที่สุด และปัจจัยใดมีผลกระทบมากที่สุดในด้านความตั้งใจซื้อ เราได้ประเมินประโยชน์ของแบบจำลองการยอมรับเทคโนโลยี (TAM) ทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน (TPB) ทฤษฎีการยอมรับและการใช้เทคโนโลยีแบบรวม (UTAUT) และแบบจำลองการรับเลี้ยงบุตรบุญธรรมตามมูลค่า (VAM) โดยใช้ข้อมูลที่รวบรวมจากการสำรวจกลุ่มตัวอย่าง 378 คน โดยจำลองการยอมรับของผู้ใช้ในแง่ของความตั้งใจเชิงพฤติกรรมที่จะใช้ผลิตภัณฑ์อัจฉริยะที่ใช้ AI นอกจากนี้ เรายังได้ใช้การวิเคราะห์องค์ประกอบเพื่อเปรียบเทียบปัจจัยแต่ละอย่างที่รวมอยู่ในแบบจำลองเหล่านี้ในแง่ของอิทธิพลต่อความตั้งใจซื้อ เราพบว่า VAM มีประสิทธิภาพดีที่สุดในการจำลองการยอมรับของผู้ใช้ ในบรรดาปัจจัยต่างๆ พบว่าความเพลิดเพลินมีอิทธิพลต่อความตั้งใจซื้อของผู้ใช้มากที่สุด ตามมาด้วยบรรทัดฐานทางสังคม ผลการวิจัยนี้ยืนยันว่าการยอมรับผลิตภัณฑ์ที่มีนวัตกรรมสูงซึ่งมีมูลค่าเชิงปฏิบัติจริงน้อยที่สุด เช่น ผลิตภัณฑ์อัจฉริยะที่ใช้ปัญญาประดิษฐ์ได้รับอิทธิพลจากความสนใจในเทคโนโลยีมากกว่าด้านประโยชน์ใช้สอย

Magda Hercheui, Gianluca Mech (2021) [27] ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการนำปัญญาประดิษฐ์มาใช้ในการดูแลสุขภาพ พบว่าแพทย์มองว่าปัญญาประดิษฐ์ (AI) มีประโยชน์และใช้งานง่าย จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อทำความเข้าใจว่าโซลูชัน AI ได้รับการยอมรับว่ามีผลกระทบเชิงบวกต่อการดูแลผู้ป่วยและงานของแพทย์หรือไม่ และปัจจัยใดที่มีผลต่อการนำ AI มาใช้ในการดูแลสุขภาพ ในการศึกษาครั้งนี้จึงอิงกับแนวคิดหลักของ TAM (Technology Acceptance Model) โดยใช้วิธีการสำรวจ การสัมภาษณ์ แบบกึ่งโครงสร้างกับแพทย์ 22 คนจาก NHS (ระบบสุขภาพแห่งชาติในสหราชอาณาจักร) เผยให้เห็นว่าพวกเขารับรู้ถึงประโยชน์ AI ในระบบดูแลสุขภาพ (ประสิทธิภาพที่ดีขึ้น คุณภาพของระบบดูแลสุขภาพ และความแม่นยำในการวินิจฉัย) อย่างไรก็ตาม ผู้ตอบแบบสอบถามชี้ให้เห็นถึงปัจจัยที่มีผลต่อวิธีที่พวกเขามองว่า AI ใช้งานง่าย เช่น ความยากลำบากในการรวมเทคโนโลยีเข้ากับระบบการดูแลสุขภาพ (ความเข้ากันได้ต่ำ) และการทำความเข้าใจเทคโนโลยี (ความซับซ้อนสูง) ข้อกังวลเกี่ยวกับปัญหาทางจริยธรรม และความจำเป็นที่จะต้องมีการฝึกอบรมอย่างเข้มข้นเกี่ยวกับทักษะดิจิทัล

Svenja Mohr and Rainer Kühl (2021) [28] ได้ศึกษาเรื่องการยอมรับปัญญาประดิษฐ์ในภาคเกษตรกรรมของเยอรมนี: การประยุกต์ใช้แบบจำลองการยอมรับเทคโนโลยีและทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน ได้กล่าวว่า การใช้ปัญญาประดิษฐ์ (AI) ในภาคเกษตรกรรมคาดว่าจะให้ประโยชน์หลายประการ เช่น การประหยัดทรัพยากรการผลิต ต้นทุนค่าแรง และเวลาการทำงาน รวมถึงการลดความเสียหายของดินจากการบดอัด อย่างไรก็ตาม ประโยชน์ทางเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อมของระบบ ปัญญาประดิษฐ์สำหรับภาคเกษตรกรรมจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อเกษตรกรมีความเต็มใจที่จะใช้งานเทคโนโลยีดังกล่าว ซึ่งการศึกษานี้ใช้แบบจำลองการยอมรับเทคโนโลยี (Technology Acceptance Model: TAM) ของ Davis (1989) และทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน (Theory of Planned Behavior: TPB) ของ Ajzen (1991) เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยด้านพฤติกรรมที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับปัญญาประดิษฐ์ในภาคเกษตรกรรม นอกจากนี้ แบบจำลองแบบผสมถูกขยายโดยเพิ่มปัจจัยอีกสองประการ ได้แก่ ความคาดหวังเกี่ยวกับสิทธิในข้อมูลทางธุรกิจ (Expectation of Property Rights over Business Data) และนวัตกรรมส่วนบุคคล (Personal Innovativeness) การวิเคราะห์สมการโครงสร้างถูกนำมาใช้เพื่อระบุความสำคัญของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับระบบปัญญาประดิษฐ์ในภาคเกษตรกรรม ในการศึกษาครั้งนี้ มีการสำรวจเกษตรกรจำนวน 84 ราย ผ่านทางจดหมายหรือแบบสอบถามออนไลน์ ผลการวิจัยพบว่า การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมตนเอง (Perceived Behavioral Control) เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลมากที่สุดต่อการยอมรับปัญญาประดิษฐ์รองลงมาคือทัศนคติส่วนบุคคลของเกษตรกรที่มีต่อระบบปัญญาประดิษฐ์ในภาคเกษตรกรรม ความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ถูกสร้างขึ้นสามารถอธิบายความแปรปรวนรวมของการยอมรับปัญญาประดิษฐ์ได้ร้อยละ 59 มีการหารือเกี่ยวกับทางเลือกและแนวทางในการเพิ่มการยอมรับระบบปัญญาประดิษฐ์ในภาคเกษตรกรรม เพื่อให้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้อย่างแพร่หลายมากขึ้น

Xuelin Xian (2021) [29] ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยทางจิตวิทยาที่มีผลต่อการยอมรับปัญญาประดิษฐ์ของผู้บริโภคในเศรษฐกิจการท่องเที่ยว: การวิเคราะห์ด้วยแบบจำลองสมการโครงสร้าง ได้กล่าวว่าในระบบเศรษฐกิจโลก ปัญญาประดิษฐ์ (AI) มีการพัฒนาอย่างรวดเร็วควบคู่ไปกับอินเทอร์เน็ตบนมือถือ ข้อมูลขนาดใหญ่ และเครือข่ายเซ็นเซอร์ เทคโนโลยีกลายเป็นส่วนสำคัญของระบบนวัตกรรมที่ส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยวทั่วโลก การวิเคราะห์รูปแบบของเทคโนโลยีในเศรษฐกิจการท่องเที่ยว ในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ช่วยให้เข้าใจถึงกลไกสำคัญของเครือข่ายนวัตกรรมในภาคการท่องเที่ยวระดับโลก งานวิจัยนี้ศึกษาปัจจัยทางจิตวิทยาที่มีผลต่อการยอมรับปัญญาประดิษฐ์มาใช้ในเศรษฐกิจการท่องเที่ยวของผู้บริโภคแต่ละราย โดยใช้ข้อมูลที่ถูกต้องจำนวน 560 ชุด และนำมาวิเคราะห์โดยใช้แบบจำลองสมการโครงสร้าง (Structural Equation Modeling: SEM) ซึ่งผลการศึกษาพบว่า ความคาดหวังด้านประสิทธิภาพของปัญญาประดิษฐ์ วงสังคม เงื่อนไขที่เอื้ออำนวย ความพึงพอใจจากการใช้ปัญญาประดิษฐ์ มูลค่าราคา และพฤติกรรมการใช้งานของผู้บริโภค เป็นปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับปัญญาประดิษฐ์ นอกจากนี้ นวัตกรรมส่วนบุคคล (Personal Innovativeness) ได้รับการยืนยันว่าเป็นปัจจัยใหม่ที่ควรนำมาพิจารณาในแบบจำลองการวิจัยแบบบูรณาการ ซึ่งงานวิจัยนี้มีส่วนช่วยในการอธิบายปัจจัยที่ส่งผลต่อการยอมรับปัญญาประดิษฐ์ และให้ข้อมูลเชิงลึกสำหรับผู้ผลิตปัญญาประดิษฐ์ และอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เพื่อให้เข้าใจพฤติกรรมของผู้บริโภคได้ดียิ่งขึ้น

Labrague, L. J., Aguilar-Rosales, R., Yboa, B. C., & Sabio, J. B. (2023) [30] ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพร้อมของนักศึกษาพยาบาลในการนำปัญญาประดิษฐ์ (AI) มาใช้ในการศึกษาและรับรู้อุปสรรคในการเข้าถึงเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์: การศึกษาวิจัยแบบตัดขวาง ได้กล่าวว่าด้วยการคาดการณ์ถึงเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญของการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการศึกษาพยาบาล มันจึงกลายเป็นสิ่งสำคัญสำหรับคณาจารย์พยาบาลที่จะเตรียมนักศึกษาพยาบาลให้มีความสามารถที่จำเป็นในการใช้ปัญญาประดิษฐ์อย่างมีประสิทธิภาพในการศึกษาของพวกเขา การทำให้แน่ใจว่านักศึกษาพยาบาลมีความพร้อมและเต็มใจที่จะยอมรับเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์เป็นสิ่งสำคัญสำหรับการผสมรวมเข้ากับกำลังแรงงานด้านการดูแลสุขภาพอย่างประสบความสำเร็จ ซึ่งในการศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบความพร้อมของนักศึกษาพยาบาลในการรับเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์สำรวจปัจจัยที่เกี่ยวข้อง และระบุอุปสรรคที่รับรู้ในการเข้าถึงเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์โดยใช้รูปแบบการวิจัยการศึกษาแบบตัดขวาง และใช้โรงเรียนพยาบาลของรัฐแห่งหนึ่งในฟิลิปปินส์เป็นสถานที่ในการศึกษา ผู้เข้าร่วมเป็นนักศึกษาพยาบาล 323 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ใช้สถิติเชิงพรรณนาและการวิเคราะห์แบบหลายตัวแปรถูกเพื่อวิเคราะห์ข้อมูล ผลการวิจัยเผยพบว่า นักศึกษาพยาบาลแสดงให้เห็นถึงความพร้อมในระดับปานกลางในการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการศึกษา และรับรู้อุปสรรคในระดับปานกลางในการเข้าถึงเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความพร้อมของนักศึกษาในการใช้ปัญญาประดิษฐ์ ได้แก่

ความสามารถของเทคโนโลยีที่ประเมินตนเอง ความเข้าใจเกี่ยวกับเทคโนโลยีที่ขับเคลื่อนด้วยปัญญาประดิษฐ์ และการรับรู้การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการปฏิบัติการพยาบาล การศึกษายังระบุอุปสรรคที่อาจเกิดขึ้นในการเข้าถึงเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ เช่น การขาดทักษะคอมพิวเตอร์ในการนำทางปัญญาประดิษฐ์ การขาดความรู้และความตระหนักเกี่ยวกับปัญญาประดิษฐ์และข้อจำกัดด้านเวลา ผลการวิจัยของการศึกษานี้ให้ข้อมูลเชิงลึกที่มีคุณค่าเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติของนักศึกษาพยาบาลต่อปัญญาประดิษฐ์ และช่วยให้มองเห็นอุปสรรคที่นักศึกษาพยาบาลรับรู้ในการเข้าถึงเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ โดยการเพิ่มความสามารถทางเทคโนโลยี การเพิ่มความเข้าใจปัญญาประดิษฐ์และการให้ประสบการณ์จริง คณาจารย์พยาบาลสามารถเตรียมพยาบาลในอนาคตให้พร้อมสำหรับการนำทางสภาพแวดล้อมด้านการดูแลสุขภาพที่ขับเคลื่อนด้วยปัญญาประดิษฐ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีส่วนร่วมในการปรับปรุงผลลัพธ์การดูแลผู้ป่วย

Sage Kelly Sherrie-Anne Kaye and Oscar Oviedo-Trespalacios (2023) [31] ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยใดบ้างที่ส่งผลต่อการยอมรับปัญญาประดิษฐ์? ได้กล่าวว่ามีผลการคาดการณ์ว่าปัญญาประดิษฐ์ (AI) จะเข้ามามีบทบาทในอุตสาหกรรม ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ อุตสาหกรรม และสังคม เนื่องจากเหตุนี้ เป็นผลให้มีความสนใจและการวิจัยเพิ่มขึ้นเกี่ยวกับการยอมรับเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ของผู้ใช้ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา อย่างไรก็ตาม การวิจัยที่มีอยู่ ดูเหมือนจะกระจัดกระจายและขาดการสังเคราะห์อย่างเป็นระบบ ส่งผลให้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยอมรับเทคโนโลยี AI ของผู้ใช้อย่างมีข้อจำกัด เพื่อแก้ไขช่องว่างนี้ผู้วิจัยจึงดำเนินการทบทวนอย่างเป็นระบบตามแนวทาง Preferred Reporting Items for Systematic Reviews and Meta-Analysis (PRISMA) โดยใช้ฐานข้อมูล 5 แห่ง ได้แก่ EBSCO host Embase Inspec (Engineering Village host) Scopus และ Web of Science เอกสารนี้มุ่งเน้นไปที่การยอมรับของผู้ใช้และเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์โดยกำหนดให้ การยอมรับหมายถึง ความตั้งใจทางพฤติกรรมหรือความเต็มใจที่จะใช้ ทดลอง หรือซื้อสินค้าและบริการ มีการพบเอกสารทั้งหมด 7,912 บทความ และคัดเลือกมาเข้าสู่การทบทวน 60 บทความ รวมอยู่ในการทบทวนการศึกษาจำนวนมากที่สุด จำนวน 31 บทความ ไม่ได้ให้คำจำกัดความของปัญญาประดิษฐ์ในเอกสาร และมี 38 บทความ ที่ไม่ได้ให้คำจำกัดความของปัญญาประดิษฐ์สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา โดยแบบจำลองการยอมรับเทคโนโลยี (Technology Acceptance Model: TAM) เป็นทฤษฎีที่ใช้มากที่สุดในการศึกษาการยอมรับเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการยอมรับอย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่ การรับรู้ประโยชน์ (Perceived Usefulness) การคาดหวังด้านประสิทธิภาพ (Performance Expectancy) ทัศนคติ (Attitude) ความไว้วางใจ (Trust) และการคาดหวังด้านความพยายาม (Effort Expectancy) ซึ่งมีผลเชิงบวกต่อความตั้งใจทางพฤติกรรม ความเต็มใจ และพฤติกรรมการใช้งานปัญญาประดิษฐ์อย่างมีนัยสำคัญและเป็นบวกในหลายอุตสาหกรรม อย่างไรก็ตาม ในบางบริบททางวัฒนธรรม ความต้องการปฏิสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์อาจไม่สามารถถูกแทนที่หรือจำลอง

โดยปัญญาประดิษฐ์ได้ ไม่ว่าปัญญาประดิษฐ์นั้นจะมีการรับรู้ประโยชน์หรือรับรู้ถึงความง่ายในการใช้งาน เพียงใดก็ตาม นอกจากนี้ เนื่องจากงานวิจัยส่วนใหญ่ที่ผ่านมายังใช้ข้อมูลจากการรายงาน จึงจำเป็นต้องมีการวิจัยเพิ่มเติมโดยใช้วิธีวิจัยเชิงธรรมชาติเพื่อตรวจสอบแบบจำลองทางทฤษฎีที่สามารถทำนายการยอมรับเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ไปใช้ได้ดีที่สุด

Seong-Won Kim and Youngjun Lee (2023) [32] ได้ศึกษาผลกระทบของปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรมต่อทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์ ในการศึกษาได้มีการตรวจสอบอิทธิพลของปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรมที่มีต่อทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์ (AI) โดยมีนักเรียนมัธยมต้นชาวเกาหลีจำนวน 1,677 คนเข้าร่วมการศึกษา และใช้เครื่องมือทดสอบเพื่อวัดทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์ ซึ่งผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า ตามปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรม ทัศนคติของนักเรียนมัธยมต้นที่มีต่อปัญญาประดิษฐ์ได้รับอิทธิพลแตกต่างกันไปตามเพศหรือประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับปัญญาประดิษฐ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง นักเรียนที่เผชิญกับความยากลำบากเนื่องจากปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรมมีแนวโน้มที่จะแสดงทัศนคติเชิงบวกต่อปัญญาประดิษฐ์มากขึ้น หากพวกเขาได้รับการศึกษาด้านปัญญาประดิษฐ์และในทางกลับกัน ความสนใจในปัญญาประดิษฐ์ และประสบการณ์ด้านการเขียนโปรแกรมมีผลอย่างมีนัยสำคัญต่อทัศนคติที่มีต่อปัญญาประดิษฐ์ และไม่ได้รับผลกระทบจากปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง นักเรียนที่มีความสนใจสูงต่อปัญญาประดิษฐ์หรือมีประสบการณ์ด้านภาษาการเขียนโปรแกรมแบบบล็อกและแบบใช้ข้อความ แสดงให้เห็นถึงทัศนคติเชิงบวกต่อปัญญาประดิษฐ์อย่างมีนัยสำคัญ ดังนั้น การศึกษานี้พบว่ามีความแตกต่างของทัศนคติที่นักเรียนมัธยมต้นมีต่อปัญญาประดิษฐ์ตามปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรม

อัจฉรา เตนเจริญโสภณ (2560) [33] ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อใช้ในการปฏิบัติงานของสำนักงานปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของบุคลากรเกี่ยวกับการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อใช้ในการปฏิบัติงานของสำนักงานปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี 2) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อใช้ในการปฏิบัติงาน 3) เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคต่อการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อใช้ในการปฏิบัติงานและหาข้อเสนอแนะแนวทางการแก้ไขประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือข้าราชการเฉพาะในระดับชำนาญการ และปฏิบัติการ พนักงานราชการลูกจ้างประจำ และลูกจ้างชั่วคราว จำนวน 280 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.93 วิเคราะห์ข้อมูลสถิติด้วยค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน และวิเคราะห์การถดถอยโดยการคัดเลือกตัวแปรแบบคัดเลือกเข้า (Enter Selection) ผลการศึกษาในครั้งนี้พบว่า การรับรู้ว่ายาง่าย มีอิทธิพลเชิงบวกต่อการรับรู้ว่ามีประโยชน์สามารถทำนายหรือพยากรณ์การรับรู้ว่ามีประโยชน์ได้ร้อยละ 52 การรับรู้ว่ายาง่ายและการรับรู้ว่ามีประโยชน์มีอิทธิพลเชิงบวกต่อทัศนคติการใช้งานและตัวแปร

ทั้งสองตัวสามารถร่วมทำนายทัศนคติการใช้งานได้ร้อยละ 46 ส่วนทัศนคติการใช้งานมีอิทธิพลเชิงบวกต่อพฤติกรรมการมีความตั้งใจใช้สามารถทำนายหรือพยากรณ์พฤติกรรมการมีความตั้งใจนำไปใช้ได้ร้อยละ 33

มนสิชา คงเอี่ยม และ สุมาลย์ ปานคำ (2561) [34] ได้ศึกษาเรื่อง รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของการยอมรับเทคโนโลยีที่มีผลต่อพฤติกรรมการใช้สื่อสังคม ในการแบ่งปันความรู้ด้านกฎหมาย การจ้างงานแรงงานต่างด้าวของนายจ้างในประเทศไทย การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของการยอมรับเทคโนโลยีที่มีผลต่อพฤติกรรมการใช้สื่อสังคม ในการแบ่งปันความรู้ด้านกฎหมายการจ้างงานแรงงานต่างด้าวของนายจ้างในประเทศไทย และเพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุที่พัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์จากผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนทั้งสิ้น 400 คน การกำหนดขนาดตัวอย่างของการวิเคราะห์รูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงสาเหตุแบบมีตัวแปรแฝงโดยการสุ่มตัวอย่างแบบสะดวก (Convenience Sampling) จากนายจ้างที่มีประสบการณ์การใช้สื่อสังคม เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามแบบมาตรประมาณค่า 7 ระดับ ใช้เทคนิคการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป โมเดลวิจัยประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้สื่อสังคม 2) ด้านรับรู้ถึงความง่ายในการใช้สื่อสังคม 3) ด้านความตั้งใจในการใช้สื่อสังคม 4) ด้านพฤติกรรมการใช้งานสื่อสังคม ผลการวิเคราะห์รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์เป็นอย่างดี โดยมีค่าสถิติไคสแควร์(χ^2) = 126.68 องศาอิสระ (DF) = 81, CMIN/DF = 1.56, GFI = 0.97, AGFI = 0.92, CFI = 0.99, TLI = 0.97, RMR = 0.06 และ RMSEA = 0.04 มีค่าอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมของสัมประสิทธิ์เส้นทาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ทำให้ทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมในการแบ่งปันความรู้ด้านกฎหมายที่เหมาะสมกับการจ้างงานแรงงานต่างด้าวของนายจ้างในประเทศไทย

ณิชาธิ์ กิตติคุณศิริ (2562) [35] ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการยอมรับเทคโนโลยี ปัญญาประดิษฐ์แชทบอท บริบทประเทศไทย งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการยอมรับเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์แชทบอท รวมถึงความพร้อมของระบบนิเวศเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์แชทบอทในบริบทประเทศไทย เพื่อเสนอแนวทางการนำเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์แชทบอทไปใช้ในการวางกลยุทธ์ทางธุรกิจขององค์กรต่าง ๆ การศึกษานี้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง และการสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาและนำเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์แชทบอทมาใช้ในเชิงพาณิชย์ รวมถึงกลุ่มผู้บริโภคที่มีประสบการณ์ตรงในการใช้งานแชทบอท ทั้งนี้ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า ทั้ง 6 ปัจจัยในงานวิจัยมีส่วนส่งผลต่อการยอมรับเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์แชทบอท โดยเรียงลำดับปัจจัยที่ส่งผลมากไปน้อยได้ดังนี้ 1) ปัจจัยสมรรถภาพของสื่อ 2) ปัจจัยความเข้ากันได้ของเทคโนโลยี 3) ปัจจัยการรับรู้ความง่ายในการใช้งาน 4) ปัจจัยการรับรู้

ตัวต้น 5) ปัจจัยการรับรู้ประโยชน์ในการใช้งาน และ 6) ปัจจัยการรับรู้ความเสี่ยง ซึ่งผลการศึกษาสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการวางแผนกลยุทธ์พัฒนาเซพบอทเพื่อนำไปใช้ในเชิงพาณิชย์ต่อไป

ไตรรัตน์ ธนะประกอบภรณ์ (2563) [36] ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อผลกระทบของปัญญาประดิษฐ์ในการให้บริการทางการเงินของธนาคารพาณิชย์ไทย กรณีศึกษาเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ซึ่งการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยด้านทัศนคติ ปัจจัยพฤติกรรมการใช้บริการ ปัจจัยคุณภาพบริการ ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์/บริการ และผลกระทบของการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการให้บริการทางการเงิน และ 2) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ปัจจัยด้านทัศนคติ ปัจจัยพฤติกรรมการใช้บริการ ปัจจัยคุณภาพบริการ และปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์/บริการที่มีผลกระทบของการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการให้บริการทางการเงินกับผู้ใช้บริการธนาคารพาณิชย์ไทย กรณีศึกษาเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาคือ ผู้ใช้บริการธนาคารพาณิชย์ไทย เขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวน 405 คน ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง และเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ สถิติเชิงพรรณนา และสถิติเชิงอนุมาน คือ การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเพื่อทดสอบสมมติฐาน ผลการศึกษาวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านทัศนคติ ปัจจัยพฤติกรรมการใช้บริการ ปัจจัยคุณภาพบริการ และปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์/บริการมีอิทธิพลต่อผลกระทบของปัญญาประดิษฐ์ในการให้บริการทางการเงินของธนาคารพาณิชย์ไทย กรณีศึกษาเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้นสถาบันการเงิน สามารถนำผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้ไปประยุกต์ใช้ในการพิจารณาวางแผนแก้ไข และพัฒนาการออกแบบกลยุทธ์ทางการตลาดที่เป็นการขยายช่องทาง การให้บริการทางการเงินที่สามารถตอบสนองความพึงพอใจให้กับลูกค้าผู้ใช้บริการได้อย่างทั่วถึง และสอดคล้องกับสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมได้อย่างยั่งยืน

ทักษพร วสุรัตน์ วอนชนก ไชยสุนทร และสิงหะ ฉวีสุข (2564) [37] ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับการให้บริการทางการเงินผ่านเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์เซพบอทของธนาคารพาณิชย์ไทยในภาคกลาง งานวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับการให้บริการทางการเงินผ่านเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์เซพบอทของธนาคารพาณิชย์ไทยในภาคกลาง มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับการยอมรับการให้บริการทางการเงินผ่านเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์เซพบอทของธนาคารพาณิชย์ไทยในภาคกลาง จำแนกตามลักษณะประชากรศาสตร์ และ 2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีต่อการยอมรับการให้บริการทางการเงินผ่านเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์เซพบอทของธนาคารพาณิชย์ไทยในภาคกลาง โดยมีกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ ผู้ที่เคยใช้บริการเซพบอทและใช้บริการแมสเซนเจอร์หรือแอปพลิเคชันแบงก์กิ้งมาก่อน จำนวน 400 ตัวอย่าง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ สถิติพรรณนา ประกอบด้วย ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

และสถิติเชิงอนุมาน ประกอบด้วย การทดสอบแบบที่ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวและการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นแบบพหุคูณ ผลวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือนต่างกัน จะมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการยอมรับการใช้บริการทางแซทบอทแตกต่างกัน ปัจจัยด้านการยอมรับที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับการใช้บริการทางการเงินผ่านเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์แซทบอทของธนาคารพาณิชย์ไทยในภาคกลาง ได้แก่ การรับรู้ประโยชน์ต่อการใช้งาน ความเสี่ยงด้านความเป็นส่วนตัว ความคาดหวังในประสิทธิภาพและอิทธิพลของสังคม และปัจจัยด้านความพึงพอใจที่มีต่อการยอมรับการใช้บริการทางการเงินผ่านเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์แซทบอทของธนาคารพาณิชย์ไทยในภาคกลาง ได้แก่ ความเชื่อถือไว้วางใจได้และการรู้จักและเข้าใจลูกค้า ดังนั้นธนาคารพาณิชย์ไทยจึงควรให้ความสำคัญและคำนึงถึงการทำธุรกรรมที่รวดเร็วและประหยัดเวลา เนื่องจากจะทำให้ผู้ใช้บริการเกิดความรู้สึกได้รับประโยชน์ เมื่อเทียบกับการทำธุรกรรมช่องทางอื่น ๆ อีกทั้งเพื่อให้บริการมีประสิทธิภาพดีขึ้น ควรมีการคำนึงถึงความสามารถในตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลอย่างครบถ้วน เนื่องจากจะทำให้มีศักยภาพในการบริการได้อย่างถูกต้อง และควรมีการคำนึงถึงการควบคุมการให้บริการ เนื่องจากเป็นข้อมูลสำคัญทางธุรกรรมของผู้ใช้บริการ เพื่อให้ผู้ใช้เกิดการยอมรับการใช้บริการทางการเงินผ่านเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์แซทบอทต่อไป

ทิวา ดอนลาว สมพร เพ็ญจันทร์ เพ็ญศรี นิรินัง และวิวัฒน์ กรมดิษฐ์ (2564) [38] ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาแรงงานไทยในภาคอุตสาหกรรมเพื่อการขับเคลื่อนประเทศไทย 4.0 การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ

- 1) สังเคราะห์สมรรถนะแรงงานช่างเทคนิคในอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์เพื่อการขับเคลื่อนประเทศไทย 4.0
- 2) ประเมินสมรรถนะแรงงานช่างเทคนิคในอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์เพื่อการขับเคลื่อนประเทศไทย 4.0
- 3) เสนอรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะแรงงานช่างเทคนิคในอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์เพื่อการขับเคลื่อนประเทศไทย 4.0

เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน การวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่าง คือ พนักงานช่างเทคนิคจากโรงงานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ในนิคมอุตสาหกรรมนวนคร จังหวัดปทุมธานี จำนวน 295 คน เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถาม การวิจัยเชิงคุณภาพ ทำการสัมภาษณ์เชิงลึก ตัวแทนผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ภาครัฐ ผู้บริหารในอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และผู้จัดการฝ่ายทรัพยากรมนุษย์ จำนวน 14 คน การสนทนากลุ่มจากผู้จัดการและหัวหน้างานฝ่ายทรัพยากรมนุษย์จำนวน 10 คน และทำการวิเคราะห์ข้อมูลแบบอุปนัย ผลการวิจัย พบว่า 1) สมรรถนะที่จำเป็นของแรงงานช่างเทคนิคประกอบไปด้วยสมรรถนะหลัก ได้แก่ สมรรถนะด้านทัศนคติและด้านแรงจูงใจ และสมรรถนะตามหน้าที่ ได้แก่ สมรรถนะด้านความรู้ ด้านทักษะและด้านคุณลักษณะ โดยเรียงลำดับความสำคัญจากมากที่สุดไปหาน้อย ได้แก่ ทัศนคติ แรงจูงใจ คุณลักษณะ ความรู้ และทักษะ 2) สมรรถนะในปัจจุบันของแรงงานช่างเทคนิคอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ทัศนคติ คุณลักษณะ แรงจูงใจ ความรู้ และทักษะ มีระดับสมรรถนะมาก 5 อันดับแรก คือ ซื่อสัตย์ต่อหน้าที่ การทำงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์ ความรู้เกี่ยวกับงานในหน้าที่ที่ทำ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ การมีมนุษยสัมพันธ์ ช่องว่างสมรรถนะสูงสุด 5 อันดับแรก

คือ ชื่อสตั๊ตต่อหน้าที่ การทำงานที่มุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ การมีมนุษยสัมพันธ์ การประยุกต์ใช้ความรู้ และทักษะงานในสาขาอาชีพ ความยืดหยุ่นทางปัญญาและการปรับตัว 3) รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะของแรงงานช่างเทคนิคในอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์เพื่อการเคลื่อนประเทศไทย 4.0 ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ คือ 1) สมรรถนะแรงงานช่างเทคนิค 2) ช่องว่างสมรรถนะที่ต้องพัฒนาของแรงงานช่างเทคนิค 3) กระบวนการและแนวดำเนินการพัฒนาสมรรถนะแรงงานช่างเทคนิค 4) วิธีการพัฒนาสมรรถนะแรงงานช่างเทคนิค 5) เงื่อนไขความสำเร็จรูปแบบการพัฒนา

วราพร นาคประทุม และต้นดุสิต โปราณานนท์ (2564) [39] ได้ศึกษาเรื่อง ความรู้ ความเข้าใจ และทัศนคติที่มีผลต่อความพร้อมในการนำเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) มาใช้ในการบริหารโครงการงานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงระดับความรู้และความเข้าใจ ทัศนคติและความพร้อมในการนำเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์มาใช้ในการบริหารโครงการ และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ความรู้และความเข้าใจ และทัศนคติ ที่มีผลต่อความพร้อมในการนำเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์มาใช้ในการบริหารโครงการ กลุ่มเป้าหมายในการศึกษา คือ บุคคลที่ทำงานในรูปแบบการบริหารโครงการในประเทศไทยจำนวน 400 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล รวมถึงใช้สถิติเชิงพรรณนาในการวิเคราะห์ผล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานโดยใช้การทดสอบทีแบบตัวอย่างเป็นอิสระกัน (t-Test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบจำแนกทางเดียว (f-Test) รวมทั้งการวิเคราะห์ความสัมพันธ์แบบถดถอยอย่างง่าย ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน มีความพร้อมในการนำเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์มาใช้ในการบริหารโครงการที่ไม่แตกต่างกัน ความรู้และความเข้าใจ และทัศนคติ มีผลต่อความพร้อมในการนำเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์มาใช้ในการบริหารโครงการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยงานวิจัยนี้ได้มีการเสนอแนะถึงแนวทางการวางแผนเพื่อความพร้อมในการนำเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ไปใช้ในการบริหารโครงการที่จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจหรือองค์กรที่ต้องการนำเอาเทคโนโลยีดังกล่าวมาใช้ในการบริหารโครงการ

วิภัทร เลิศภูริวงศ์ และ วิกานดา พรสกุลวานิช (2565) [40] ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยการยอมรับเทคโนโลยี ทัศนคติ และอิทธิพลทางสังคม ทำนายความตั้งใจในการใช้งานแอปพลิเคชันโรงพยาบาลภาครัฐ การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาอิทธิพลของลักษณะทางประชากรศาสตร์ ปัจจัยในการยอมรับเทคโนโลยีในการรับรู้ประโยชน์ การรับรู้ความง่าย การรับรู้ความเสี่ยง ทัศนคติต่อการใช้งานและอิทธิพลทางสังคมต่อความตั้งใจในการใช้งานของผู้ใช้บริการที่มีอายุ 20 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป ซึ่งสามารถตัดสินใจเข้าถึงการบริการด้านการรักษาพยาบาลและสุขภาพและรู้จักแอปพลิเคชันโรงพยาบาลภาครัฐ เป็นการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามออนไลน์ จำนวน 400 คน ผลการศึกษาพบว่า ความแตกต่างทางประชากรศาสตร์ (เพศ อายุ และระดับการศึกษา) จะมีการรับรู้ประโยชน์ การรับรู้ความง่าย และการรับรู้ความเสี่ยงแตกต่างกัน

นอกจากนี้การรับรู้ประโยชน์และการรับรู้ความง่ายทำนายนัยทัศนคติต่อการใช้งาน โดยมีอิทธิพลในเชิงบวก อย่างมีนัยสำคัญ ตลอดจนทัศนคติต่อการใช้งานทำนายนัยความตั้งใจในการใช้งานแอปพลิเคชัน โรงพยาบาลภาครัฐอย่างมีนัยสำคัญในเชิงบวก อิทธิพลทางสังคมทำนายนัยปัจจัยในการยอมรับ เทคโนโลยี (การรับรู้ประโยชน์ การรับรู้ความง่าย และการรับรู้ความเสี่ยง) และความตั้งใจในการใช้งาน แอปพลิเคชันโรงพยาบาลภาครัฐ โดยมีอิทธิพลในเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญ

กัตตกมล พิศแลงม และ สุรรัตน์ อินทร์หม้อ (2566) [41] ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยการยอมรับ เทคโนโลยีในการใช้โปรแกรมปัญญาประดิษฐ์แชทบอทบริการด้านการเงินของผู้สูงอายุในจังหวัดปทุมธานี ซึ่งงานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยด้านการยอมรับเทคโนโลยีที่มีต่อความพึงพอใจในการใช้ โปรแกรมปัญญาประดิษฐ์แชทบอทบริการด้านการเงินของผู้สูงอายุในจังหวัดปทุมธานี 2) ศึกษาปัจจัย ด้านคุณภาพการบริการที่มีต่อความพึงพอใจในการใช้โปรแกรมปัญญาประดิษฐ์แชทบอทบริการ ด้านการเงินของผู้สูงอายุในจังหวัดปทุมธานี และ 3) ศึกษาปัจจัยด้านการยอมรับเทคโนโลยีและคุณภาพ การบริการที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการใช้โปรแกรมปัญญาประดิษฐ์แชทบอทบริการ ด้านการเงินของผู้สูงอายุในจังหวัดปทุมธานีกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้สูงอายุในจังหวัดปทุมธานี จำนวน 400 คน ด้วยวิธีการสุ่มตามความสะดวก เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถาม โดยใช้การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ ค่าสหสัมพันธ์ การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ ผลการวิจัยพบว่า การศึกษาปัจจัยการยอมรับเทคโนโลยีในการใช้ โปรแกรมปัญญาประดิษฐ์แชทบอทบริการด้านการเงินของผู้สูงอายุ ภาพรวมอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.08 คะแนน และการศึกษาปัจจัยคุณภาพบริการในการใช้โปรแกรมปัญญาประดิษฐ์แชทบอท บริการด้านการเงินของผู้สูงอายุ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29 คะแนน เมื่อทำ การทดสอบสมมติฐาน พบว่า 1) ปัจจัยการยอมรับเทคโนโลยีด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ ด้านการรับรู้ ความง่าย ด้านความต้องการใช้งาน ส่งผลต่อความพึงพอใจในการใช้โปรแกรมปัญญาประดิษฐ์แชทบอ ทบริการด้านการเงินของผู้สูงอายุ โดยมีอำนาจพยากรณ์ ร้อยละ 74.5 2) ปัจจัยคุณภาพการ บริการ ด้านประสิทธิภาพบริการ ด้านการเข้าถึงบริการ ด้านความถูกต้องแม่นยำ และด้านความ ปลอดภัย ส่งผลต่อความพึงพอใจในการใช้โปรแกรมปัญญาประดิษฐ์แชทบอทบริการด้านการเงินของ ผู้สูงอายุ โดยมีอำนาจพยากรณ์ ร้อยละ 65.9 และ 3) ศึกษาปัจจัยด้านการยอมรับเทคโนโลยีและ คุณภาพการบริการส่งผลต่อความพึงพอใจในการใช้โปรแกรมปัญญาประดิษฐ์แชทบอทบริการด้าน การเงินของผู้สูงอายุมีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

กัณฑัฐ พิงแยม (2566) [42] ได้ศึกษาเรื่องการยอมรับปัญญาประดิษฐ์ในอุตสาหกรรม การออกแบบ ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) ศึกษาถึงการยอมรับเทคโนโลยีของกลุ่มนัก ออกแบบที่มีผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการออกแบบผลิตภัณฑ์ 2) ศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการ ใช้ปัญญาประดิษฐ์ของกลุ่มนักออกแบบและผู้บริโภค 3) เสนอแนวทางการวางแผนรับมือผลกระทบของ

ปัญญาประดิษฐ์ในอุตสาหกรรมการออกแบบเป็นการศึกษาในรูปแบบการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล จากกลุ่มตัวอย่าง คือ นักออกแบบผลิตภัณฑ์ในประเทศไทย ทั้งเพศชายและเพศหญิง อายุ 18 ปี ขึ้นไป จำนวน 120 คน และผู้บริโภคทั่วไปในประเทศไทย จำนวน 149 คน ทั้งเพศชายและเพศหญิง อายุ 18 ปี ขึ้นไป ทำการวิเคราะห์โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการวิเคราะห์ถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ กำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผลการศึกษา พบว่า ในกลุ่มนักออกแบบผลิตภัณฑ์ ปัจจัยการรับรู้คุณภาพสินค้าในด้านรูปลักษณ์ของสินค้า และปัจจัยด้านการยอมรับเทคโนโลยี ประกอบด้วย การรับรู้ถึงประโยชน์ และการรับรู้ความง่ายในการใช้ มีอิทธิพลต่อการยอมรับ และตัดสินใจใช้ปัญญาประดิษฐ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และสำหรับกลุ่มผู้บริโภค พบว่า ปัจจัยด้านการรับรู้คุณภาพสินค้า ด้านรูปลักษณ์ในกลุ่มงานเฟอร์นิเจอร์ ด้านการทำงานของสินค้าในกลุ่มงาน Graphic design และด้านความน่าเชื่อถือในกลุ่มงานเซรามิก มีอิทธิพลต่อการยอมรับ และตัดสินใจใช้ปัญญาประดิษฐ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

คมวิทย์ ศิริธร และ ปทุมพร หิรัญสาลี (2566) [43] ได้ศึกษาเรื่องทุนมนุษย์ด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลกับการเข้าถึงความช่วยเหลือจากรัฐของแรงงานนอกระบบจังหวัดสงขลา ได้กล่าวว่า แรงงานนอกระบบเป็นฟันเฟืองที่สำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของจังหวัดสงขลา โดยงานวิจัยฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับระดับความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของแรงงานนอกระบบในพื้นที่ 16 อำเภอของจังหวัดสงขลา และศึกษาความสัมพันธ์ระดับรายได้ ระดับความสามารถในการใช้เทคโนโลยี และระดับการเข้าถึงความช่วยเหลือจากรัฐ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ คือ แรงงานนอกระบบจังหวัดสงขลา จำนวน 200,000 คน ผลการศึกษาพบว่า แรงงานนอกระบบที่มีอาชีพ ระดับการศึกษา และความสามารถในการใช้เทคโนโลยีที่แตกต่างกัน จะส่งผลให้มีระดับรายได้ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในขณะที่ผลการศึกษาความสัมพันธ์ของการเข้าถึงความช่วยเหลือจากรัฐ ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีกับระดับรายได้ พบว่ากลุ่มที่มีรายได้น้อยมีแนวโน้มที่จะใช้เทคโนโลยีและเข้าถึงความช่วยเหลือจากรัฐได้น้อย กล่าวคือปัจจัยระดับการใช้เทคโนโลยีกับการเข้าถึงความช่วยเหลือจากรัฐมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้น การจัดทำนโยบายช่วยเหลือทางเศรษฐกิจ จำเป็นต้องส่งเสริมความสามารถในการหารายได้ควบคู่ไปกับการลงทุนในทุนมนุษย์ด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ซึ่งจะช่วยลดปัญหาความแตกต่างด้านรายได้ที่เกิดจากความแตกต่างขององค์ความรู้ด้านดิจิทัล (Digital Divide) ขณะเดียวกันก็ช่วยให้แรงงานนอกระบบเข้าถึงความช่วยเหลือจากรัฐตามนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจและได้รับผลประโยชน์ตามนโยบายได้อย่างทั่วถึงกัน

ฉัตยาพร เสมอใจ (2566) [44] ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจใช้บริการโรงแรม AI ของนักท่องเที่ยวชาวไทยตามลักษณะส่วนบุคคล การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อความตั้งใจใช้บริการโรงแรม AI ของนักท่องเที่ยวชาวไทยจำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล

โดยใช้แบบสอบถามออนไลน์เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางท่องเที่ยวและใช้บริการที่พักแรม 421 ราย โดยเก็บข้อมูลแบบตามความสะดวก (Convenience Sampling) ในการวิเคราะห์ข้อมูลใช้ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์สมการโครงสร้าง ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านทัศนคติ และปัจจัยด้านการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง ส่งผลต่อความตั้งใจใช้บริการโรงแรม AI อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ตามลำดับ โดยปัจจัยด้านการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง ปัจจัยด้านการรับรู้ถึงความง่ายต่อการใช้งาน และปัจจัยด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ที่ได้รับจากเทคโนโลยีส่งผลต่อทัศนคติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ตามลำดับ ในขณะที่ปัจจัยด้านความวิตกกังวลทางเทคโนโลยี ส่งผลต่อปัจจัยด้านทัศนคติ ในทิศทางลบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.10 และปัจจัยด้านการรับรู้ถึงความง่ายต่อการใช้งานส่งผลต่อปัจจัยด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ที่ได้รับจากเทคโนโลยี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ในขณะที่ปัจจัยด้านการยึดติดกับบริการรูปแบบดั้งเดิม ไม่ส่งผลต่อปัจจัยด้านทัศนคติ และไม่ส่งผลต่อความตั้งใจใช้บริการโรงแรม AI และนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีลักษณะส่วนบุคคลต่างกัน มีปัจจัยที่มีผลต่อความตั้งใจใช้บริการโรงแรม AI แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

พีระพงษ์ แสงศรี (2566) [45] ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาการยอมรับและใช้งานเทคโนโลยี ปัญญาประดิษฐ์กับระบบการศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย การศึกษาวิจัยในหัวข้อ การศึกษาการยอมรับและใช้งานเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์กับระบบการศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยผู้วิจัยมีการศึกษาวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและได้นำกรอบทฤษฎีการยอมรับเทคโนโลยีระหว่าง TAM และ UTAUT มาประยุกต์ใช้กับงานวิจัย และได้มีการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามออนไลน์จากกลุ่มนักเรียน นักศึกษาในระดับมัธยมปลาย ที่มีประสบการณ์ใช้งานกำลังใช้งาน หรือกำลังมีความสนใจในเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ จำนวนทั้งสิ้น 423 คน และได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติด้วยโปรแกรม SPSS ผลจากการศึกษาวิจัยค้นพบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อการยอมรับและตัดสินใจใช้งานเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์กับระบบการศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจากการจัดกลุ่มตัวแปรใหม่นั้น มีปัจจัยที่ส่งผลเชิงบวก (Support) ได้แก่ ปัจจัยด้านการรับรู้ถึงผลประโยชน์จากการใช้งาน (Perceived Usefulness) ปัจจัยด้านการรับรู้ความง่ายในการใช้งาน (Perceived Ease of Use) ปัจจัยด้านอิทธิพลทางสังคม (Social Influencer) ซึ่งทั้ง 3 ปัจจัยดังกล่าวส่งผลอย่างมีนัยสำคัญและสอดคล้องกับงานวิจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องถึงความตั้งใจของนักเรียน นักศึกษาที่มีต่อเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ และนำมาปรับใช้เข้ากับการเรียนรู้ หรือพัฒนาตนเองต่อไป

พรทิพย์ ที. พูนายน (2566) [46] ได้ศึกษาเรื่องกลยุทธ์การเตรียมความพร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงสู่เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ของพนักงานอสังหาริมทรัพย์ ในการศึกษา มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของพนักงานอสังหาริมทรัพย์เกี่ยวกับการยอมรับเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์เพื่อใช้ในการทำงาน 2) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์

เพื่อใช้ในการทำงาน และ 3) เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคต่อการยอมรับเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ เพื่อใช้ในการทำงาน เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง คือ พนักงานทุกระดับงานในบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 180 คน ใช้สถิติทำการวิเคราะห์ถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ ผลการศึกษาพบว่า 1) การรับรู้การใช้งานง่าย มีอิทธิพลต่อการรับรู้ประโยชน์ของปัญญาประดิษฐ์ในงานอสังหาริมทรัพย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01 2) การรับรู้การใช้งานง่าย และการรับรู้ประโยชน์ในการใช้มีอิทธิพลต่อทัศนคติการใช้งาน ปัญญาประดิษฐ์ในงานอสังหาริมทรัพย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 3) ทัศนคติการใช้งาน มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมตั้งใจนำไปใช้ปัญญาประดิษฐ์ในงานอสังหาริมทรัพย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01

อภิสรรา คชรัฐแก้วฟ้า (2566) [47] ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาผลกระทบจากการยอมรับใช้งาน เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) ด้านความพึงพอใจในการทำงานของพนักงานออฟฟิศในประเทศไทย เป็นการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบความตั้งใจ ในการใช้งานเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ซึ่งผู้วิจัยทำการประยุกต์ทฤษฎีแบบจำลองการยอมรับ เทคโนโลยี (The Technology Acceptance Model: TAM) เป็นกรอบแนวคิดในการศึกษาวิจัย โดยการเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามออนไลน์จากกลุ่มพนักงานออฟฟิศในประเทศไทย ผู้ที่มี ประสบการณ์ใช้งานหรือคุ้นเคยกับเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) ในการทำงาน จำนวน 456 คน และทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยโปรแกรม SPSS ผลการศึกษาวิจัยพบว่า จากการวิเคราะห์ ปัจจัยทำให้สามารถจัดกลุ่มตัวแปรใหม่ได้ ดังนี้ปัจจัยการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง ปัจจัยการรับรู้ ความสามารถในการใช้ปัจจัยการรับรู้ประโยชน์จากการใช้งาน และปัจจัยทัศนคติ ส่งผลเชิงบวก อย่างมีนัยสำคัญต่อความตั้งใจในการใช้งานเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (Behavioral Intention) อีกครั้งทำการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ พบว่ามีจำนวน 4 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยการคล้อยตาม กลุ่มอ้างอิง ปัจจัยการรับรู้ความสามารถในการใช้งาน ปัจจัยการรับรู้ประโยชน์จากการใช้งาน และปัจจัย ทัศนคติ ส่งผลเชิงบวกต่อปัจจัยความตั้งใจในการใช้งานเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์

อรุณเดช มาร์ติน เอนก ดาพา และวรรณสินธุ์ สัตยานุวัตร (2566) [48] ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาทุน มนุษย์เพื่อยกระดับฝีมือแรงงานไทยในศตวรรษที่ 21 ได้กล่าวว่า การพัฒนาทุนมนุษย์เพื่อยกระดับฝีมือ แรงงานไทยในศตวรรษที่ 21 เป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนธุรกิจขององค์กรภาคเอกชนให้ประสบ ความสำเร็จ ซึ่งเกิดจากกระบวนการพัฒนาทุนมนุษย์ที่มีความชัดเจน สามารถดำเนินการได้อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้พนักงานมีความสามารถในการปฏิบัติงานส่งผลให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงานและมีผล การปฏิบัติงานที่ดี สำหรับการพัฒนาทุนมนุษย์ของแต่ละองค์กรธุรกิจเพื่อเสริมสร้างศักยภาพ ในการแข่งขันต้องเริ่มจากการพัฒนาองค์ความรู้เฉพาะงาน ทักษะการปฏิบัติงาน ทัศนคติในการทำงาน และพลังในการขับเคลื่อนงาน ซึ่งสิ่งสำคัญเป็นสิ่งแรกที่ต้องดำเนินการ เพื่อเปลี่ยนแปลงด้านแรงงาน

ในศตวรรษที่ 21 คือ ผู้ประกอบการต้องเตรียมความพร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงของพนักงาน รวมทั้งการปรับเปลี่ยนรูปแบบการทำงาน และออกแบบกระบวนการการพัฒนาทุนมนุษย์ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่จะเปลี่ยนแปลงไปตามทิศทางของกระแสสังคมโลก และสังคมรอบข้างได้อย่างเหมาะสม ซึ่งการพัฒนาทุนมนุษย์ในศตวรรษที่ 21 ขององค์กรธุรกิจที่สำคัญ จำนวน 4 ด้าน คือ 1) ด้านการสร้างความรู้ของพนักงานให้เกิดความเชี่ยวชาญที่หลากหลายด้าน 2) ทักษะในการดำเนินงานเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงอุตสาหกรรมในอนาคต 3) การพัฒนาความคิดความเชื่อและเจตคติในการทำงาน และ 4) การสร้างแรงจูงใจและพลังงานในการขับเคลื่อนงาน

บุหงา ชัยสุวรรณ และมารีสา จันทมาศ (2567) [49] ได้ศึกษาเรื่องการจัดกลุ่มบุคลากรวัยทำงานตามระดับการยอมรับเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ ได้กล่าวว่าความเข้าใจในระดับการยอมรับเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ของบุคลากรวัยทำงานเป็นข้อมูลพื้นฐานที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำมาใช้กำหนดแนวทางในการขับเคลื่อนการใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ได้ งานวิจัยนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อแบ่งกลุ่มบุคลากรวัยทำงานในการยอมรับและความตั้งใจใช้ปัญญาประดิษฐ์ ด้วยการวิจัยเชิงสำรวจจากกลุ่มตัวอย่างบุคลากรวัยทำงานในประเทศไทย จำนวน 1,038 ตัวอย่าง โดยมีแบบสอบถามออนไลน์เป็นเครื่องมือ ใช้สถิติเชิงบรรยาย สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) และวิธีวิเคราะห์จำแนกกลุ่ม (Cluster Analysis) ด้วยวิธี K-Means ผลการวิจัยพบว่าบุคลากรวัยทำงานแบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม โดยกลุ่มแรก ได้แก่ กลุ่มผู้ที่คุ้นเคยกับการใช้งานระบบเทคโนโลยี และข้อมูลขนาดใหญ่ มีความคุ้นเคยกับการใช้เทคโนโลยี มีทักษะการใช้คอมพิวเตอร์ สามารถใช้งานสื่อออนไลน์ได้โดยไม่มีข้อจำกัดเรื่องสัญญาณอินเทอร์เน็ต เรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ โดยเฉพาะการเรียนออนไลน์ที่เป็นภาษาอังกฤษได้มากกว่ากลุ่มที่ 2 ซึ่งเป็นผู้ที่ไม่คุ้นเคยกับการใช้งานระบบเทคโนโลยี เมื่อเปรียบเทียบระหว่าง 2 กลุ่มนี้ พบว่าปัจจัยด้านการรับรู้ความหมายของเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (Definition-DEF) ($t=5.544$, $P=0.000$) ปัจจัยด้านการรับรู้ประโยชน์ของเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (Performance Expectancy: PFE) ($t=6.398$, $P=0.000$) การรับรู้ความสามารถของตนเองในการเรียนรู้ใช้เครื่องมือปัญญาประดิษฐ์ (Effort Expectancy-Competencies: CMP) ($t=5.951$, $P=0.000$) ด้านเงื่อนไขเกื้อหนุนความเป็นส่วนตัวของข้อมูล (Facilitating Condition-Data Privacy) ($t=10.393$, $P=0.000$) และด้านความตั้งใจที่จะใช้ระบบ AI ($t=5.081$, $P=0.000$) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ส่วนปัจจัยการรับรู้อิทธิพลทางสังคมตระหนักถึงปัญหาจริยธรรมที่เกิดจากการใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (Social Influence-Ethics: ETH) มีความแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญ ($t=1.737$, $P=0.83$)

วรรณิดา กอเงินกลาง ศรัณย์ธร ศศิธนากรแก้ว และภานนท์ คุ่มสุภา (2567) [50] ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับและพฤติกรรมการใช้งานปัญญาประดิษฐ์แชทจีพีทีอย่างต่อเนื่อง การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยการรับรู้ประโยชน์ การรับรู้ความง่าย การรับรู้ความเข้ากันได้ กลุ่มอ้างอิง ความไว้วางใจ และพฤติกรรมการใช้งานปัญญาประดิษฐ์แชทจีพีทีอย่างต่อเนื่อง 2) เพื่อศึกษา

อิทธิพลของการรับรู้ประโยชน์ การรับรู้ความง่าย การรับรู้ความเข้ากันได้ กลุ่มอ้างอิง และความไว้วางใจ ที่มีต่อพฤติกรรมการใช้งานปัญญาประดิษฐ์แชทจีพีทีอย่างต่อเนื่อง การวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ ใช้แบบสอบถามออนไลน์เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างผู้ใช้งาน ปัญญาประดิษฐ์แชทจีพีที อายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไปที่มีประสบการณ์ในการใช้งานปัญญาประดิษฐ์แชทจีพีที ทั้งเพศชายและเพศหญิง จำนวน 400 คน เลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบไม่อาศัยความน่าจะเป็น โดยใช้วิธีการสุ่มตามสะดวกเพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลสถิติเชิงพรรณนา ใช้การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและทดสอบสมมติฐานการวิจัยด้วยการวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุ ผลการวิจัยพบว่า 1) การรับรู้ประโยชน์ การรับรู้ความง่าย การรับรู้ความเข้ากันได้ กลุ่มอ้างอิง และความไว้วางใจต่อพฤติกรรมการใช้งานปัญญาประดิษฐ์แชทจีพีทีอย่างต่อเนื่องในภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2) การรับรู้ความไว้วางใจ การรับรู้ความเข้ากันได้ การรับรู้ประโยชน์ และการรับรู้ความง่ายมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมปัญญาประดิษฐ์แชทจีพีทีอย่างต่อเนื่อง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เรียงลำดับจากค่าอิทธิพล (β) ดังนี้ การรับรู้ความไว้วางใจ มีค่าอิทธิพลเท่ากับ 0.255 การรับรู้ความเข้ากันได้มีค่าอิทธิพลเท่ากับ 0.23 การรับรู้ประโยชน์มีค่าอิทธิพลเท่ากับ 0.178 และการรับรู้ความง่ายมีค่าอิทธิพลเท่ากับ 0.132

ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย จากการทบทวนงานวิจัยข้างต้นทำให้สามารถสรุปได้ตามตารางการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 2-1 สรุปการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ใน ตลาดแรงงานไทย

งานวิจัย	ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย					
	การยอมรับเทคโนโลยี	ทักษะและความสามารถในการใช้งานเทคโนโลยี	อิทธิพลทางสังคมในการใช้งานเทคโนโลยี	ความสามารถของเทคโนโลยี	การประเมินคุณค่าของเทคโนโลยี	ความพร้อมในการนำเทคโนโลยีมาใช้
[25]	✓		✓			✓
[26]	✓		✓	✓	✓	
[27]	✓					
[28]	✓		✓			
[29]	✓		✓	✓		

ตารางที่ 2-1 (ต่อ)

งานวิจัย	ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย					
	การยอมรับเทคโนโลยี	ทักษะและความสามารถในการใช้งานเทคโนโลยี	อิทธิพลทางสังคมในการใช้งานเทคโนโลยี	ความสามารถของเทคโนโลยี	การประเมินคุณค่าของเทคโนโลยี	ความพร้อมในการนำเทคโนโลยีมาใช้
[30]	✓	✓				✓
[31]	✓	✓				
[32]	✓			✓		
[33]	✓	✓	✓	✓		
[34]	✓	✓				
[35]	✓	✓		✓	✓	
[36]	✓	✓		✓		✓
[37]	✓	✓	✓	✓	✓	✓
[38]		✓	✓	✓		
[39]	✓	✓		✓		✓
[40]	✓		✓		✓	
[41]	✓					✓
[42]	✓		✓	✓		✓
[43]	✓	✓				✓
[44]	✓	✓	✓			✓
[45]	✓	✓	✓	✓		✓
[46]	✓	✓	✓	✓		✓
[47]	✓	✓	✓	✓		✓
[48]		✓	✓	✓		
[49]	✓	✓	✓	✓		
[50]	✓	✓	✓	✓		

จากตารางที่ 2-1 แสดงรายละเอียดการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย จำนวน 6 ปัจจัย ได้แก่ การยอมรับเทคโนโลยี ทักษะและความสามารถในการใช้งานเทคโนโลยี อิทธิพลทางสังคมในการใช้งานเทคโนโลยี ความสามารถของเทคโนโลยี การประเมินคุณค่าของเทคโนโลยี และความพร้อมในการนำเทคโนโลยีมาใช้ เป็นต้น ซึ่งสามารถแสดงรายละเอียดของแต่ละปัจจัยได้ดังนี้

2.4.1 การยอมรับเทคโนโลยี

การยอมรับเทคโนโลยี ได้มีการนำแนวคิดของ TAM (Technology Acceptance Model) ที่เสนอโดย Davis (1986) มาประยุกต์ใช้ เพื่อให้เข้ากับบริบท โดยมีองค์ประกอบหลัก [33] [37] [38] [40] [44] [45] [47] ดังนี้

2.4.1.1 การรับรู้ถึงประโยชน์ (Perceived Usefulness: PU) เป็นระดับที่ผู้ใช้เชื่อว่าการใช้เทคโนโลยีนั้น ๆ จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน

2.4.1.2 การรับรู้ถึงความง่ายในการใช้งาน (Perceived Ease of Use: PEU) เป็นระดับที่ผู้ใช้เชื่อว่าการใช้งานเทคโนโลยีนั้น ๆ จะเป็นไปอย่างง่ายดาย ไม่ซับซ้อน

2.4.1.3 ทศคติในการใช้งาน (Attitude toward Using) เป็นความรู้สึกโดยรวมของผู้ใช้ที่มีต่อการใช้งานเทคโนโลยีนั้น

2.4.1.4 ความตั้งใจในการใช้งาน (Behavioral Intention) เป็นระดับความตั้งใจของผู้ใช้ที่จะใช้เทคโนโลยีนั้น ๆ

2.4.1.5 การใช้งานจริง (Actual Use) เป็นพฤติกรรมการใช้งานเทคโนโลยีของผู้ใช้จริง

จากการศึกษาสามารถสรุปได้ดังนี้ แนวคิดของ TAM (Technology Acceptance Model) เป็นแบบจำลองที่ใช้อธิบายและทำนายการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยมุ่งเน้นไปที่การรับรู้ถึงประโยชน์ และการรับรู้ถึงความง่ายในการใช้งาน ซึ่งส่งผลต่อทัศนคติ ความตั้งใจในการใช้งาน และนำไปสู่การใช้งานจริงในที่สุด ซึ่งแนวคิดนี้ถูกนำไปใช้อย่างแพร่หลายในการศึกษาและทำความเข้าใจพฤติกรรมของผู้ใช้ในการยอมรับเทคโนโลยี ยกตัวอย่างเช่น การยอมรับปัญญาประดิษฐ์ในอุตสาหกรรม การออกแบบ [42] การยอมรับการใช้บริการโรงแรม AI ของนักท่องเที่ยว [44] และการยอมรับเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์แชทบอท [35] เป็นต้น

2.4.2 ทักษะและความสามารถในการใช้งานเทคโนโลยี

เมื่อพิจารณาปัจจัยเกี่ยวกับการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย ซึ่งมีหลายปัจจัยที่มีบทบาทสำคัญในเรื่องทักษะและความสามารถของแรงงานไทยในการใช้งานเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ ซึ่งครอบคลุมตั้งแต่ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ ไปจนถึงทักษะขั้นสูงในการใช้งานเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ในการแก้ไขปัญหาและสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ ซึ่งประกอบไปด้วยปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

2.4.2.1 ความเข้าใจเกี่ยวกับเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ เป็นพื้นฐานสำคัญในการใช้งานปัญญาประดิษฐ์ โดยแรงงานไทยควรมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการทำงาน ประเภท และความสามารถของปัญญาประดิษฐ์ รวมถึงข้อจำกัดของปัญญาประดิษฐ์ เช่น ความลำเอียงของข้อมูล ความเป็นส่วนตัว และจริยธรรมในการใช้งานปัญญาประดิษฐ์ เป็นต้น [45] [47]

2.4.2.2 การรับรู้การใช้งานเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ โดยแรงงานไทยควรตระหนักถึงประโยชน์ของเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ และสามารถนำเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ไปประยุกต์ใช้กับงานของตนเองได้ ยกตัวอย่างเช่น การใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ในการวิเคราะห์ข้อมูลการตลาด การบริการลูกค้า และการพัฒนาผลิตภัณฑ์ เป็นต้น [33] [47]

2.4.2.3 การประเมินความสามารถด้านเทคโนโลยีด้วยตนเอง ซึ่งแรงงานไทยควรประเมินความสามารถของตนเองในการใช้งานเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ได้ เช่น ความสามารถในการใช้งานด้านโปรแกรม ความรู้พื้นฐานด้านคอมพิวเตอร์ หรือทักษะในการแก้ปัญหา เป็นต้น [44] [47]

2.4.2.4 ประสิทธิภาพ ของแรงงานไทยที่มีต่อการใช้งานเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ ซึ่งประสิทธิภาพในการใช้งานเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ในสถานการณ์จริง จะช่วยให้แรงงานไทยเกิดความคุ้นเคย และสามารถใช้งานเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ได้อย่างคล่องแคล่วมากขึ้น [45] [46]

2.4.2.5 พฤติกรรมการใช้งานอย่างต่อเนื่อง ยกตัวอย่างเช่น การฝึกฝนและการใช้งานเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์อย่างต่อเนื่อง จะช่วยพัฒนาและเพิ่มทักษะในการใช้งานเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ รวมถึงทำให้แรงงานไทยเท่าทันต่อเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ที่พัฒนาไปอย่างรวดเร็ว [47]

2.4.2.6 ความสามารถในการใช้งานเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ของแรงงานไทย ซึ่งหมายถึงความสามารถในการประยุกต์ใช้ความรู้และทักษะในการใช้งานเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ เพื่อแก้ปัญหาเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน และสร้างสรรค์สิ่งใหม่ เป็นต้น [46] [47]

จากการศึกษาปัจจัยดังกล่าวแล้วมีความเกี่ยวข้องกับทักษะและความสามารถในการใช้งานเทคโนโลยี ผู้วิจัยจึงรวบรวมปัจจัยดังกล่าวเป็นปัจจัยเดียว คือ ทักษะและความสามารถในการใช้งานเทคโนโลยี ซึ่งหมายถึงความสามารถของแรงงานไทยในการนำเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์มาใช้หรือมาประยุกต์ใช้ในการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.4.3 อิทธิพลทางสังคมในการใช้งานเทคโนโลยี

อิทธิพลทางสังคม เป็นหนึ่งปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการนำเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์มาใช้งาน [37] ในตลาดแรงงานไทย โดยมีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของอิทธิพลทางสังคมที่คล้ายคลึงกัน จึงสามารถสรุปได้ว่าอิทธิพลทางสังคม หมายถึง การกระทำสิ่งต่าง ๆ หรือการออกความคิดเห็น โดยบุคคลใดบุคคลหนึ่งหรือหลายบุคคล มีจุดประสงค์ที่จะเปลี่ยนแปลงความคิด ความรู้สึก หรือพฤติกรรมของบุคคลอื่น [37] [40] [45] [47] โดยการแสดงอิทธิพลทางสังคม ได้แก่

1) การชักจูง (Persuasion) เป็นกระบวนการที่บุคคลหนึ่ง (ผู้ชักจูง) พยายามจูงใจให้บุคคลอื่น (ผู้ถูกชักจูง) เปลี่ยนแปลงทัศนคติ ความเชื่อ หรือพฤติกรรม โดยการสื่อสารอย่างมีเหตุผล หรือการใช้วิธีการที่ส่งผลต่ออารมณ์ความรู้สึก [46] 2) การคล้อยตาม (Conformity) เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม หรือความเชื่อของบุคคล เพื่อให้สอดคล้องกับบรรทัดฐานของกลุ่มหรือสังคม [33] 3) การยอมทำตามคำขอ (Compliance) การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคล อันเป็นผลมาจากคำขอ คำสั่ง หรือข้อเสนอจากบุคคลอื่น โดยที่บุคคลนั้นอาจไม่ได้เปลี่ยนแปลงทัศนคติหรือความเชื่อของตนเอง [40] [44] และ 4) การเชื่อฟัง (Obedience) เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคล อันเป็นผลมาจากคำสั่งโดยตรงจากบุคคลที่มีอำนาจเหนือกว่า [37] เป็นต้น โดยกระบวนการที่มีอิทธิพลต่อสังคมประกอบด้วย 1) บรรทัดฐานเชิงอัตวิสัย (Subjective norm) คือระดับที่ซึ่งแต่ละบุคคลรับรู้ถึงความคิดของกลุ่มคนรอบข้างที่มีอิทธิพลที่จะตัดสินว่าแต่ละบุคคลนั้นควรจะใช้หรือไม่ใช้ระบบ และ 2) ภาพลักษณ์ (Image) คือระดับที่แต่ละบุคคลรับรู้ได้ว่าการใช้เทคโนโลยีจะช่วยเพิ่มภาพลักษณ์หรือสถานะในระบบสังคม [42]

2.4.4 ความสามารถของเทคโนโลยี

เมื่อพิจารณาปัจจัยเกี่ยวกับการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย พบว่ามีปัจจัยที่มีบทบาทในเรื่องความสามารถของเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย ได้ดังนี้

2.4.4.1 ความเป็นเทคนิค ปัจจัยนี้เกี่ยวกับความสามารถของเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ในเชิงเทคนิค เช่น ความสามารถในการประมวลผลข้อมูล อัลกอริทึมที่ซับซ้อน และความสามารถในการเรียนรู้ของเครื่อง (Machine Learning Deep Learning) [46] ในตลาดแรงงานไทย เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ที่มีความสามารถทางเทคนิคสูง จะสามารถทำงานที่ซับซ้อนซึ่งแต่ก่อนต้องใช้มนุษย์ทำ เช่น การวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) การคาดการณ์แนวโน้ม หรือแม้แต่การควบคุมระบบอัตโนมัติในโรงงาน เป็นต้น [37] [47]

2.4.4.2 ลักษณะเฉพาะของเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ ซึ่งเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์แต่ละประเภทจะมีลักษณะเฉพาะและความสามารถที่แตกต่างกันออกไป เช่น เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์สำหรับงานแปลภาษา เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์สำหรับงานวิเคราะห์ภาพ หรือเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์สำหรับงานสนทนา (Chatbot) เป็นต้น ดังนั้นในตลาดแรงงานไทยการเลือกใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ให้เหมาะสมกับลักษณะงานจึงเป็นสิ่งสำคัญ เช่น หากต้องการเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์มาช่วยงานบริการลูกค้า อาจเลือกใช้ Chatbot ที่สามารถตอบคำถามพื้นฐาน หรือเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ที่สามารถวิเคราะห์อารมณ์ของลูกค้าจากข้อความได้ เป็นต้น [45] [47]

2.4.4.3 การสื่อสารกับเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ ซึ่งการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพเป็นสิ่งสำคัญต่อการใช้งานเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ในองค์กร [49] รวมถึงความสามารถในการป้อนคำสั่ง

ตั้งคำถาม และทำความเข้าใจผลลัพธ์ที่เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์แสดงออกมา เพื่อให้สามารถใช้งานเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ได้อย่างเต็มประสิทธิภาพและลดข้อผิดพลาดในการทำงาน [45] [47]

2.4.4.4 การทำงานของเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ ปัจจุบันนี้เกี่ยวข้องกับขั้นตอนและวิธีการที่เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ใช้ในการทำงาน [42] [45] ซึ่งเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์บางประเภทอาจทำงานแบบอัตโนมัติโดยไม่ต้องป้อนข้อมูลมากนัก ในขณะที่เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์บางประเภทอาจต้องการข้อมูลจำนวนมากเพื่อใช้ในการเรียนรู้และพัฒนาประสิทธิภาพ [36] จึงต้องทำความเข้าใจในกระบวนการทำงานของเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ ซึ่งจะช่วยให้สามารถควบคุมดูแลการทำงานของเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และประเมินผลลัพธ์ที่เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์แสดงออกมาได้อย่างถูกต้อง [42]

2.4.4.5 ความเข้ากันได้ของเทคโนโลยี การนำเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์มาใช้ในองค์กร จำเป็นต้องคำนึงถึงความเข้ากันได้กับเทคโนโลยีเดิมที่มีอยู่ รวมถึงความสามารถในการเชื่อมต่อข้อมูลระหว่างระบบต่างๆ องค์กรในตลาดแรงงานไทยควรวางแผนการนำเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์มาใช้อย่างเป็นระบบ เพื่อให้มั่นใจว่าเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ที่นำมาใช้สามารถทำงานร่วมกับระบบเดิมได้อย่างราบรื่น และสามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลกันได้ [33]

2.4.4.6 ความน่าเชื่อถือของเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ เป็นปัจจัยสำคัญต่อการนำเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์มาใช้ในการทำงาน [36] ซึ่งรวมถึงความถูกต้องของข้อมูลที่เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์วิเคราะห์ ความแม่นยำในการตัดสินใจ และความปลอดภัยของข้อมูล [46] ในตลาดแรงงานไทยการสร้างเชื่อมั่นให้กับแรงงานว่าเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์มีความน่าเชื่อถือ จะช่วยส่งเสริมให้แรงงานมีความมั่นใจในการใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์มากขึ้น [44]

2.4.4.7 ความเพลิดเพลินในการใช้งานเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ สามารถส่งผลต่อการใช้งานเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ [44] ในตลาดแรงงานไทย เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ที่มีอินเทอร์เฟซที่ใช้งานง่าย มีความสวยงาม และตอบสนองการใช้งานได้ดี จะช่วยลดความตึงเครียดในการทำงาน และส่งเสริมให้แรงงานมีความสุขในการทำงานมากขึ้น [47]

2.4.4.8 อารมณ์ความรู้สึกในการโต้ตอบกับเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ ปัจจุบันนี้เกี่ยวข้องกับความรู้สึกของมนุษย์เมื่อทำงานร่วมกับเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ [47] ซึ่งเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์บางประเภทอาจทำให้มนุษย์รู้สึกกังวล กลัว หรือไม่ไว้วางใจ [44] ในขณะที่เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์บางประเภทอาจทำให้มนุษย์รู้สึกสนุก ตื่นเต้น หรือท้าทาย ในตลาดแรงงานไทย การสร้างความเข้าใจและความคุ้นเคยในการทำงานร่วมกับเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ จะช่วยให้แรงงานสามารถปรับตัวและทำงานร่วมกับเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ได้อย่างราบรื่น [47]

2.4.4.9 สถานการณ์การโต้ตอบกับเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ บริบทและสถานการณ์ในการใช้งานเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์มีผลต่อประสิทธิภาพและความสำเร็จในการใช้

งานเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ ซึ่งเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ที่ถูกออกแบบมาเพื่อใช้งานในสถานการณ์เฉพาะ อาจไม่สามารถทำงานได้ดีในสถานการณ์อื่นๆ ในตลาดแรงงานไทยการเลือกใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ให้เหมาะสมกับสถานการณ์และบริบทของงาน เช่น ลักษณะงาน วัฒนธรรมองค์กร และทักษะของพนักงาน เป็นสิ่งสำคัญต่อประสิทธิภาพสูงสุดในการทำงาน [46]

จากการศึกษาสามารถสรุปได้ว่าทั้ง 9 ประเด็นที่ผู้วิจัยได้สังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎีของนักวิชาการที่ได้กล่าวถึงความสามารถของเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทยสะท้อนให้เห็นถึงศักยภาพของเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ในการนำเข้ามาช่วยปฏิบัติงานต่าง ๆ รวมถึงการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับธุรกิจและองค์กรต่าง ๆ โดยการนำเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์มาประยุกต์ใช้ในกระบวนการทำงาน นอกจากนี้ยังเป็นตัวช่วยสำคัญในการขับเคลื่อนความก้าวหน้าทางธุรกิจและอนาคตของแรงงานในยุคดิจิทัล เช่น การลดความซับซ้อนในขั้นตอนการทำงาน ลดข้อผิดพลาด และปรับปรุงกระบวนการที่ซับซ้อนให้ง่ายขึ้น ซึ่งทั้งหมดนี้เป็นปัจจัยที่ช่วยให้องค์กรสามารถปรับตัวและแข่งขันในตลาดแรงงานที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในยุคดิจิทัลได้

2.4.5 การประเมินคุณค่าของเทคโนโลยี

การประเมินคุณค่าของเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย หมายถึง กระบวนการวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ เพื่อทำความเข้าใจถึงผลกระทบโดยรวมของเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ที่มีต่อตลาดแรงงานไทย ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบ 2 ประการ ในการประเมินคุณค่าของเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย คือ 1) การรับรู้ค่าใช้จ่ายในการนำเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์มาใช้ เป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่ต้องพิจารณาในการนำปัญญาประดิษฐ์มาใช้ [26] และ 2) การรับรู้ความเสี่ยงในการนำปัญญาประดิษฐ์มาใช้ เป็นสิ่งสำคัญที่ต้องคำนึงถึง เนื่องจากปัญญาประดิษฐ์อาจส่งผลกระทบต่อตลาดแรงงานในหลายด้าน [35] [37] [40]

2.4.6 ความพร้อมในการนำเทคโนโลยีมาใช้

ความพร้อม หมายถึง การเตรียมตัวและปรับตัวขององค์กรและทีมงาน การจัดสรรทรัพยากรกระบวนการทำงาน องค์ความรู้ ความปลอดภัยของข้อมูลและระบบ เพื่อให้สามารถเตรียมพร้อมรับมือและทำงานร่วมกับเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ได้ นอกจากนี้ยังหมายถึง ภาวะที่บุคคลพร้อมด้วยประการทั้งปวงที่จะกระทำให้สิ่งใดสิ่งหนึ่งได้อย่างสมบูรณ์ที่สุด ซึ่งความพร้อมเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดอย่างหนึ่ง และต้องมีการเตรียมตัวก่อนกระทำการหรือทำงานที่ได้รับมอบหมายเป็นการทำความเข้าใจในงานที่ทำ และหน่วยงานที่เข้าร่วมปฏิบัติในทุก ๆ ด้าน [39] จึงจำเป็นต้องประเมินความพร้อมในการนำเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์มาใช้ เพื่อชี้แนะการพัฒนากลยุทธ์ที่มีประสิทธิภาพในการส่งเสริมหรือบูรณาการในการนำเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์มาใช้ [30] ในภาพรวมของตลาดแรงงานไทยในการนำปัญญาประดิษฐ์เข้ามาใช้งานอย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งมีองค์ประกอบสำคัญ ได้แก่ 1) การปรับตัวของตลาดแรงงานในการนำปัญญาประดิษฐ์มาใช้ โดยมุ่งเน้นไปที่ความสามารถของตลาดแรงงาน

ในการรองรับและปรับตัวต่อเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ที่เข้ามา [42] [46] [47] 2) โครงสร้างพื้นฐานที่เอื้อต่อการนำเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์มาใช้ เช่น ระบบอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงที่ครอบคลุมระบบไฟฟ้าที่มีความเสถียรภาพ และอุปกรณ์หรือเครื่องมือในการนำเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์มาใช้มีประสิทธิภาพเพียงพอต่อการใช้งาน เป็นต้น [36] [37] [41] [42] [45] [46] [47] และ 3) การสนับสนุนจากภาครัฐ ซึ่งภาครัฐมีบทบาทที่สำคัญในการกำหนดนโยบาย เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการนำเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์มาใช้ เช่น การส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ การกำหนดกฎหมายและข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ และการสร้างความตระหนักรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์แก่สาธารณะ เป็นต้น [36] [37] [44] [45] [46] [47]

จากการศึกษาสามารถสรุปได้ว่า ความพร้อมในการนำเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์มาใช้ในตลาดแรงงานไทย หมายถึง ศักยภาพโดยรวมของตลาดแรงงานไทยในการนำเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์เข้ามาใช้งานอย่างเป็นรูปธรรม โดยความพร้อมในการนำปัญญาประดิษฐ์มาใช้ในตลาดแรงงานไทย เป็นผลมาจากการรวมองค์ประกอบต่าง ๆ ทั้งในด้านการปรับตัวของตลาดแรงงานไทย โครงสร้างพื้นฐานที่เอื้อต่อการนำปัญญาประดิษฐ์มาใช้ และการสนับสนุนจากภาครัฐ ซึ่งต้องอาศัยความร่วมมือและการขับเคลื่อนอย่างเป็นระบบ จึงจะสามารถนำเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์มาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

จากการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย จำนวน 6 ปัจจัยดังกล่าวนี้ จึงได้แนวทางการส่งเสริมการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย ซึ่งจำเป็นต้องอาศัยแนวทางที่ครอบคลุมและบูรณาการจากทุกภาคส่วน โดยคำนึงถึงปัจจัยสำคัญดังต่อไปนี้

(1) การยอมรับเทคโนโลยี ประกอบด้วยแนวทางดังนี้

(1.1) สร้างความเข้าใจที่ถูกต้อง ขจัดความกลัวหรือความเข้าใจผิดเกี่ยวกับเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ โดยเน้นย้ำถึงบทบาทของเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ในการช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน ลดภาระงานที่ซ้ำซาก และสร้างโอกาสใหม่ๆ ในสายอาชีพ มากกว่าการเข้ามาแทนที่แรงงานมนุษย์ [49]

(1.2) แสดงให้เห็นถึงประโยชน์ที่ชัดเจน โดยการนำเสนอตัวอย่างการใช้งานเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ ในภาคธุรกิจที่ประสบความสำเร็จ เพื่อแสดงให้เห็นถึงประโยชน์ที่จับต้องได้ เช่น การลดต้นทุน การเพิ่มผลกำไร การตอบสนองความต้องการของแรงงานได้ดีขึ้น และการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันขององค์กร เป็นต้น [37] [41]

(1.3) ส่งเสริมการมีส่วนร่วม โดยเปิดโอกาสให้แรงงานไทยได้ทดลองใช้งานเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ แสดงความคิดเห็น และมีส่วนร่วมในการออกแบบระบบเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์

ที่สอดคล้องกับบริบทการทำงานจริง เพื่อลดความรู้สึกต่อต้านและสร้างความรู้สึกเป็นเจ้าของร่วมกัน [37] [41]

(2) ทักษะและความสามารถในการใช้งานเทคโนโลยี ประกอบด้วยแนวทางดังนี้

(2.1) พัฒนาทักษะพื้นฐาน ยกกระดับทักษะดิจิทัลขั้นพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการใช้งานเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ เช่น การใช้คอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต และแอปพลิเคชันต่างๆ เป็นต้น [39] [49]

(2.2) ฝึกอบรมทักษะเฉพาะทาง จัดอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาทักษะในการใช้งานเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ การวิเคราะห์ข้อมูล และการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ ในสายงานต่างๆ โดยเน้นเนื้อหาที่เข้าใจง่าย สามารถนำไปใช้งานได้จริง และสอดคล้องกับระดับความรู้ความสามารถของแรงงานแต่ละกลุ่ม [33] [37] [49]

(2.3) ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยสนับสนุนให้แรงงานไทยตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนรู้ Upskill และ Reskill อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เท่าทันต่อความก้าวหน้าของเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ [48]

(3) อิทธิพลทางสังคมในการใช้งานเทคโนโลยี ประกอบด้วยแนวทางดังนี้

(3.1) สร้างทัศนคติเชิงบวก การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร สร้างความตระหนักรู้ และนำเสนอตัวอย่างความสำเร็จของการนำเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์มาใช้ในแง่มุมต่างๆ ผ่านสื่อต่างๆ เพื่อสร้างทัศนคติเชิงบวกต่อเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ในสังคม [49]

(3.2) สนับสนุนจากผู้นำ ส่งเสริมให้ผู้นำในองค์กร ผู้บริหาร และผู้เชี่ยวชาญ เป็นแบบอย่างในการนำเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ในสังคมมาใช้ในการทำงาน และสนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้ แลกเปลี่ยนประสบการณ์ รวมถึงสร้างแรงจูงใจให้กับบุคลากรในองค์กร [33] [49]

(3.3) สร้างเครือข่ายความร่วมมือ ส่งเสริมให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ แบ่งปันประสบการณ์ และสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน สถาบันการศึกษา และภาคประชาสังคม เพื่อร่วมกันขับเคลื่อนการนำเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ไปใช้ในตลาดแรงงานอย่างเป็นรูปธรรม [43]

(4) ความสามารถของเทคโนโลยี ประกอบด้วยแนวทางดังนี้

(4.1) พัฒนาเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ให้ตอบโจทย์ โดยมุ่งเน้นการพัฒนาเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ให้สามารถตอบสนองความต้องการ แก้ปัญหา และเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานในสายงานต่างๆ ได้อย่างแท้จริง [41]

(4.2) ออกแบบเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ให้ง่ายต่อการใช้งาน พัฒนาเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ที่ใช้งานง่าย ไม่ซับซ้อน เรียนรู้ได้รวดเร็ว และมีระบบ Support ที่ดี เพื่อให้แรงงานไทยสามารถเข้าถึงและใช้งานเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ได้สะดวก [37]

(4.3) สร้างความมั่นใจในเรื่องความปลอดภัย สร้างมาตรฐาน แนวปฏิบัติ และกลไกในการกำกับดูแลการใช้งานเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ที่มีจริยธรรม มีความปลอดภัย และมีความรับผิดชอบต่อสังคม เพื่อสร้างความมั่นใจให้กับแรงงานไทยในการใช้งานเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ [37]

(5) การประเมินคุณค่าของเทคโนโลยี ประกอบด้วยแนวทางดังนี้

(5.1) ประเมินผลกระทบ ศึกษาและประเมินผลกระทบของเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ต่อตลาดแรงงาน ทั้งในด้านบวกและด้านลบ เพื่อเตรียมรับมือกับการเปลี่ยนแปลงที่อาจเกิดขึ้น เช่น การปรับเปลี่ยนโครงสร้างแรงงาน ทักษะที่ต้องการในอนาคต [49]

(5.2) วัดผลตอบแทนจากการลงทุน พัฒนารอบ ตัวชี้วัด และเครื่องมือในการวัดผลตอบแทนจากการลงทุนในเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ ทั้งในระดับองค์กร ระดับอุตสาหกรรม และระดับประเทศ เพื่อประเมินประสิทธิภาพ ความคุ้มค่า และสร้างความเชื่อมั่นในการนำเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์มาใช้ [33]

(6) ความพร้อมในการนำเทคโนโลยีมาใช้ ประกอบด้วยแนวทางดังนี้

(6.1) เตรียมความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐาน พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีดิจิทัล เช่น อินเทอร์เน็ตความเร็วสูง ระบบ Cloud และ Big Data ให้ครอบคลุม เข้าถึงได้ง่าย และมีราคาที่เหมาะสม [49]

(6.2) ส่งเสริมการลงทุน สร้างแรงจูงใจ ให้สิทธิประโยชน์ สนับสนุนเงินทุน และเอื้อต่อการลงทุนในการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ รวมถึงการนำเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์มาประยุกต์ใช้ในภาคธุรกิจ [33]

(6.3) ปรับปรุงกฎหมายและกฎระเบียบ ปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบ และนโยบายที่เกี่ยวข้องให้เอื้อต่อการพัฒนา การนำเข้า การใช้งาน และการกำกับดูแลเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์อย่างเหมาะสม [34]

การส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทยเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วน โดยมุ่งเน้นการพัฒนาคน เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม ให้เอื้อต่อการสร้างระบบนิเวศเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ที่ยั่งยืน เพื่อยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ และเตรียมพร้อมกับอนาคตของโลกการทำงานที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว

บทที่ 3

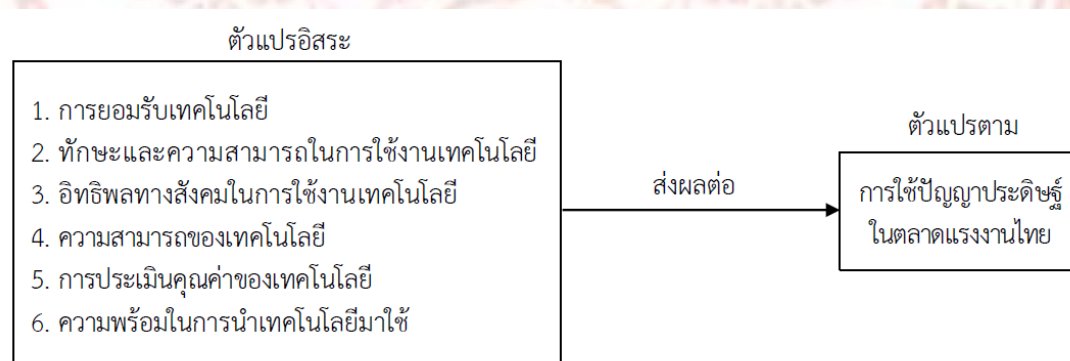
วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่องแนวทางการส่งเสริมการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

- 3.1 โมเดลงานวิจัย
- 3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 โมเดลงานวิจัย

จากการศึกษาทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทยจึงได้นำทฤษฎี แบบจำลองการยอมรับเทคโนโลยี (Technology Acceptance Model: TAM) มาประยุกต์ใช้รวมกับการทบทวนงานวิจัยอื่นๆ เพื่อนำเสนอแนวทางในการส่งเสริมการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย ดังโมเดลงานวิจัยปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย ในภาพที่ 3-1

ภาพที่ 3-1 โมเดลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้จะครอบคลุมกลุ่มบุคคลที่ทำงานในภาคส่วนต่าง ๆ ของตลาดแรงงานไทย ซึ่งมีการนำปัญญาประดิษฐ์มาใช้หรือมีความเกี่ยวข้องกับการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงาน ได้แก่ ภาคการเงินและการธนาคาร ภาคการผลิต ภาคการค้าปลีกและอีคอมเมิร์ซ ภาคการบริการลูกค้า และ

ภาคการขนส่งและโลจิสติกส์ เป็นต้น โดยการสำรวจจากประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป จำแนกตามสถานภาพแรงงานผู้มีงานทำในปี พ.ศ.2566 จำนวน 39,579,000 คน [7]

กลุ่มตัวอย่าง คือ บุคคลที่ทำงานในภาคส่วนต่าง ๆ ของตลาดแรงงานไทย ซึ่งมีการนำปัญหาประดิษฐ์มาใช้หรือมีความเกี่ยวข้องกับการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงาน ประกอบด้วย ภาคการเงินและการธนาคาร ภาคการผลิต ภาคการค้าปลีกและอีคอมเมิร์ซ ภาคการบริการลูกค้า และภาคการขนส่งและโลจิสติกส์ เป็นต้น โดยใช้วิธีการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างของทาโร ยามาเน่ (1973) [8] ซึ่งคำนวณได้จำนวน 400 คน ที่ระดับความคลาดเคลื่อนร้อยละ 5 หรือระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ผู้วิจัยทำการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) และเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามออนไลน์ผ่านแพลตฟอร์ม Google Forms มีผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 450 คน ซึ่งมากกว่าจำนวนที่คำนวณไว้ เนื่องจากแบบสอบถามออนไลน์เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้ง่าย และมีผู้ที่สนใจเข้าร่วมตอบแบบสอบถามด้วยความสมัครใจ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้นำข้อมูลที่ได้จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 450 คน มาใช้ในการวิเคราะห์

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.3.1 การสร้างและทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ โดยการออกแบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งมาจากการทบทวนวรรณกรรม รวมถึงได้ศึกษาค้นคว้าแนวคิดจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทางผู้วิจัยได้แบ่งแบบสอบถามออกเป็น 2 ส่วน เพื่อให้ครอบคลุมกับข้อมูลที่ต้องการในการประมวลผลการวิจัย ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพและข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพในภาคส่วนตลาดแรงงานไทย ประสบการณ์การทำงาน และความคุ้นเคยกับการใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ โดยเป็นข้อคำถามแบบคำตอบหลายตัวเลือก (Multiple Choices) โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบเพียงข้อเดียว ซึ่งในแต่ละข้อคำถามใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทต่าง ๆ

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย ได้แก่ การยอมรับเทคโนโลยี ทักษะและความสามารถในการใช้งานเทคโนโลยี อิทธิพลทางสังคมในการใช้งานเทคโนโลยี ความสามารถของเทคโนโลยี การประเมินคุณค่าของเทคโนโลยี และความพร้อมในการนำเทคโนโลยีมาใช้ เป็นคำถามเกี่ยวกับระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย คำถามในส่วนนี้มีลักษณะแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ ตามวิธีของเรนซิส ลิเคิร์ต (Rensis Likert) (Likert, 1967) [51] โดยใช้มาตรวัดของลิเคิร์ต (Likert Rating Scales) เป็นมาตรวัดที่ใช้สำหรับให้ผู้แสดงระดับความคิดเห็นในแบบสอบถามปลายปิด (Close Ended Question) ที่จะมีตัวเลือกให้ผู้ตอบแบบสอบถามตามระดับความเห็น มีลักษณะแบบมาตราส่วน

ประเมินค่า 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ต (Five Point Likert Scales) (Likert, 1967) [51] ซึ่งมีหลักเกณฑ์ในการให้คะแนน ในแต่ละระดับดังนี้

ระดับคะแนน	ระดับความสำคัญ
5 หมายถึง	มากที่สุด
4 หมายถึง	มาก
3 หมายถึง	ปานกลาง
2 หมายถึง	น้อย
1 หมายถึง	น้อยที่สุด

วิธีการแปลผลแบบสอบถามส่วนนี้ใช้คะแนนเฉลี่ยในแต่ละระดับชั้นโดยใช้สถิติพื้นฐาน คือการหาพิสัย (ค่ามากที่สุด - ค่าน้อยสุด) และการใช้สูตรการคำนวณหาความกว้างของอันตรภาคชั้น ได้ดังนี้

$$\text{จากสูตร ความกว้างของอันตรภาคชั้น} = \frac{\text{ข้อมูลที่มีค่าสูงสุด} - \text{ข้อมูลที่มีค่าต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \quad (3-1)$$

$$\text{แทนค่าจากสูตร} = \frac{5-1}{5} = 0.8$$

ดังนั้น เกณฑ์การแปลความหมายของคะแนนเฉลี่ยของระดับการตัดสินใจของผู้ตอบแบบสอบถาม สามารถกำหนดได้ ดังนี้

คะแนน	ระดับความสำคัญ
4.21-5.00 หมายถึง	มีผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทยในระดับมากที่สุด
3.41-4.20 หมายถึง	มีผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทยในระดับมาก
2.61-3.40 หมายถึง	มีผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทยในระดับปานกลาง
1.81-2.60 หมายถึง	มีผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทยในระดับน้อย
1.00-1.80 หมายถึง	มีผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทยในระดับน้อยที่สุด

3.2.2 ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.2.1 ศึกษาจากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) จากตำรา เอกสาร วารสาร บทความออนไลน์ บทความวิจัย วิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องทางวิชาการ ฐานข้อมูล และข้อมูล จากอินเทอร์เน็ตเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

3.2.2.2 นำข้อมูลที่ได้มาสร้างแบบสอบถามเสนอต่ออาจารย์เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ครบถ้วนของเนื้อหา และดำเนินการปรับปรุงและแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ (Content Validation)

3.2.2.3 ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในด้านความตรงตามเนื้อหา โดยนำเครื่องมือที่สร้างขึ้นมาทำการตรวจสอบความตรงของเนื้อหา แล้วให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยการหาค่า (Index of Item – Objective Congruence: IOC) เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม เมื่อทดสอบค่า IOC ของข้อคำถามในวิจัยฉบับนี้เท่ากับ 0.824 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อคำถามมีจำนวน 59 ข้อ ซึ่งพบว่า 25 ข้อ มีค่า IOC เท่ากับ 1 มี 21 ข้อ มีค่า IOC เท่ากับ 0.8 มี 9 ข้อ มีค่า IOC เท่ากับ 0.6 มี 3 ข้อ มีค่า IOC เท่ากับ 0.4 และมี 1 ข้อ มีค่า IOC เท่ากับ 0.2 โดยมี 55 ข้อ มีค่า IOC มากกว่า 0.5 ซึ่งผ่านตามค่าที่กำหนดไว้ คือต้องมีค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 จากนั้นจึงนำไปทดสอบความเชื่อมั่น

3.2.2.4 นำเครื่องมือที่ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาแล้ว ไปทดสอบหาความเชื่อมั่นกับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง (Pilot Study) จำนวน 30 ราย จากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อหาความเชื่อมั่นของเครื่องมือ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา ของครอนบัค Cronbach's Alpha (Cronbach, 1990) [52] และต้องมีค่าตั้งแต่ 0.7 ขึ้นไป โดยได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.984 ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับดีมากจึงถือว่าเป็นแบบสอบถามที่มีความน่าเชื่อถือ และสามารถนำไปใช้ในงานวิจัยได้

3.2.2.5 นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปแจกกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 450 ชุด เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลมาใช้ในการศึกษาวิจัยต่อไป

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาเรื่องแนวทางการส่งเสริมการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย และปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย โดยแบ่งลักษณะของแหล่งข้อมูล ดังนี้

3.3.1 แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ซึ่งได้จากการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 450 คน ซึ่งเป็นข้อมูลหลักที่ใช้ในการวิเคราะห์ตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เพื่อให้ได้ข้อสรุปสอดคล้องกับความมุ่งหมายของการวิจัย

3.3.2 แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ซึ่งได้จากการรวบรวมข้อมูลจาก ตำรา เอกสาร วารสาร บทความออนไลน์ บทความวิจัย วิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องทางวิชาการ ฐานข้อมูลและข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปตามขั้นตอน ซึ่งสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

3.4.1 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพและข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ค่าสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) ประกอบด้วย ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

3.4.2 สถิติที่ใช้วิเคราะห์ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย ได้แก่ ค่าสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) ประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D) กำหนดค่าการวัดแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับตามวิธีของลิเคิร์ท (Five Point Likert Scales) [51] ดังนี้

ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทยมากที่สุด กำหนดให้ 5 คะแนน
ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทยมาก กำหนดให้ 4 คะแนน
ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทยปานกลาง กำหนดให้ 3 คะแนน
ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทยน้อย กำหนดให้ 2 คะแนน
ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทยน้อยที่สุด กำหนดให้ 1 คะแนน

โดยแบบสอบถามที่ลงคะแนนแล้วไปประมวลผล และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป มีการกำหนดค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean) ตามเกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ยดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.21-5.00 หมายถึง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทยในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.41-4.20 หมายถึง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทยในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.61-3.40 หมายถึง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทยในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.81-2.60 หมายถึง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทยในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.80 หมายถึง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทยในระดับน้อยที่สุด

3.4.3 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานด้วยการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Linear Regression) โดยวิธีการแบบขั้นตอน (Stepwise) เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

บทที่ 4

ผลการดำเนินงานวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่องแนวทางการส่งเสริมการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย โดยได้แบ่งการนำเสนอผลการวิจัยออกเป็น 4 ส่วน ดังต่อไปนี้

- 4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง
- 4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย
- 4.3 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย
- 4.4 แนวทางการส่งเสริมการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งได้มาจากการรวบรวมแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 450 คน จำแนกตามสถานภาพแรงงานผู้มีงานทำในปี พ.ศ.2566 ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพในภาคส่วนตลาดแรงงานไทย ประสิทธิภาพการทำงาน และความคุ้นเคยกับการใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ โดยแสดงผลจากการวิเคราะห์ความถี่ และค่าร้อยละ สามารถแสดงผลการศึกษา ซึ่งจำแนกตามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ดังนี้

ตารางที่ 4-1 ช่วงอายุของกลุ่มตัวอย่าง

n = 450		
อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
15-20 ปี	3	0.67
21-30 ปี	66	14.67
31-40 ปี	242	53.78
41-50 ปี	86	19.10
51-60 ปี	43	9.56
60 ปีขึ้นไป	10	2.22
รวม	450	100

จากตารางที่ 4-1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีอายุ 31-40 ปี จำนวน 242 คน คิดเป็นร้อยละ 53.78 รองลงมา ได้แก่ อายุ 41-50 ปี จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 19.10 อายุ 21-30 ปี จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 14.67 อายุ 51-60 ปี จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 9.56 อายุ 60 ปีขึ้นไป จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.22 และอายุ 15-20 ปี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.67 ตามลำดับ

ตารางที่ 4-2 ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง

n = 450

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า	24	5.33
มัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า	54	12.00
ปวส. หรือเทียบเท่า	39	8.67
ปริญญาตรี	254	56.44
ปริญญาโท	72	16.00
ปริญญาเอก	7	1.56
รวม	450	100

จากตารางที่ 4-2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 254 คน คิดเป็นร้อยละ 56.44 รองลงมา ได้แก่ ระดับปริญญาโท จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 16.00 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 12.00 ระดับปวส. หรือเทียบเท่า จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 8.67 ระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 5.33 และระดับปริญญาเอก จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.56 ตามลำดับ

ตารางที่ 4-3 อาชีพในภาคส่วนตลาดแรงงานไทยของกลุ่มตัวอย่าง

n = 450

อาชีพในภาคส่วนตลาดแรงงานไทย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
การเงินและการธนาคาร	67	14.89
การผลิต	60	13.33
การค้าปลีกและอีคอมเมิร์ซ	49	10.89
การบริการลูกค้า	172	38.22
การขนส่งและโลจิสติกส์	102	22.67
อื่นๆ	0	0.00
รวม	450	100

จากตารางที่ 4-3 พบว่า อาชีพในภาคส่วนตลาดแรงงานไทยของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอาชีพบริการลูกค้า จำนวน 172 คน คิดเป็นร้อยละ 38.22 รองลงมา ได้แก่ การขนส่งและโลจิสติกส์ จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 22.67 การเงินและการธนาคาร จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 14.89 การผลิต จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 13.33 และการค้าปลีกและอีคอมเมิร์ซ จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 10.89 ตามลำดับ

ตารางที่ 4-4 ประสบการณ์การทำงานของกลุ่มตัวอย่าง

n = 450		
ประสบการณ์การทำงาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
น้อยกว่า 1 ปี	7	1.56
1 - 3 ปี	48	10.67
4 - 6 ปี	96	21.33
7 - 10 ปี	110	24.44
มากกว่า 10 ปี	189	42.00
รวม	450	100

จากตารางที่ 4-4 พบว่า ประสบการณ์ทำงานของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มากกว่า 10 ปี จำนวน 189 คน คิดเป็นร้อยละ 42.00 รองลงมาได้แก่ มีประสบการณ์ทำงาน 7 - 10 ปี จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 24.44 มีประสบการณ์ทำงาน 4 - 6 ปี จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 21.33 มีประสบการณ์ทำงาน 1 - 3 ปี จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 10.67 และมีประสบการณ์ทำงานน้อยกว่า 1 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.56 ตามลำดับ

ตารางที่ 4-5 ความคุ้นเคยกับการใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ของกลุ่มตัวอย่าง

n = 450		
ความคุ้นเคยกับการใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่เคยใช้งานมาก่อน	0	0.00
เคยได้ยินหรือมีความรู้พื้นฐาน แต่ยังไม่เคยใช้งาน	0	0.00
เคยใช้งานบ้างในบางโอกาส	355	78.89
ใช้งานเป็นประจำ	90	20.00
เชี่ยวชาญในการใช้งาน	5	1.11
รวม	450	100

จากตารางที่ 4-5 พบว่า ความคุ้นเคยกับการใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เคยใช้งานบ้างในบางโอกาส จำนวน 355 คน คิดเป็นร้อยละ 78.89 รองลงมาได้แก่ ใช้งานเป็นประจำ จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 และเชี่ยวชาญในการใช้งาน จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.11 ตามลำดับ

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย

ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย โดยการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.) ในภาพรวมจำแนกเป็นรายด้าน และจำแนกเป็นรายประเด็นมีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 4-6 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย ในภาพรวมจำแนกเป็นรายด้าน

n = 450

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ ในตลาดแรงงานไทย	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	ลำดับ
1. การยอมรับเทคโนโลยี	3.882	0.654	มาก	1
2. ทักษะและความสามารถในการใช้งาน เทคโนโลยี	3.585	0.829	มาก	6
3. อิทธิพลทางสังคมในการใช้งาน เทคโนโลยี	3.711	0.780	มาก	5
4. ความสามารถของเทคโนโลยี	3.875	0.692	มาก	2
5. การประเมินคุณค่าของเทคโนโลยี	3.719	0.778	มาก	3
6. ความพร้อมในการนำเทคโนโลยีมาใช้	3.714	0.773	มาก	4
รวม	3.748	0.673	มาก	

จากตารางที่ 4-6 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทยในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.748 คะแนน และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.673 คะแนน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก โดยปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การยอมรับเทคโนโลยี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.882 คะแนน และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.654 คะแนน อยู่ในระดับมาก รองลงมา ได้แก่ ความสามารถของเทคโนโลยี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.875 คะแนน และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ

0.692 คะแนน อยู่ในระดับมาก การประเมินคุณค่าของเทคโนโลยี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.719 คะแนน และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.778 คะแนน อยู่ในระดับมาก ความพร้อมในการนำเทคโนโลยีมาใช้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.714 คะแนน และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.773 คะแนน อยู่ในระดับมาก อิทธิพลทางสังคมในการใช้งานเทคโนโลยี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.711 คะแนน และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.780 คะแนน อยู่ในระดับมาก และปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือทักษะและความสามารถในการใช้งานเทคโนโลยี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.585 คะแนน และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.829 คะแนน อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ตารางที่ 4-7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ ในตลาดแรงงานไทย ด้านการยอมรับเทคโนโลยี จำแนกเป็นรายประเด็นข้อคำถาม

n = 450

การยอมรับเทคโนโลยี	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	ลำดับ
1. การรับรู้ถึงประโยชน์				
1.1 การใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานของท่าน	3.991	0.752	มาก	5
1.2 ท่านมองเห็นประโยชน์ของการนำเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์มาใช้ในการทำงาน	4.140	0.722	มาก	2
1.3 การใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์สามารถตอบสนองความต้องการของท่านได้อย่างรวดเร็ว	4.142	0.726	มาก	1
2. การรับรู้ถึงความง่ายในการใช้งาน				
2.1 ท่านคิดว่าเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์มีความง่ายในการใช้งาน โดยไม่ต้องมีความรู้ในด้านเทคโนโลยีมากนัก	3.780	0.966	มาก	12
2.2 ท่านสามารถเรียนรู้และทำความเข้าใจได้ง่ายในระบบการทำงานของเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์	3.822	0.789	มาก	7
2.3 การใช้งานเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ช่วยให้การทำงานของท่านง่ายขึ้น ไม่ยุ่งยากซับซ้อน และมีความรวดเร็ว	3.909	0.803	มาก	6

ตารางที่ 4-7 (ต่อ)

n = 450

การยอมรับเทคโนโลยี	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	ลำดับ
3. ทศนคติในการใช้งาน				
3.1 การใช้งานเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ แล้วทำให้ท่านรู้สึกว่ามีประโยชน์ในการ ทำงาน	4.073	0.720	มาก	4
3.2 การใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ แล้วทำให้ท่านรู้สึกว่าจะเกิดความสะดวกสบาย มากขึ้น	4.136	0.729	มาก	3
3.3 การใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ แล้วทำให้ท่านรู้สึกว่าจะมีความปลอดภัยและ เชื่อถือได้	3.727	0.846	มาก	13
4. ความตั้งใจในการใช้งาน				
4.1 ท่านตั้งใจที่จะใช้งานเทคโนโลยี ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงาน	3.804	0.816	มาก	8
4.2 ท่านวางแผนที่จะนำเทคโนโลยี ปัญญาประดิษฐ์มาใช้ในการทำงาน	3.780	0.808	มาก	11
4.3 ท่านตั้งใจแนะนำเทคโนโลยี ปัญญาประดิษฐ์ให้กับคนรอบข้าง	3.798	0.821	มาก	9
5. การใช้งานจริง				
5.1 ท่านใช้งานเทคโนโลยี ปัญญาประดิษฐ์เป็นประจำ	3.447	1.059	มาก	14
5.2 ท่านจะใช้งานเทคโนโลยี ปัญญาประดิษฐ์อย่างต่อเนื่องในอนาคต	3.796	0.897	มาก	10
รวม	3.882	0.654	มาก	

จากตารางที่ 4-7 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย ด้านการยอมรับเทคโนโลยี ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.882 คะแนน และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.654 คะแนน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็นข้อคำถาม พบว่า

ทุกประเด็นข้อคำถามในด้านการยอมรับเทคโนโลยีทั้งหมดมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยประเด็นข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์สามารถตอบสนองความต้องการของท่านได้อย่างรวดเร็ว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.142 คะแนน และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.726 คะแนน อยู่ในระดับมาก ประเด็นข้อคำถามรองลงมา ได้แก่ ท่านมองเห็นประโยชน์ของการนำเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์มาใช้ในการทำงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.140 คะแนน และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.722 คะแนน อยู่ในระดับมาก การใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์แล้วทำให้ท่านรู้สึกว่าจะเกิดความสะดวกสบายมากขึ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.136 คะแนน และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.729 คะแนน อยู่ในระดับมาก การใช้งานเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์แล้วทำให้ท่านรู้สึกว่ามีประโยชน์ในการทำงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.073 คะแนน และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.720 คะแนน อยู่ในระดับมาก การใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานของท่าน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.991 คะแนน และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.752 คะแนน อยู่ในระดับมาก การใช้งานเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ช่วยให้การทำงานของท่านง่ายขึ้น ไม่ยุ่งยากซับซ้อน และมีความรวดเร็ว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.909 คะแนน และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.803 คะแนน อยู่ในระดับมาก ท่านสามารถเรียนรู้และทำความเข้าใจได้ง่ายในระบบการทำงานของเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.822 คะแนน และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.789 คะแนน อยู่ในระดับมาก ท่านตั้งใจที่จะใช้งานเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ในการทำงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.804 คะแนน และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.816 คะแนน อยู่ในระดับมาก ท่านตั้งใจแนะนำเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ให้กับคนรอบข้าง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.798 คะแนน และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.821 คะแนน อยู่ในระดับมาก ท่านจะใช้งานเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์อย่างต่อเนื่องในอนาคต มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.796 คะแนน และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.897 คะแนน อยู่ในระดับมาก ท่านวางแผนที่จะนำเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์มาใช้ในการทำงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.780 คะแนน และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.808 คะแนน อยู่ในระดับมาก ท่านคิดว่าเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์มีความง่ายในการใช้งาน โดยไม่ต้องมีความรู้ในด้านเทคโนโลยีมากนัก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.780 คะแนน และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.966 คะแนน อยู่ในระดับมาก การใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์แล้วทำให้ท่านรู้สึกว่าจะมีความปลอดภัยและเชื่อถือได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.727 คะแนน และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.846 คะแนน อยู่ในระดับมาก และประเด็นคำถามที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือท่านใช้งานเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์เป็นประจำ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.447 คะแนน และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.059 คะแนน อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ตารางที่ 4-8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์
ในตลาดแรงงานไทย ด้านทักษะและความสามารถในการใช้งานเทคโนโลยี จำแนกเป็น
รายประเด็นข้อคำถาม

n = 450

ทักษะและความสามารถในการใช้งาน เทคโนโลยี	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	ลำดับ
1. ท่านมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับ หลักการทำงาน ประเภท และข้อจำกัด ของเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ เช่น ความ ลำเอียงของข้อมูล ความเป็นส่วนตัว และ จริยธรรมในการใช้งาน เป็นต้น	3.471	0.910	มาก	5
2. ท่านตระหนักถึงประโยชน์ของการใช้ เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ และสามารถนำ เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ไปประยุกต์ใช้กับ งานของตนเอง เช่น การวิเคราะห์ข้อมูล การตลาด และการบริการลูกค้า เป็นต้น	3.809	0.800	มาก	1
3. ท่านมีประสบการณ์ในการใช้งาน เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ในสถานการณ์ จริง ซึ่งช่วยให้ท่านคุ้นเคย และสามารถใช้ งานเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ได้อย่าง คล่องแคล่วมากขึ้น	3.542	0.939	มาก	3
4. ท่านมีการฝึกฝนและการทำงาน เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์อย่างสม่ำเสมอ เพื่อพัฒนาทักษะ และให้เท่าทันต่อการ เปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี ปัญญาประดิษฐ์	3.484	1.004	มาก	4

ตารางที่ 4-8 (ต่อ)

n = 450				
ทักษะและความสามารถในการใช้งานเทคโนโลยี	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	ลำดับ
5. ท่านมีความสามารถในการนำความรู้และทักษะในการใช้งานเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ไปประยุกต์ใช้ในการทำงาน เพื่อแก้ปัญหา เพิ่มประสิทธิภาพ และสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ ในงานของท่าน	3.620	0.944	มาก	2
รวม	3.585	0.829	มาก	

จากตารางที่ 4-8 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย ด้านทักษะและความสามารถในการใช้งานเทคโนโลยี ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.585 คะแนน และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.829 คะแนน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็น ข้อคำถาม พบว่า ทุกประเด็นข้อคำถามในด้านทักษะและความสามารถในการใช้งานเทคโนโลยีทั้งหมด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยประเด็นข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ท่านตระหนักถึงประโยชน์ของการใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ และสามารถนำเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ไปประยุกต์ใช้กับงานของตนเอง เช่น การวิเคราะห์ข้อมูล การตลาด และการบริการลูกค้า เป็นต้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.809 คะแนน และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.800 คะแนน อยู่ในระดับมาก ประเด็นข้อคำถามรองลงมา ได้แก่ ท่านมีความสามารถในการนำความรู้และทักษะในการใช้งานเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ไปประยุกต์ใช้ในการทำงาน เพื่อแก้ปัญหา เพิ่มประสิทธิภาพ และสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ ในงานของท่าน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.620 คะแนน และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.944 คะแนน อยู่ในระดับมาก ท่านมีประสบการณ์ในการใช้งานเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ในสถานการณ์จริง ซึ่งช่วยให้ท่านคุ้นเคย และสามารถใช้งานเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ได้อย่างคล่องแคล่วมากขึ้น ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.542 คะแนน และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.939 คะแนน อยู่ในระดับมาก ท่านมีการฝึกฝนและการใช้งานเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์อย่างสม่ำเสมอ เพื่อพัฒนาทักษะและให้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.484 คะแนน และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.004 คะแนน อยู่ในระดับมาก และประเด็นคำถามที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ท่านมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการทำงาน ประเภท และข้อจำกัดของเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ เช่น ความลำเอียงของข้อมูล ความเป็นส่วนตัว และจริยธรรมในการใช้งาน เป็นต้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.471 คะแนน และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.910 คะแนน อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ตารางที่ 4-9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย ด้านอิทธิพลทางสังคมในการใช้งานเทคโนโลยี จำแนกเป็นรายประเด็นข้อคำถาม

n = 450

อิทธิพลทางสังคมในการใช้งานเทคโนโลยี	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	ลำดับ
1. ท่านรู้สึกว่าคุณถูกรบกวนจากพายุไซเบอร์หรือสนับสนุนให้ท่านใช้งานเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ ผ่านการสื่อสารอย่างมีเหตุผลหรือผ่านวิธีการที่ส่งผลต่ออารมณ์ความรู้สึก	3.631	0.926	มาก	4
2. ท่านมีแนวโน้มที่จะปรับพฤติกรรมให้สอดคล้องกับกลุ่มหรือสังคมรอบข้าง ที่มีความเชื่อหรือการใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์เป็นหลักในการทำงาน	3.767	0.842	มาก	1
3. ท่านปรับพฤติกรรมของตนเองตามคำสั่งของผู้ที่มีอำนาจเหนือกว่า ที่กำหนดให้ท่านใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ในการทำงาน	3.731	0.847	มาก	2
4. ท่านรับรู้ว่าคุณถูกรบกวนหรือผู้ที่มีอิทธิพล คาดหวังว่าท่านควรใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ในงานของท่าน	3.716	0.846	มาก	3
รวม	3.711	0.780	มาก	

จากตารางที่ 4-9 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย ด้านอิทธิพลทางสังคมในการใช้งานเทคโนโลยี ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.711 คะแนน และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.780 คะแนน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็นข้อคำถาม พบว่าทุกประเด็นข้อคำถามในด้านอิทธิพลทางสังคมในการใช้งานเทคโนโลยีทั้งหมด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยประเด็นข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ท่านมีแนวโน้มที่จะปรับพฤติกรรมให้สอดคล้องกับกลุ่มหรือสังคมรอบข้าง ที่มีความเชื่อหรือการใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์เป็นหลักในการทำงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.767 คะแนน และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.842 คะแนน อยู่ในระดับมาก ประเด็นข้อคำถามรองลงมา ได้แก่ ท่านปรับพฤติกรรมของตนเองตามคำสั่งของผู้ที่มีอำนาจเหนือกว่า

ที่กำหนดให้ท่านใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ในการทำงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.731 คะแนน และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.847 คะแนน อยู่ในระดับมาก ท่านรับรู้ว่ามีกลุ่มคนรอบข้าง หรือผู้ที่มีอิทธิพล คาดหวังว่าท่านควรใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ในงานของท่าน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.716 คะแนน และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.846 คะแนน อยู่ในระดับมาก และประเด็นคำถามที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ท่านรู้สึกว่าคุณถูกรบกวนหรือสับสนหรือสนับสนุนให้ท่านใช้งาน เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ ผ่านการสื่อสารอย่างมีเหตุผลหรือผ่านวิธีการที่ส่งผลต่ออารมณ์ความรู้สึก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.631 คะแนน และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.926 คะแนน อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ตารางที่ 4-10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ ในตลาดแรงงานไทย ด้านความสามารถของเทคโนโลยี จำแนกเป็นรายประเด็น ข้อคำถาม

n = 450				
ความสามารถของเทคโนโลยี	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	ลำดับ
1. ท่านเชื่อว่าเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์มีความสามารถในการประมวลผลข้อมูลที่ซับซ้อนและเรียนรู้เพื่อช่วยในการทำงานที่ซับซ้อนได้	3.998	0.705	มาก	2
2. ท่านเห็นว่าการเลือกใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ที่เหมาะสมกับลักษณะงานช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานในองค์กร	4.018	0.728	มาก	1
3. ท่านรู้สึกว่าสามารถป้อนคำสั่งและทำความเข้าใจผลลัพธ์จากเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.791	0.876	มาก	7
4. ท่านสามารถเข้าใจขั้นตอนการทำงานและการประมวลของเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ ซึ่งช่วยให้สามารถควบคุมและประเมินผลลัพธ์ได้ดีขึ้น	3.753	0.859	มาก	9

ตารางที่ 4-10 (ต่อ)

n = 450

ความสามารถของเทคโนโลยี	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	ลำดับ
5. ท่านเห็นว่าการนำเทคโนโลยี ปัญญาประดิษฐ์มาใช้ในองค์กร สามารถ ทำงานร่วมกับระบบเทคโนโลยีเดิมได้อย่าง ราบรื่น	3.891	0.820	มาก	4
6. ท่านมีความมั่นใจว่าเทคโนโลยี ปัญญาประดิษฐ์สามารถวิเคราะห์ข้อมูลได้ อย่างแม่นยำและปลอดภัย	3.822	0.801	มาก	6
7. ท่านรู้สึกสนุกและไม่ตึงเครียดเมื่อต้อง ทำงานกับเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์	3.869	0.822	มาก	5
8. ท่านรู้สึกมั่นใจและไม่กังวลเมื่อต้อง โต้ตอบหรือทำงานร่วมกับเทคโนโลยี ปัญญาประดิษฐ์	3.782	0.861	มาก	8
9. ท่านคิดว่าการเลือกใช้เทคโนโลยี ปัญญาประดิษฐ์ที่เหมาะสมกับบริบทของ งานจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน ได้มาก	3.953	0.801	มาก	3
รวม	3.875	0.692	มาก	

จากตารางที่ 4-10 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย ด้านความสามารถของเทคโนโลยี ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.875 คะแนน และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.692 คะแนน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็นข้อคำถาม พบว่า ทุกประเด็นข้อคำถามในด้านความสามารถของเทคโนโลยี มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยประเด็นข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ท่านเห็นว่าการเลือกใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ที่เหมาะสมกับลักษณะงานช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานในองค์กร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.018 คะแนน และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.728 คะแนน อยู่ในระดับมาก ประเด็นข้อคำถามรองลงมา ได้แก่ ท่านเชื่อว่าเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์มีความสามารถในการประมวลผลข้อมูลที่ซับซ้อนและเรียนรู้เพื่อช่วยในการทำงานที่ซับซ้อนได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.998 คะแนน และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.705 คะแนน อยู่ในระดับมาก ท่านคิดว่าการเลือกใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ที่เหมาะสมกับบริบทของงานจะช่วยเพิ่ม

ประสิทธิภาพในการทำงานได้มาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.953 คะแนน และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.801 คะแนน อยู่ในระดับมาก ท่านเห็นว่าการนำเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์มาใช้ในองค์กร สามารถทำงานร่วมกับระบบเทคโนโลยีเดิมได้อย่างราบรื่น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.891 คะแนน และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.820 คะแนน อยู่ในระดับมาก ท่านรู้สึกสนุกและไม่ตึงเครียดเมื่อต้องทำงานกับเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.869 คะแนน และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.822 คะแนน อยู่ในระดับมาก ท่านมีความมั่นใจว่าเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์สามารถวิเคราะห์ข้อมูลได้อย่างแม่นยำและปลอดภัย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.822 คะแนน และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.801 คะแนน อยู่ในระดับมาก ท่านรู้สึกที่สามารถป้อนคำสั่งและทำความเข้าใจผลลัพธ์จากเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.791 คะแนน และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.876 คะแนน อยู่ในระดับมาก ท่านรู้สึกมั่นใจและไม่กังวลเมื่อต้องโต้ตอบหรือทำงานร่วมกับเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.782 คะแนน และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.861 คะแนน อยู่ในระดับมาก และประเด็นคำถามที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ท่านสามารถเข้าใจขั้นตอนการทำงานและการประมวลของเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ ซึ่งช่วยให้สามารถควบคุมและประเมินผลลัพธ์ได้ดีขึ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.753 คะแนน และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.859 คะแนน อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ตารางที่ 4-11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์
ในตลาดแรงงานไทย ด้านการประเมินคุณค่าของเทคโนโลยี จำแนกเป็นรายประเด็นข้อ
คำถาม

n = 450

การประเมินคุณค่าของเทคโนโลยี	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	ลำดับ
1. ท่านมีความเข้าใจเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการนำเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์มาใช้ในองค์กรของท่าน	3.520	1.006	มาก	6
2. ท่านมีความเชื่อว่าเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มและประโยชน์ระยะยาวให้กับธุรกิจหรือองค์กร	3.922	0.770	มาก	1

ตารางที่ 4-11 (ต่อ)

n = 450

การประเมินคุณค่าของเทคโนโลยี	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	ลำดับ
3. ท่านตระหนักถึงความเสี่ยงต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นจากการนำเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์มาใช้งานในองค์กร เช่น การสูญเสียงาน การตกงาน หรือการพึ่งพาเทคโนโลยีมากเกินไป เป็นต้น	3.784	0.898	มาก	2
4. ท่านมีความเข้าใจเกี่ยวกับผลกระทบของการนำเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์มาใช้ต่อโครงสร้างตลาดแรงงานในประเทศไทย	3.709	0.916	มาก	4
5. ท่านรับรู้ถึงความเสี่ยงที่อาจเกิดจากการใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ในด้านความเป็นส่วนตัว ข้อมูลส่วนบุคคล และจริยธรรม	3.756	0.940	มาก	3
6. ท่านมั่นใจว่าองค์กรของท่านสามารถรับมือกับค่าใช้จ่ายและความเสี่ยงจากการใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.620	0.939	มาก	5
รวม	3.719	0.778	มาก	

จากตารางที่ 4-11 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย ด้านการประเมินคุณค่าของเทคโนโลยี ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.719 คะแนน และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.778 คะแนน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็นข้อคำถาม พบว่าทุกประเด็นข้อคำถามในด้านการประเมินคุณค่าของเทคโนโลยี มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยประเด็นข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ท่านมีความเชื่อว่าเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มและประโยชน์ระยะยาวให้กับธุรกิจหรือองค์กร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.922 คะแนน และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.770 คะแนน อยู่ในระดับมาก ประเด็นข้อคำถามรองลงมา ได้แก่ ท่านตระหนักถึงความเสี่ยงต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นจากการนำเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์มาใช้งานในองค์กร เช่น การสูญเสียงาน การตกงาน หรือการพึ่งพาเทคโนโลยีมากเกินไป เป็นต้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.784 คะแนน และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.898 คะแนน อยู่ในระดับมาก ท่านรับรู้

ถึงความเสี่ยงที่อาจเกิดจากการใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ในด้านความเป็นส่วนตัว ข้อมูลส่วนบุคคล และจริยธรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.756 คะแนน และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.940 คะแนน อยู่ในระดับมาก ท่านมีความเข้าใจเกี่ยวกับผลกระทบของการนำเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์มาใช้ต่อโครงสร้างตลาดแรงงานในประเทศไทย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.709 คะแนน และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.916 คะแนน อยู่ในระดับมาก ท่านมั่นใจว่าองค์กรของท่านสามารถรับมือกับค่าใช้จ่ายและความเสี่ยงจากการใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.620 คะแนน และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.939 คะแนน อยู่ในระดับมาก และประเด็นคำถามที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ท่านมีความเข้าใจเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการนำเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์มาใช้ในองค์กรของท่าน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.520 คะแนน และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.006 คะแนน อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ตารางที่ 4-12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ ในตลาดแรงงานไทย ด้านความพร้อมในการนำเทคโนโลยีมาใช้ จำแนกเป็นรายประเด็นข้อคำถาม

n = 450				
ความพร้อมในการนำเทคโนโลยีมาใช้	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	ลำดับ
1. ท่านมีความเชื่อว่าแรงงานในตลาดแรงงานไทยพร้อมที่จะปรับตัวและรับมือกับเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ที่เข้ามา	3.791	0.823	มาก	1
2. ท่านมั่นใจว่าโครงสร้างพื้นฐานในประเทศ เช่น อินเทอร์เน็ตความเร็วสูง และอุปกรณ์ต่าง ๆ พร้อมรองรับการใช้งานเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์	3.767	0.807	มาก	2
3. ท่านมีความเชื่อว่ารัฐบาลมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมและสนับสนุนการนำเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์มาใช้ เช่น การกำหนดนโยบายและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง	3.653	0.908	มาก	7
4. ท่านมั่นใจว่าองค์กรของท่านได้มีการเตรียมตัว และฝึกอบรมพนักงานเพื่อรองรับการใช้งานเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์	3.669	0.958	มาก	6

ตารางที่ 4-12 (ต่อ)

n = 450

ความพร้อมในการนำเทคโนโลยีมาใช้	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	ลำดับ
5. ท่านมีความเชื่อว่าองค์กรของท่านสามารถบูรณาการเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์เข้ากับกระบวนการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.693	0.895	มาก	4
6. ท่านมั่นใจว่าองค์กรของท่านมีการสนับสนุนอย่างเต็มที่ในการปรับตัวเข้าสู่ยุคดิจิทัลและการใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์	3.751	0.923	มาก	3
7. ท่านมั่นใจว่าองค์กรของท่านมีมาตรการที่เพียงพอในการรักษาความปลอดภัยของข้อมูลและระบบที่เกี่ยวข้องกับการใช้งานเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์	3.676	0.926	มาก	5
รวม	3.714	0.773	มาก	

จากตารางที่ 4-12 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย ด้านความพร้อมในการนำเทคโนโลยีมาใช้ ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.714 คะแนน และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.773 คะแนน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็นข้อคำถาม พบว่า ทุกประเด็นข้อคำถามในด้านความพร้อมในการนำเทคโนโลยีมาใช้ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยประเด็นข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ท่านมีความเชื่อว่าแรงงานในตลาดแรงงานไทยพร้อมที่จะปรับตัวและรับมือกับเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ที่เข้ามา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.791 คะแนน และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.823 คะแนน อยู่ในระดับมาก ประเด็นข้อคำถามรองลงมา ได้แก่ ท่านมั่นใจว่าโครงสร้างพื้นฐานในประเทศ เช่น อินเทอร์เน็ตความเร็วสูง และอุปกรณ์ต่างๆ พร้อมรองรับการใช้งานเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.767 คะแนน และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.807 คะแนน อยู่ในระดับมาก ท่านมั่นใจว่าองค์กรของท่านมีการสนับสนุนอย่างเต็มที่ในการปรับตัวเข้าสู่ยุคดิจิทัลและการใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.751 คะแนน และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.923 คะแนน อยู่ในระดับมาก ท่านมีความเชื่อว่าองค์กรของท่านสามารถบูรณาการเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์เข้ากับกระบวนการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.693 คะแนน และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.895 คะแนน อยู่ในระดับมาก ท่านมั่นใจว่าองค์กรของท่านมีมาตรการที่เพียงพอในการรักษาความปลอดภัยของข้อมูลและระบบที่เกี่ยวข้องกับ

การใช้งานเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.676 คะแนน และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.926 คะแนน อยู่ในระดับมาก ท่านมั่นใจว่าองค์กรของท่านได้มีการเตรียมตัว และฝึกอบรมพนักงานเพื่อรองรับการใช้งานเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.669 คะแนน และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.958 คะแนน อยู่ในระดับมาก และประเด็นคำถามที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ท่านมีความเชื่อว่ารัฐบาลมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมและสนับสนุนการนำเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์มาใช้ เช่น การกำหนดนโยบายและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.653 คะแนน และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.908 คะแนน อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ตารางที่ 4-13 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย
ในภาพรวมจำแนกเป็นรายด้าน

n = 450				
การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	ลำดับ
1. ท่านเห็นด้วยกับการนำปัญญาประดิษฐ์มาใช้ในตลาดแรงงานไทย	3.973	0.781	มาก	4
2. ท่านคิดว่าการใช้ปัญญาประดิษฐ์จะเพิ่มศักยภาพในการทำงานให้กับแรงงานไทย	3.989	0.765	มาก	3
3. ท่านคิดว่ารัฐบาลไทยควรมีนโยบายส่งเสริมการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย	3.991	0.809	มาก	2
4. ท่านคิดว่าการใช้ปัญญาประดิษฐ์จะช่วยสร้างโอกาสการจ้างงานในตลาดแรงงานไทย	3.878	0.915	มาก	5
5. ท่านคิดว่าการใช้ปัญญาประดิษฐ์สามารถช่วยอุตสาหกรรมและภาคส่วนต่างๆ ที่อยู่ในตลาดแรงงานไทยพัฒนานวัตกรรมและขยายขีดความสามารถทางธุรกิจได้	4.040	0.805	มาก	1
รวม	3.974	0.742	มาก	

จากตารางที่ 4-13 พบว่า การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.974 คะแนน และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.742 คะแนน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านของการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การใช้ปัญญาประดิษฐ์สามารถช่วยอุตสาหกรรม

และภาคส่วนต่างๆ ที่อยู่ในตลาดแรงงานไทยพัฒนานวัตกรรมและขยายขีดความสามารถทางธุรกิจได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.040 คะแนน และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.805 คะแนน อยู่ในระดับมาก รองลงมา ได้แก่ รัฐบาลไทยควรมีนโยบายส่งเสริมการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.991 คะแนน และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.809 คะแนน อยู่ในระดับมาก การใช้ปัญญาประดิษฐ์จะเพิ่มศักยภาพในการทำงานให้กับแรงงานไทย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.989 คะแนน และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.765 คะแนน อยู่ในระดับมาก การนำปัญญาประดิษฐ์มาใช้ในตลาดแรงงานไทย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.973 คะแนน และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.781 คะแนน อยู่ในระดับมาก และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การใช้ปัญญาประดิษฐ์จะช่วยสร้างโอกาสการจ้างงานในตลาดแรงงานไทย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.878 คะแนน และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.915 คะแนน อยู่ในระดับมากตามลำดับ

4.3 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย

การศึกษาเรื่อง “แนวทางการส่งเสริมการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย” ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย โดยใช้การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Linear Regression) เพื่อสร้างสมการพยากรณ์การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย ผู้วิจัยได้กำหนดสมมติฐานการวิจัย จำนวน 6 สมมติฐาน ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 การยอมรับเทคโนโลยีส่งผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย

H_0 : การยอมรับเทคโนโลยีไม่ส่งผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย

H_1 : การยอมรับเทคโนโลยีส่งผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย

สมมติฐานที่ 2 ทักษะและความสามารถในการใช้งานเทคโนโลยีส่งผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย

H_0 : ทักษะและความสามารถในการใช้งานเทคโนโลยีไม่ส่งผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย

H_1 : ทักษะและความสามารถในการใช้งานเทคโนโลยีส่งผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย

สมมติฐานที่ 3 อิทธิพลทางสังคมในการใช้งานเทคโนโลยีส่งผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย

H_0 : อิทธิพลทางสังคมในการใช้งานเทคโนโลยีไม่ส่งผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย

H_1 : อิทธิพลทางสังคมในการใช้งานเทคโนโลยีส่งผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย

สมมติฐานที่ 4 ความสามารถของเทคโนโลยีส่งผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย

H_0 : ความสามารถของเทคโนโลยีไม่ส่งผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย

H_1 : ความสามารถของเทคโนโลยีส่งผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย

สมมติฐานที่ 5 การประเมินคุณค่าของเทคโนโลยีส่งผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย

H_0 : การประเมินคุณค่าของเทคโนโลยีไม่ส่งผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย

H_1 : การประเมินคุณค่าของเทคโนโลยีส่งผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย

สมมติฐานที่ 6 ความพร้อมในการนำเทคโนโลยีมาใช้ส่งผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย

H_0 : ความพร้อมในการนำเทคโนโลยีมาใช้ไม่ส่งผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย

H_1 : ความพร้อมในการนำเทคโนโลยีมาใช้ส่งผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย

ก่อนการนำตัวแปรอิสระเข้าสู่การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Linear Regression) โดยวิธีการแบบขั้นตอน (Stepwise) ผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบปัญหาความสัมพันธ์กันระหว่างตัวแปรอิสระ (Multicollinearity) เพื่อให้มั่นใจว่าตัวแปรแต่ละตัวไม่ซ้ำซ้อนกันจนส่งผลกระทบต่อความแม่นยำของโมเดล ดังตารางที่ 4-14

ตารางที่ 4-14 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ

ตัวแปร	Collinearity Statistics	
	Tolerance	VIF
การยอมรับเทคโนโลยี	0.232	4.315
ทักษะและความสามารถในการใช้งานเทคโนโลยี	0.344	2.911
อิทธิพลทางสังคมในการใช้งานเทคโนโลยี	0.348	2.871
ความสามารถของเทคโนโลยี	0.348	2.871
การประเมินคุณค่าของเทคโนโลยี	0.435	2.301
ความพร้อมในการนำเทคโนโลยีมาใช้	0.394	2.536
a. Dependent Variable: การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย		

จากตารางที่ 4-14 พบว่า ตัวแปรอิสระ จำนวน 6 ตัวแปร ประกอบด้วย การยอมรับเทคโนโลยี ทักษะและความสามารถในการใช้งานเทคโนโลยี อิทธิพลทางสังคมในการใช้งานเทคโนโลยี ความสามารถของเทคโนโลยี การประเมินคุณค่าของเทคโนโลยี และความพร้อมในการนำเทคโนโลยีมาใช้ มีค่า Tolerance อยู่ในช่วงระหว่าง 0.232 ถึง 0.435 ซึ่งมากกว่า 0.10 และมีค่า VIF อยู่ในช่วงระหว่าง 2.301 ถึง 4.315 ซึ่งน้อยกว่า 10 จึงอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ตัวแปรอิสระทั้งหมดไม่มีปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ และสามารถนำเข้าสู่การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Linear Regression) โดยวิธีการแบบขั้นตอน (Stepwise) ได้อย่างเหมาะสม

ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบสมมติฐานด้วยการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Linear Regression) โดยวิธีการแบบขั้นตอน (Stepwise) เพื่อสร้างสมการพยากรณ์การใช้ปัญหาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติไว้ที่ 0.05 มีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 4-15 ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์พหุคูณกำลังสองของค่าสหสัมพันธ์พหุคูณที่ปรับแก้ และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของตัวแปรพยากรณ์ที่ส่งผลต่อการใช้ปัญหาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย

n = 450				
Model	R	R ²	R ² _{adj}	SE _{est}
1	0.735 ^a	0.540	0.539	0.504
2	0.753 ^b	0.567	0.565	0.489

a. Predictors: (Constant), X4

b. Predictors: (Constant), X4, X3

จากตารางที่ 4-15 พบว่า ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์พหุคูณกำลังสองของค่าสหสัมพันธ์พหุคูณที่ปรับแก้และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน แสดงให้เห็นถึงรูปแบบ (Model) ที่สามารถพยากรณ์การใช้ปัญหาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย โดยใช้ตัวแปรตัวอิสระ จำนวน 6 ตัวแปร ประกอบด้วย การยอมรับเทคโนโลยี (X1) ทักษะและความสามารถในการใช้งานเทคโนโลยี (X2) อิทธิพลทางสังคมในการใช้งานเทคโนโลยี (X3) ความสามารถของเทคโนโลยี (X4) การประเมินคุณค่าของเทคโนโลยี (X5) และความพร้อมในการนำเทคโนโลยีมาใช้ (X6) เป็นตัวแปรพยากรณ์ ซึ่งผลการวิเคราะห์สามารถสร้างรูปแบบสมการได้เป็นจำนวน 2 โมเดล ดังนี้

Model ที่ 1 (a) พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณมีค่า 0.735 โดยกำลังสองของค่าสหสัมพันธ์พหุคูณซึ่งมีอำนาจในการพยากรณ์ มีค่า 0.540 และกำลังสองของค่าสหสัมพันธ์พหุคูณซึ่งมีอำนาจในการพยากรณ์ที่ปรับแก้ มีค่า 0.539 ซึ่งจากโมเดลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า มีตัวแปรเพียง 1 ตัวแปร

คือ ความสามารถของเทคโนโลยี (X4) ที่สามารถพยากรณ์การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย ได้ร้อยละ 53.90 และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์เท่ากับ 0.504

Model ที่ 2 (b) พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณมีค่า 0.753 โดยกำลังสองของค่าสหสัมพันธ์พหุคูณซึ่งมีอำนาจในการพยากรณ์ มีค่า 0.567 และกำลังสองของค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ ซึ่งมีอำนาจในการพยากรณ์ที่ปรับแก้ มีค่า 0.565 ซึ่งจากโมเดลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า มีตัวแปร จำนวน 2 ตัวแปร คือ ความสามารถของเทคโนโลยี (X4) และอิทธิพลทางสังคมในการใช้งานเทคโนโลยี (X3) ที่สามารถพยากรณ์การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย ได้ร้อยละ 56.50 และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์เท่ากับ 0.489

ตารางที่ 4-16 ค่าความแปรปรวนที่ได้จากการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise) เพื่อพยากรณ์การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย

						n = 450
Source of Variation	df	SS	MS	F	sig.	
1 Regression	1	133.305	133.305	525.362*	0.000	
Residual	448	113.676	0.254			
Total	449	246.981				
2 Regression	2	140.142	70.071	293.169*	0.000	
Residual	447	106.839	0.239			
Total	449	246.981				

* มีนัยสำคัญทางสถิติ (α) ที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4-16 แสดงถึงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อทดสอบนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ ซึ่งจากผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณทั้ง 2 โมเดล มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเกณฑ์ และตัวแปรพยากรณ์ ทั้ง 2 ตัวแปร ได้แก่ ความสามารถของเทคโนโลยี (X4) และอิทธิพลทางสังคมในการใช้งานเทคโนโลยี (X3) มีความสัมพันธ์กันในเชิงเส้นตรง ซึ่งสามารถสรุปได้ว่าผลจากการวิเคราะห์ความแปรปรวนแสดงให้เห็นว่า ตัวแปรอิสระทุกตัวในสมการสามารถร่วมกันพยากรณ์ตัวแปรตามได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทำให้สามารถที่จะนำตัวแปรทั้ง 2 ตัวแปรไปสร้างเป็นสมการพยากรณ์การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทยต่อไปได้

ตารางที่ 4-17 การสรุปผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise) เพื่อพยากรณ์การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย

n = 450

ตัวแปร		b	SE _b	β	t	p-value
ความสามารถของเทคโนโลยี	(X4)	0.544	0.057	0.507	9.622	0.000
อิทธิพลทางสังคมในการใช้งานเทคโนโลยี	(X3)	0.268	0.050	0.282	5.348	0.000
R = 0.753		R ² = 0.567		F = 293.169 *		
SE _{est} = 0.489		R ² _{adj} = 0.565		a = 0.873		

* มีนัยสำคัญทางสถิติ (α) ที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4-17 พบว่าในการสร้างสมการพยากรณ์ ผู้วิจัยเลือกโมเดลที่ 2 มาใช้ในการสรุปเพื่อสร้างสมการการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย โดยพบว่า ตัวแปรพยากรณ์ที่ส่งผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เรียงลำดับตามประเด็นที่ส่งผลมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ได้แก่ ความสามารถของเทคโนโลยี (X4) และอิทธิพลทางสังคมในการใช้งานเทคโนโลยี (X3) ตามลำดับ โดยทั้ง 2 ตัวแปร ส่งผลในทางบวกทั้งหมด ซึ่งสามารถพยากรณ์การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย ได้ถึงร้อยละ 56.50 ($R^2_{adj} = 0.565$) และมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์เท่ากับ 0.489 ซึ่งมีค่าความคลาดเคลื่อนน้อยที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับรูปแบบโมเดลทั้งหมด โดยสามารถนำมาสร้างเป็นสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานตามลำดับ ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (4-2)

$$\hat{Y} = 0.873 + 0.544 (X4) + 0.268 (X3)$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Z} = 0.507 (X4) + 0.282 (X3)$$

โดยสรุป ปัจจัยทั้ง 2 ปัจจัย ประกอบด้วย ได้แก่ ความสามารถของเทคโนโลยี (X4) และอิทธิพลทางสังคมในการใช้งานเทคโนโลยี (X3) ตามลำดับ สามารถนำมาสร้างสมการพยากรณ์การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย ซึ่งบ่งชี้ให้เห็นว่า ปัจจัยทั้ง 2 ปัจจัย ส่งผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย ซึ่งอาจสรุปได้ว่าหากมีการให้ความสำคัญในประเด็นดังกล่าวเพิ่มเติมมากขึ้น จะทำให้เกิดการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทยมากยิ่งขึ้นในลักษณะแปรผันตามกันในเชิงบวก

4.4 แนวทางการส่งเสริมการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย

ผลจากการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย ซึ่งประกอบด้วย 2 ปัจจัยที่สำคัญ ได้แก่ ความสามารถของเทคโนโลยี และอิทธิพลทางสังคมในการใช้งานเทคโนโลยี โดยผู้วิจัยได้ทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องรวมกับปัจจัยดังกล่าวมาเสนอแนวทางการส่งเสริมการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทยได้ดังนี้

4.4.1 ความสามารถของเทคโนโลยี

4.4.1.1 พัฒนาเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ให้ตอบโจทย์ โดยมุ่งเน้นการพัฒนาเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ให้สามารถตอบสนองความต้องการ แก้ไขปัญหา และเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานในสายงานต่างๆ ได้อย่างแท้จริง [41]

4.4.1.2 ออกแบบเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ให้ง่ายต่อการใช้งาน พัฒนาเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ที่ใช้งานง่าย ไม่ซับซ้อน เรียนรู้ได้รวดเร็ว และมีระบบ Support ที่ดี เพื่อให้แรงงานไทยสามารถเข้าถึงและใช้งานเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ได้สะดวก [37]

4.4.1.3 สร้างความมั่นใจในเรื่องความปลอดภัย สร้างมาตรฐาน แนวปฏิบัติ และกลไกในการกำกับดูแลการใช้งานเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ที่มีจริยธรรม มีความปลอดภัย และมีความรับผิดชอบต่อสังคม เพื่อสร้างความมั่นใจให้กับแรงงานไทยในการใช้งานเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ [37]

4.4.2 อิทธิพลทางสังคมในการใช้งานเทคโนโลยี

4.4.2.1 สร้างทัศนคติเชิงบวก การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร สร้างความตระหนักรู้ และนำเสนอตัวอย่างความสำเร็จของการนำเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์มาใช้ในแง่มุมต่างๆ ผ่านสื่อต่างๆ เพื่อสร้างทัศนคติเชิงบวกต่อเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ในสังคม [49]

4.4.2.2 การสนับสนุนจากผู้นำ โดยส่งเสริมให้ผู้นำในองค์กร ผู้บริหาร และผู้เชี่ยวชาญเป็นแบบอย่างในการนำเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์มาใช้ในการทำงาน และสนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้ แลกเปลี่ยนประสบการณ์ รวมถึงสร้างแรงจูงใจให้กับบุคลากรในองค์กร [33] [49]

4.4.2.3 สร้างเครือข่ายความร่วมมือ ส่งเสริมให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ แบ่งปันประสบการณ์ และสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน สถาบันการศึกษา และภาคประชาสังคม เพื่อร่วมกันขับเคลื่อนการนำเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ไปใช้ในตลาดแรงงานอย่างเป็นรูปธรรม [43]

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง “แนวทางการส่งเสริมการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย และนำเสนอแนวทางการส่งเสริมการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ บุคคลที่ทำงานในภาคส่วนต่าง ๆ ของตลาดแรงงานไทย ซึ่งผู้ใช้งานปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทยซึ่งมีการนำปัญญาประดิษฐ์มาใช้หรือมีความเกี่ยวข้องกับการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานประกอบด้วย ภาคการเงินและการธนาคาร ภาคการผลิต ภาคการค้าปลีกและอีคอมเมิร์ซ ภาคการบริการลูกค้า และภาคการขนส่งและโลจิสติกส์ เป็นต้น ผู้วิจัยเก็บข้อมูลโดยการใช้แบบสอบถามในการสำรวจความคิดเห็น ซึ่งสรุปผลการวิจัยโดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ตามหัวข้อดังต่อไปนี้

- 5.1 สรุปผลการวิจัย
- 5.2 อภิปรายผลการวิจัย
- 5.3 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

5.1 สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย สามารถสรุปได้ดังนี้

5.1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ผลจากการวิจัยครั้งนี้ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 450 คน ส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วงระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 242 คน คิดเป็นร้อยละ 53.78 มีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 254 คน คิดเป็นร้อยละ 56.44 อาชีพในภาคส่วนตลาดแรงงานไทยส่วนใหญ่มีอาชีพบริการลูกค้า จำนวน 172 คน คิดเป็นร้อยละ 38.22 มีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 10 ปี จำนวน 189 คน คิดเป็นร้อยละ 42 และมีความคุ้นเคยกับการใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ โดยส่วนใหญ่เคยใช้งานบ้างในบางโอกาส จำนวน 355 คน คิดเป็นร้อยละ 78.89

5.1.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย

ผลจากการวิจัยครั้งนี้ พบว่า ทุกปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทยอยู่ในระดับมาก โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.748 คะแนน และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.673 คะแนน อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านผลจากการวิจัยมีดังนี้

การยอมรับเทคโนโลยี พบว่า ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดเท่ากับ 3.882 คะแนน และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.654 คะแนน อยู่ในระดับมาก โดยผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ให้ความสำคัญเกี่ยวกับเรื่องการใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ที่สามารถตอบสนองความต้องการได้อย่างรวดเร็ว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.142 คะแนน และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.726 คะแนน อยู่ในระดับมาก

ความสามารถของเทคโนโลยี พบว่า ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.875 คะแนน และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.692 คะแนน อยู่ในระดับมาก โดยผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ให้ความสำคัญเกี่ยวกับเรื่องการเลือกใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ที่เหมาะสมกับลักษณะงานช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานในองค์กร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.018 คะแนน และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.728 คะแนน อยู่ในระดับมาก

การประเมินคุณค่าของเทคโนโลยี พบว่า ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.719 คะแนน และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.778 คะแนน อยู่ในระดับมาก โดยผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ให้ความสำคัญเกี่ยวกับเรื่องความเชื่อว่าเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มและประโยชน์ระยะยาวให้กับธุรกิจหรือองค์กร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.922 คะแนน และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.770 คะแนน อยู่ในระดับมาก

ความพร้อมในการนำเทคโนโลยีมาใช้ พบว่า ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.714 คะแนน และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.773 คะแนน อยู่ในระดับมาก โดยผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ให้ความสำคัญเกี่ยวกับเรื่องความเชื่อว่าแรงงานในตลาดแรงงานไทยพร้อมที่จะปรับตัวและรับมือกับเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ที่เข้ามา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.791 คะแนน และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.823 คะแนน อยู่ในระดับมาก

อิทธิพลทางสังคมในการใช้งานเทคโนโลยี พบว่า ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.711 คะแนน และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.780 คะแนน อยู่ในระดับมาก โดยผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ให้ความสำคัญเกี่ยวกับเรื่องแนวโน้มที่จะปรับพฤติกรรมให้สอดคล้องกับกลุ่มหรือสังคมรอบข้าง ที่มีความเชื่อหรือการใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์เป็นหลักในการทำงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.767 คะแนน และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.842 คะแนน อยู่ในระดับมาก

ทักษะและความสามารถในการใช้งานเทคโนโลยี พบว่า ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดเท่ากับ 3.585 คะแนน และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.829 คะแนน อยู่ในระดับมาก โดยผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ให้ความสำคัญเกี่ยวกับเรื่องการตระหนักถึงประโยชน์ของการใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ และสามารถนำเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ไปประยุกต์ใช้กับงานของตนเอง เช่น การวิเคราะห์ข้อมูล การตลาด และการบริการลูกค้า เป็นต้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.809 คะแนน และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.800 คะแนน อยู่ในระดับมาก

การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย พบว่า การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.974 คะแนน และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.742 คะแนน อยู่ในระดับมาก โดยผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะใช้ปัญญาประดิษฐ์ที่สามารถช่วยอุตสาหกรรม และภาคส่วนต่างๆ ที่อยู่ในตลาดแรงงานไทยพัฒนานวัตกรรมและขยายขีดความสามารถทางธุรกิจได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.040 คะแนน และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.805 คะแนน อยู่ในระดับมาก รองลงมา ได้แก่ รัฐบาลไทยควรมีนโยบายส่งเสริมการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.991 คะแนน และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.809 คะแนน อยู่ในระดับมาก การใช้ปัญญาประดิษฐ์จะเพิ่มศักยภาพในการทำงานให้กับแรงงานไทย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.989 คะแนน และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.765 คะแนน อยู่ในระดับมาก การนำปัญญาประดิษฐ์มาใช้ในตลาดแรงงานไทย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.973 คะแนน และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.781 คะแนน อยู่ในระดับมาก และด้านที่มีค่าน้อยที่สุด คือ การใช้ปัญญาประดิษฐ์จะช่วยสร้างโอกาสการจ้างงานในตลาดแรงงานไทย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.878 คะแนน และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.915 คะแนน อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

5.1.3 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย

ผลการทดสอบสมมติฐานปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย ประกอบด้วย 6 ปัจจัย ได้แก่ การยอมรับเทคโนโลยี (X1) ทักษะและความสามารถในการใช้งานเทคโนโลยี (X2) อิทธิพลทางสังคมในการใช้งานเทคโนโลยี (X3) ความสามารถของเทคโนโลยี (X4) การประเมินคุณค่าของเทคโนโลยี (X5) และความพร้อมในการนำเทคโนโลยี (X6) ตามลำดับ โดยมี 2 ปัจจัย ได้แก่ ความสามารถของเทคโนโลยี (X4) และอิทธิพลทางสังคมในการใช้งานเทคโนโลยี (X3) ตามลำดับที่สามารถนำมาสร้างสมการพยากรณ์การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย ซึ่งสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน คือ $Z = 0.507 (X4) + 0.282 (X3)$ ที่ส่งผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 ในส่วนของการยอมรับเทคโนโลยี (X1) ทักษะและความสามารถในการใช้งานเทคโนโลยี (X2) การประเมินคุณค่าของเทคโนโลยี (X5) และความพร้อมในการนำเทคโนโลยีมาใช้ (X6) ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05

5.1.4 แนวทางการส่งเสริมการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย

ผลจากการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย ประกอบด้วย 2 ปัจจัย ได้แก่ ความสามารถของเทคโนโลยี และอิทธิพลทางสังคมในการใช้งานเทคโนโลยี โดยมีแนวทางการส่งเสริมการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทยได้ดังนี้

5.1.4.1 พัฒนาเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ให้ตอบโจทย์ โดยมุ่งเน้นการพัฒนาเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ให้สามารถตอบสนองความต้องการ แก้ไขปัญหา และเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานในสายงานต่างๆ ได้อย่างแท้จริง [41]

5.1.4.2 ออกแบบเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ให้ง่ายต่อการใช้งาน พัฒนาเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ที่ใช้งานง่าย ไม่ซับซ้อน เรียนรู้ได้รวดเร็ว และมีระบบ Support ที่ดี เพื่อให้แรงงานไทยสามารถเข้าถึงและใช้งานเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ได้สะดวก [37]

5.1.4.3 สร้างความมั่นใจในเรื่องความปลอดภัย สร้างมาตรฐาน แนวปฏิบัติ และกลไกในการกำกับดูแลการใช้งานเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ที่มีจริยธรรม มีความปลอดภัย และมีความรับผิดชอบต่อสังคม เพื่อสร้างความมั่นใจให้กับแรงงานไทยในการใช้งานเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ [37]

5.1.4.4 สร้างทัศนคติเชิงบวก การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร สร้างความตระหนักรู้ และนำเสนอตัวอย่างความสำเร็จของการนำเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์มาใช้ในแง่มุมต่างๆ ผ่านสื่อต่างๆ เพื่อสร้างทัศนคติเชิงบวกต่อเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ในสังคม [49]

5.1.4.5 การสนับสนุนจากผู้นำ โดยส่งเสริมให้ผู้นำในองค์กร ผู้บริหาร และผู้เชี่ยวชาญเป็นแบบอย่างในการนำเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์มาใช้ในการทำงาน และสนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้ แลกเปลี่ยนประสบการณ์ รวมถึงสร้างแรงจูงใจให้กับบุคลากรในองค์กร [33] [49]

5.1.4.6 สร้างเครือข่ายความร่วมมือ ส่งเสริมให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ แบ่งปันประสบการณ์ และสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน สถาบันการศึกษา และภาคประชาสังคม เพื่อร่วมกันขับเคลื่อนการนำเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ไปใช้ในตลาดแรงงานอย่างเป็นรูปธรรม [43]

5.2 อภิปรายผลการศึกษา

จากการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย ได้นำเอาปัจจัยทั้ง 6 ปัจจัย ประกอบด้วย การยอมรับเทคโนโลยี ทักษะและความสามารถในการใช้งานเทคโนโลยี อิทธิพลทางสังคมในการใช้งานเทคโนโลยี ความสามารถของเทคโนโลยี การประเมินคุณค่าของเทคโนโลยี และความพร้อมในการนำเทคโนโลยีมาใช้ เป็นต้น มาใช้ในการวิเคราะห์การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกปัจจัย โดยปัจจัยการยอมรับเทคโนโลยี มีความสำคัญต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ซึ่งอยู่ในระดับมาก โดยผู้ใช้ได้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับเรื่องการใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ที่สามารถตอบสนองความต้องการได้อย่างรวดเร็ว มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กัตตกมล พิศแลงาม และสุรรัตน์ อินทร์หม้อ (2566) [41] ได้ศึกษาการยอมรับเทคโนโลยีการใช้ปัญญาประดิษฐ์แชทบอทบริการด้านการเงินของผู้สูงอายุในจังหวัดปทุมธานี พบว่า ปัจจัยด้านการยอมรับเทคโนโลยีในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อด้านรับรู้ถึงประโยชน์อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ด้านความต้องการใช้งาน อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของเตือนใจ เขียนชานาจ (2564) [53] ได้ศึกษาการยอมรับเทคโนโลยีที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนักศึกษาในระบบการศึกษาทางไกลรูปแบบออนไลน์มหาวิทยาลัยเอกชน พบว่า การรับรู้ถึงประโยชน์ การรับรู้ความง่าย และความพึงพอใจโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เนื่องจากเทคโนโลยีทำให้เกิดประโยชน์สูงสุดเข้าถึงได้ง่าย และตอบสนองความต้องการของผู้ใช้งาน จากผลการศึกษาชี้สะท้อนให้เห็นถึงการยอมรับในการนำเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์มาใช้ในภาคแรงงานไทย และผู้ใช้อย่างมองว่าปัญญาประดิษฐ์ช่วยเพิ่มความสะดวกและประสิทธิภาพในการทำงานได้อย่างชัดเจน

เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ทางสถิติ พบว่า มี 2 ปัจจัย ได้แก่ ความสามารถของเทคโนโลยี และอิทธิพลทางสังคมในการใช้งานเทคโนโลยี ตามลำดับ ส่งผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย ซึ่งปัจจัยเหล่านี้แสดงถึงผลทางบวกที่ส่งผลต่อการกระตุ้นให้มีการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทยมากยิ่งขึ้น จะเห็นได้ว่าความสามารถของเทคโนโลยีมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของณิชารีย์ กิตติคุณศิริ (2562) [35] ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการยอมรับเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์แชทบอท บริบทประเทศไทย พบว่า ทั้ง 6 ปัจจัยในงานวิจัยมีส่วนส่งผลต่อการยอมรับเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์แชทบอท โดยเรียงจากมากไปน้อย ดังนี้ 1) ปัจจัยสมรรถของสื่อ 2) ปัจจัยความเข้ากันได้ของเทคโนโลยี 3) ปัจจัยการรับรู้ความง่ายในการใช้งาน 4) ปัจจัยการรับรู้ตัวตน 5) ปัจจัยการรับรู้ประโยชน์ในการใช้งาน และ 6) ปัจจัยการรับรู้ความเสี่ยง โดยปัจจัยการรับรู้สมรรถภาพของสื่อเป็นปัจจัยที่กลุ่มตัวอย่างเห็นตรงกันว่ามียุทธิพลสูงสุดที่ร้อยละ 90 เพราะแชทบอทเป็นเทคโนโลยีที่มีสมรรถภาพของสื่อสูง มีความสามารถในการส่งสัญญาณสื่อได้หลากหลายรูปแบบ ซึ่งช่วยทำให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพ รองลงมาเป็นเรื่องปัจจัยความเข้ากันได้ของเทคโนโลยี และปัจจัยการรับรู้ความง่ายในการใช้งานที่ส่งผลต่อการยอมรับอยู่ที่ ร้อยละ 86 และร้อยละ 81 ตามลำดับ เนื่องจากแชทบอทเป็นเทคโนโลยีที่อยู่บนแพลตฟอร์มพลิเคชันซึ่งคนไทยมีความคุ้นเคยอยู่แล้ว จึงสอดคล้องกับค่านิยมพฤติกรรมการใช้งานเดิมทำให้เกิดการยอมรับได้ไม่ยาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ไตรรัตน์ ธนะประกอบภรณ์ (2563) [36] ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อผลกระทบของปัญญาประดิษฐ์ในการให้บริการทางการเงินของธนาคารพาณิชย์ไทย กรณีศึกษาเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล พบว่า ปัจจัยด้านทัศนคติ ปัจจัยพฤติกรรมการใช้บริการ ปัจจัยคุณภาพบริการ และปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์หรือบริการมียุทธิพลต่อผลกระทบของปัญญาประดิษฐ์ในการให้บริการทางการเงินของธนาคารพาณิชย์ไทย กรณีศึกษาเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัย

ของ วรณิดา กอเงินกลาง ศรัณย์ธร ศศิชนาการแก้ว และภานนท์ คุ่มสุภา (2567) [50] ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับและพฤติกรรมการใช้งานปัญญาประดิษฐ์แชทจีพีทีอย่างต่อเนื่อง พบว่า 1) การรับรู้ประโยชน์ การรับรู้ความง่าย การรับรู้ความเข้ากันได้ กลุ่มอ้างอิง และความไว้วางใจต่อพฤติกรรมการใช้งานปัญญาประดิษฐ์แชทจีพีทีอย่างต่อเนื่องในภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2) การรับรู้ความไว้วางใจ การรับรู้ความเข้ากันได้ การรับรู้ประโยชน์ และการรับรู้ความง่ายมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้งานปัญญาประดิษฐ์แชทจีพีทีอย่างต่อเนื่องอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จากการศึกษาี้แสดงให้เห็นว่า หากเทคโนโลยีมีความสามารถสูงขึ้นจะส่งผลให้เกิดการนำปัญญาประดิษฐ์มาใช้ในการตลาดแรงงานมากขึ้น ซึ่งความสามารถของเทคโนโลยีอาจรวมถึงประสิทธิภาพในการทำงาน การประมวลผลของข้อมูลที่รวดเร็ว ความแม่นยำในการวิเคราะห์ และความสามารถในการทำงานร่วมกับระบบอื่น ๆ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ผู้ใช้งานตัดสินใจนำเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์มาใช้งานมากขึ้น นอกจากนี้แล้วยังมีอิทธิพลทางสังคมในการใช้งานเทคโนโลยีที่ส่งผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทยที่รองลงมาจากความสามารถของเทคโนโลยี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิภัทร เลิศภูริวงศ์ และวิกานดา พรสกุลวานิช (2565) [40] ได้ศึกษาปัจจัยยอมรับเทคโนโลยี ทักษะคติและอิทธิพลทางสังคมทำนายความตั้งใจในการใช้งานแอปพลิเคชันโรงพยาบาลภาครัฐ พบว่า การรับรู้ประโยชน์และการรับรู้ความง่ายทำนายทัศนคติต่อการใช้งาน โดยมีอิทธิพลในเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญตลอดจนทัศนคติต่อการใช้งานทำนายความตั้งใจในการใช้งานแอปพลิเคชันโรงพยาบาลภาครัฐอย่างมีนัยสำคัญในเชิงบวก อิทธิพลทางสังคมทำนายปัจจัยในการยอมรับเทคโนโลยี และความตั้งใจในการใช้งานแอปพลิเคชันโรงพยาบาลภาครัฐ โดยมีอิทธิพลในเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญ และสอดคล้องกับงานวิจัยของพีระพงษ์ แสงศรี (2566) [45] ได้ศึกษาการยอมรับและใช้งานเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์กับระบบการศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการยอมรับและตัดสินใจใช้งานเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์กับระบบการศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจากการจัดกลุ่มตัวแปรใหม่นั้น มีปัจจัยที่ส่งผลเชิงบวก ได้แก่ ปัจจัยด้านการรับรู้ถึงผลประโยชน์จากการใช้งาน ปัจจัยด้านการรับรู้ความง่ายในการใช้งาน ปัจจัยด้านอิทธิพลทางสังคม จึงแสดงให้เห็นว่า หากสังคมหรือกลุ่มบุคคลรอบข้างมีแนวโน้มที่จะสนับสนุนหรือใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์มากขึ้น จะส่งผลให้บุคคลทั่วไปมีแนวโน้มที่จะนำเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์มาใช้งานมากขึ้นด้วย อาจรวมถึงการสนับสนุนจากองค์กร ผู้นำทางธุรกิจ เพื่อนร่วมงาน หรือการรับรู้แนวโน้มของอุตสาหกรรมที่กำลังมุ่งไปสู่การใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ ซึ่งทำให้เกิดแรงผลักดันให้ผู้ปฏิบัติงานปรับตัวให้เข้ากับเทคโนโลยีใหม่ ๆ จากผลการวิเคราะห์นี้ยืนยันได้ว่าทั้งสองปัจจัยหลักนี้มีผลโดยตรงต่อการใช้อุปกรณ์ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย ซึ่งหมายความว่า หากมีการพัฒนาและส่งเสริมให้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์มีความสามารถมากขึ้น รวมถึงการสร้างวัฒนธรรมที่ส่งเสริมการใช้งานเทคโนโลยี

ปัญญาประดิษฐ์ในสังคมไทย ก็จะช่วยเร่งการยอมรับและนำเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์มาใช้อย่างแพร่หลายมากขึ้น

ในส่วนของคำแนะนำและความเห็นจากผู้ตอบแบบสอบถาม มีน้ำหนักมาก และสามารถให้ประโยชน์จากคำแนะนำนี้ได้อย่างมีนัยสำคัญ นอกจากนี้การศึกษายืนยันถึงความสำคัญของการศึกษาและทำความเข้าใจในเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ก่อนการนำมาใช้ เทคโนโลยียังไม่สามารถเข้าถึงแรงงานไทยได้อย่างแพร่หลาย การสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์จากองค์กรและภาครัฐ และการใช้งานเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์เพื่อเพิ่มศักยภาพของแรงงาน ไม่ใช่การทดแทนแรงงาน เป็นต้น ซึ่งคำแนะนำเหล่านี้สามารถนำมาปรับใช้ในการส่งเสริมการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อแรงงานและองค์กรในตลาดแรงงานไทย และช่วยให้แรงงานไทยสามารถปรับตัวได้อย่างมีประสิทธิภาพในยุคดิจิทัล ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยที่ผ่านมาหลายผลงาน อาทิ อรุณเดช มาร์ตัน เอนก ดาพา และวรรณสินธ์ สัตยานุวัตร (2566) [48] ได้ศึกษาการพัฒนาทุนมนุษย์เพื่อยกระดับฝีมือแรงงานไทยในศตวรรษที่ 21 พบว่า การพัฒนาทุนมนุษย์ในศตวรรษที่ 21 ขององค์กรธุรกิจที่สำคัญ จำนวน 4 ด้าน คือ 1) ด้านการสร้างความรู้ของพนักงานให้เกิดความเชี่ยวชาญที่หลากหลายด้าน 2) ทักษะในการดำเนินงานเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงอุตสาหกรรมในอนาคต 3) การพัฒนาความคิดความเชื่อและเจตคติในการทำงาน และ 4) การสร้างแรงจูงใจและพลังงานในการขับเคลื่อนงาน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ คมวิทย์ ศิริธร และปทุมพร หิรัญสาลี (2566) [43] ได้ศึกษาทุนมนุษย์ด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลกับการเข้าถึงความช่วยเหลือจากรัฐของแรงงานนอกระบบจังหวัดสงขลา พบว่า แรงงานนอกระบบที่มีอาชีพ ระดับการศึกษา และความสามารถในการใช้เทคโนโลยีที่แตกต่างกัน จะส่งผลให้มีระดับรายได้ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในขณะที่ผลการศึกษาความสัมพันธ์ของการเข้าถึงความช่วยเหลือจากรัฐ ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีกับระดับรายได้ ซึ่งกลุ่มที่มีรายได้น้อยมีแนวโน้มที่จะใช้เทคโนโลยีและเข้าถึงความช่วยเหลือจากรัฐได้น้อย กล่าวคือ ปัจจัยระดับการใช้เทคโนโลยีกับการเข้าถึงความช่วยเหลือจากรัฐมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของวรพร นาคประทุม และต้นดุสิต โปราณานนท์ (2564) [39] ได้ศึกษาความรู้ ความเข้าใจ และทัศนคติที่มีผลต่อความพร้อมในการนำเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) มาใช้ในการบริหารโครงการ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันมีความพร้อมในการนำเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์มาใช้ในการบริหารโครงการที่ไม่แตกต่างกัน ความรู้และความเข้าใจ และทัศนคติ มีผลต่อความพร้อมในการนำเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์มาใช้ในการบริหารโครงการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5.3 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

ผลจากการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ สรุปได้ดังนี้

5.3.1 จากผลการศึกษาที่พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ ได้แก่ ความสามารถของเทคโนโลยี และอิทธิพลทางสังคมในการใช้งานเทคโนโลยี สะท้อนให้เห็นถึงมุมมองของแรงงานที่คำนึงถึงกระแสสังคมที่ผลักดันให้มีการนำเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์มาช่วยปฏิบัติงานมากขึ้น ดังนั้นจึงควรมุ่งเน้นการพัฒนาเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ให้สามารถตอบสนองความต้องการ แก้ปัญหา และเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานในสายงานต่างๆ ได้อย่างแท้จริง รวมถึงออกแบบระบบปัญญาประดิษฐ์ให้ทำงานร่วมกับมนุษย์แทนที่จะทดแทนแรงงานทั้งหมดเพื่อให้แรงงานยังคงพัฒนาทักษะของตนเอง โดยระบบนั้นต้องมีความง่ายต่อการใช้งาน ไม่ซับซ้อน เรียนรู้ได้รวดเร็ว และมีระบบ Support ที่ดีเพื่อให้แรงงานไทยสามารถเข้าถึงและใช้งานเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ได้สะดวก

5.3.2 จากประเด็นที่พบว่าปัจจัยที่ไม่สอดคล้อง ได้แก่ การยอมรับเทคโนโลยี ทักษะและความสามารถในการใช้งานเทคโนโลยี การประเมินคุณค่าของเทคโนโลยี และความพร้อมในการนำเทคโนโลยี ซึ่งส่วนใหญ่สะท้อนให้เห็นถึงปัญหาที่เกิดขึ้นจากตัวบุคคลเป็นหลัก ดังนั้นจึงควรส่งเสริมให้ผู้นำในองค์กร ผู้บริหาร และผู้เชี่ยวชาญ เป็นแบบอย่างในการนำเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ในสังคมมาใช้ในการทำงาน และสนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้ แลกเปลี่ยนประสบการณ์ และสร้างแรงจูงใจให้กับบุคลากรในองค์กร รวมถึงสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน สถาบันการศึกษา และภาคประชาสังคม เพื่อร่วมกันขับเคลื่อนการนำเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ไปใช้ในตลาดแรงงานอย่างเป็นรูปธรรม

5.3.3 จากความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่พบว่าการเข้าถึงการใช้งานเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ยังไม่แพร่หลายและเข้าใจได้ยาก รวมถึงยังมองว่าไม่เกี่ยวข้องกับงานที่ปฏิบัติ จึงควรสนับสนุนให้แรงงานไทยตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนรู้ Upskill และ Reskill อย่างต่อเนื่อง รวมถึงจัดอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาทักษะในการใช้งานเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ การวิเคราะห์ข้อมูล และการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ในสายงานต่างๆ โดยเน้นเนื้อหาที่เข้าใจง่าย สามารถนำไปใช้งานได้จริง และสอดคล้องกับระดับความรู้ความสามารถของแรงงานแต่ละกลุ่ม เพื่อให้เท่าทันต่อความก้าวหน้าของเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์

5.3.4 จากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีจำนวน 450 คน ถึงแม้ว่าจะมากกว่าจำนวนที่คำนวณได้ 400 คน แต่เพื่อเพิ่มความแม่นยำและความน่าเชื่อถือของผลการวิจัย ควรพิจารณาเพิ่มจำนวนกลุ่มตัวอย่างให้หลากหลายยิ่งขึ้น โดยเฉพาะการกระจายตัวในเชิงภูมิศาสตร์ ภาคเศรษฐกิจ หรือระดับตำแหน่งงาน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครอบคลุมกลุ่มแรงงานไทยในมิติต่าง ๆ อย่างแท้จริง นอกจากนี้ อาจพิจารณาออกแบบการเก็บข้อมูลเพิ่มเติมในรูปแบบผสม เช่น การสัมภาษณ์เชิงลึกหรือการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพจากกลุ่มผู้ที่มีประสบการณ์ใช้งานปัญญาประดิษฐ์ในระดับที่แตกต่างกัน

เพื่อให้ได้มุมมองที่ลึกซึ้ง และสะท้อนให้เห็นภาพรวมในการใช้งานปัญญาประดิษฐ์ได้อย่างครบถ้วนมากยิ่งขึ้น รวมถึงการวางแผนการเลือกกลุ่มตัวอย่างอย่างเป็นระบบ และให้ครอบคลุมกลุ่มแรงงานที่ยังไม่ได้มีโอกาสเข้าถึงเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ จะช่วยให้การวิเคราะห์มีความเที่ยงตรงยิ่งขึ้น อีกทั้งยังเป็นประโยชน์ต่อการกำหนดแนวทางการสนับสนุนหรือพัฒนานโยบายในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพ

บรรณานุกรม

1. Ocean Sky Network Co., Ltd. (2566). [ออนไลน์]. Artificial intelligence (AI) คืออะไร? เครื่องมือไหนบ้างที่ใช้. [สืบค้นวันที่ 31 กรกฎาคม 2567]. จาก <https://www.mandalasystem.com/blog/th/297/What-is-artificial-intelligence-AI#topic3>
2. Benjio, Y. (2017). [serial online]. “Artificial Intelligence and the Ongoing Need for Responsible and Ethical Approaches.” Nature Communications. Vol. 8
3. McKinsey & Company. (2018). [serial online]. “McKinsey Quarterly.” The New Enterprise DNA. No. 4.
4. Stuart J. Russell and Peter Norvig. (2021). Artificial Intelligence A Modern Approach. 3 rd ed. Texas: College Station Universities.
5. PwC. (2019). [serial online]. “Sizing the prize: What’s the real value of AI for your business and how can you capitalize?.” Sizing the prize. [cited 2024 Jul. 31]. Available from: URL: <https://www.pwc.com/gx/en/issues/analytics/assets/pwc-ai-analysis-sizing-the-prize-report.pdf>
6. ราชกิจจานุเบกษา. (วันที่ 9 เมษายน 2562). นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม พ.ศ. 2561-2580. เล่ม 136 ตอนที่ 47 ก: 1-71.
7. สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2566). รายงานสถิติรายปีประเทศไทย 2566. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานสถิติแห่งชาติ.
8. Yamane, T. (1973). Statistics: An introductory statistics, (Second Edition). New York: Harper & Row.
9. กันตณัฐ พึ่งแย้ม. (2566). การยอมรับปัญญาประดิษฐ์ในอุตสาหกรรมการออกแบบ. สารนิพนธ์การจัดการมหาบัณฑิต สาขาการจัดการกลยุทธ์ วิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดล.

10. พรทิพย์ ที. พูนยัยน. (2566). กลยุทธ์การเตรียมความพร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงสู่เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ของพนักงานอสังหาริมทรัพย์. สารนิพนธ์การจัดการมหาบัณฑิต วิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดล.
11. ทักษพร วสุธารัตน์, วอนชนก ไชยสุนทร และสิงหะ ฉวีสุข. (2564). [วารสารออนไลน์]. “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับการใช้บริการทางการเงินผ่านเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์แชทบอทของธนาคารพาณิชย์ไทยในภาคกลาง.” วารสารบริหารธุรกิจ. ฉบับที่ 1 ปีที่ 11: 39-51.
12. ปาริฉัตร วิชฎากรณ์กุล. (2563). การเตรียมความพร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงสู่เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ของพนักงานโรงแรมในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
13. ภคอร จตุพรธนาภัทร. (2567). [วารสารออนไลน์]. “นโยบายการใช้นวัตกรรมปัญญาประดิษฐ์เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ.” วารสารการบริหาร การจัดการและการพัฒนาที่ยั่งยืน. ฉบับที่ 2 ปีที่ 2: 331-340.
14. บุญเสริม กิจศิริกุล. (2546). ปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence) เอกสารคำสอนวิชา 2110654. วิศวกรรมคอมพิวเตอร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย: 186 – 205.
15. สุทัศน์ กำมณี ณรงค์เดช รัตนานนท์เสถียร และขวัญนรี กล้าปราบโจร. (2566). [วารสารออนไลน์]. “การพัฒนารูปแบบเพื่อเพิ่มทักษะด้านการใช้งานปัญญาประดิษฐ์ในการเพิ่มมูลค่าให้งาน และความสามารถในการทำงานของแรงงานจังหวัดกาญจนบุรี.” วารสารนวัตกรรมการบริหารและการจัดการ. ฉบับที่ 1 ปีที่ 11: 45-53.
16. อภิสรา ศชรฐแก้วฟ้า. (2566). การศึกษามลกระทบจากการยอมรับใช้งานเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ AI ด้านความพึงพอใจในการทำงานของพนักงานออฟฟิศในประเทศไทย. สารนิพนธ์การจัดการมหาบัณฑิต วิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดล.
17. Dynamic Intelligence Asia. (2020). [ออนไลน์]. ปัญญาประดิษฐ์ (AI) คืออะไร หลักการทำงาน และการใช้ในอุตสาหกรรม. [สืบค้นวันที่ 31 กรกฎาคม 2567]. จาก <https://www.dia.co.th/articles/what-is-artificial-intelligence/>

18. กฤษฎา ไกรสุริยวงศ์ และสายรุ้ง บุษพาพันธ์. (2567). [วารสารออนไลน์]. “การบริหารจัดการองค์กรด้วยปัญญาประดิษฐ์แห่งโลกเสมือนจริง.” วารสารสหวิทยาการนวัตกรรมปริทรรศน์. ฉบับที่ 3 ปีที่ 7: 397-411. [สืบค้นวันที่ 31 กรกฎาคม 2567]. จาก <https://so04.tci-thaijo.org/index.php/jidir/article/view/267776>
19. วิณา พิงวิวัฒน์กุล. (2562). “การจัดการทรัพยากรมนุษย์ในบริบทอนาคตแรงงานไทยในยุคเทคโนโลยีดิจิทัล.” วารสาร มจร พุทธปัญญาปริทรรศน์. ฉบับที่ 2 ปีที่ 4: 285-298.
20. Davis, F., Bagozzi, R., & Warshaw, P. (1989). User Acceptance of Computer Technology: a Comparison of Two Theoretical Models. Management Science. 982-1003.
21. Fishbein, M., & Ajzen, I. (1975). Belief, attitude, intention and behavior: An introduction to theory and research. Reading, MA: Addison-Wesley.
22. พีระพงษ์ แสงศรี. (2566). การศึกษาการยอมรับและใช้งานเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์กับระบบการศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย. สารนิพนธ์การจัดการมหาบัณฑิต วิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดล.
23. Venkatesh, V., & Davis, F. (2000). A theoretical extension of the technology acceptance model: Four longitudinal field studies. 186-204.
24. Venkatesh, V., & Bala, H. (2008). Technology Acceptance Model 3 and a Research Agenda on Interventions. *Decision Sciences*, 39: 273-315.
25. Nicky Terblanche and Danie Cilliers. (2020). [serial online]. “Factors that influence users’ adoption of being coached by an Artificial Intelligence Coach.” Philosophy of Coaching: An International Journal. Vol.5 No.1: 61-70.
26. Sohn, K., & Kwon, O. (2020). [serial online]. “Technology acceptance theories and factors influencing artificial Intelligence-based intelligent products.” Telematics and Informatics. Vol.47.

27. Magda Hercheui and Gianluca Mech. (2021). [serial online]. “Factors Affecting The Adoption Of Artificial Intelligence In Healthcare.” Global Journal of Business Research, Vol.15 No.1: 77-88.
28. Mohr, S., & Kühl, R.W. (2021). [serial online]. “Acceptance of artificial intelligence in German agriculture: an application of the technology acceptance model and the theory of planned behavior.” Precision Agriculture, Vol.22 No.2: 1816-1844.
29. Xuelin Xian. (2021). [serial online]. “Psychological Factors in Consumer Acceptance of Artificial Intelligence in Leisure Economy: A Structural Equation Mode.” Journal of Internet Technology, Vol.22 No.3: 697-706.
30. Labrague, L. J., Aguilar-Rosales, R., Yboa, B. C., & Sabio, J. B. (2023). [serial online]. “Factors influencing student nurses' readiness to adopt artificial intelligence (AI) in their studies and their perceived barriers to accessing AI technology: A cross-sectional study.” Nurse education today, Vol.130.
31. Kelly, S., Kaye, S. A., & Oviedo-Trespalacios, O. (2023). [serial online]. “What factors contribute to the acceptance of artificial intelligence? A systematic review.” Telematics and Informatics, Vol.77.
32. Kim, S. W., & Lee, Y. (2024). [serial online]. “Investigation into the Influence of Socio-Cultural Factors on Attitudes toward Artificial Intelligence.” Education and Information Technologies, Vol.29 No.8: 9907–9935.
33. อัจฉรา เต๋นเจริญโสภณ. (2560). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อใช้ในการปฏิบัติงานของสำนักงานปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. งานนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต กลุ่มวิชาการบริหารทั่วไป มหาวิทยาลัยบูรพา.
34. มนสิชา คงเอี่ยม และ สุมาลย์ ปานคำ. (2561). รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของการยอมรับเทคโนโลยีที่มีผลต่อพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมในการแบ่งปันความรู้ด้านกฎหมาย

- การจ้างงานแรงงานต่างด้าวของนายจ้างในประเทศไทย. การประชุมนำเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา ครั้งที่ 13. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรังสิต: 2883-2894.
35. ณิชารีย์ กิตติคุณศิริ (2562). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการยอมรับเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์แชทบอท. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารเทคโนโลยี วิทยาลัยนวัตกรรมการบริหารเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
 36. ไตรรัตน์ ณะประกอบกรณ์. (2563). [วารสารออนไลน์]. “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อผลกระทบของปัญญาประดิษฐ์ในการให้บริการทางการเงินของธนาคารพาณิชย์ไทย กรณีศึกษา เขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล.” วารสารบริหารธุรกิจเทคโนโลยีมหานคร. ฉบับที่ 1 ปีที่ 17: 56-72.
 37. ทักษพร วสุรัตน์, วอนชนก ไชยสุนทร และสิงหะ ฉวีสุข. (2564). [วารสารออนไลน์]. “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับการใช้บริการทางการเงินผ่านเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์แชทบอทของธนาคารพาณิชย์ไทยในภาคกลาง.” วารสารบริหารธุรกิจ. ฉบับที่ 1 ปีที่ 11: 39-51.
 38. ทิพา ดอนลาว สมพร เฟื่องจันทร์ เพ็ญศรี ฉิรินัง และวิวัฒน์ กรมดิษฐ์. (2564). “การพัฒนาแรงงานไทยในภาคอุตสาหกรรมเพื่อการขับเคลื่อนประเทศไทย 4.0.” วารสารวิชาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์. ฉบับที่ 3 ปีที่ 7: 56-71.
 39. วราพร นาคประทุม และต้นดุสิต โปราณนันท. (2564). [วารสารออนไลน์]. “ความรู้ ความเข้าใจ และทัศนคติที่มีผลต่อความพร้อมในการนำเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) มาใช้ในการบริหารโครงการ.” วารสารบริหารธุรกิจเทคโนโลยีมหานคร. ฉบับที่ 2 ปีที่ 18: 1-25.
 40. วิภัทร เลิศภูริวงศ์ และวิกานดา พรสกุลวานิช. (2565). [วารสารออนไลน์]. “ปัจจัยการยอมรับเทคโนโลยี ทัศนคติ และอิทธิพลทางสังคม ทำนายความตั้งใจในการใช้งานแอปพลิเคชันโรงพยาบาลภาครัฐ.” วารสารนิเทศศาสตร์และนวัตกรรมการสื่อสาร. ฉบับที่ 2 ปีที่ 9: 106-129.
 41. กัตตมกล พิศแสงงาม และสุรรัตน์ อินทร์หม้อ. (2566). [วารสารออนไลน์]. “ปัจจัยการยอมรับเทคโนโลยีในการใช้โปรแกรมปัญญาประดิษฐ์แชทบอทบริการ ด้านการเงินผู้สูงอายุในจังหวัดปทุมธานี.” วารสารบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม. ฉบับที่ 2 ปีที่ 5: 16-31.
 42. กันตณัฐ พึ่งแย้ม. (2566). การยอมรับปัญญาประดิษฐ์ในอุตสาหกรรมการออกแบบ. สารนิพนธ์การจัดการมหาบัณฑิต สาขาการจัดการกลยุทธ์ วิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดล.

43. คมวิทย์ ศิริธร และ ปทุมพร หิรัญสาลี. (2566). “ทุนมนุษย์ด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลกับการเข้าถึงความช่วยเหลือจากรัฐของแรงงานนอกระบบจังหวัดสงขลา.” วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. ฉบับที่ 4 ปีที่ 43: 83-100.
44. ฉัตยาพร เสมอใจ. (2566). [วารสารออนไลน์]. “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจใช้บริการโรงแรม AI ของนักท่องเที่ยวชาวไทยตามลักษณะส่วนบุคคล.” วารสารวิชาการเซาธ์อีสท์บางกอก (สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์). ฉบับที่ 1 ปีที่ 9: 49-61.
45. พิระพงษ์ แสงศรี. (2566). การศึกษาการยอมรับและใช้งานเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์กับระบบการศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย. สารนิพนธ์การจัดการมหาบัณฑิต วิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดล.
46. พรทิพย์ ที. พูนยัณ. (2566). กลยุทธ์การเตรียมความพร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงสู่เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ของพนักงานอสังหาริมทรัพย์. สารนิพนธ์การจัดการมหาบัณฑิต วิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดล.
47. อภิสรฯ คชรัฐแก้วฟ้า. (2566). การศึกษามลกระทบจากการยอมรับใช้งานเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ AI ด้านความพึงพอใจในการทำงานของพนักงานออฟฟิศในประเทศไทย. สารนิพนธ์การจัดการมหาบัณฑิต วิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดล.
48. อรุณเดช มาร์ตัน อเนก ดาพา และวรรณสินธ์ สัตยานุวัตร. (2566). “การพัฒนาทุนมนุษย์เพื่อยกระดับฝีมือแรงงานไทยในศตวรรษที่ 21.” วารสารวิทยาการจัดการปริทัศน์. ปีที่ 25 ฉบับที่ 2: 252-264.
49. บุหงา ชัยสุวรรณ และมาริสา จันทมาศ. (2567). [วารสารออนไลน์]. “การจัดกลุ่มบุคลากรวัยทำงานตามระดับการยอมรับเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์.” วารสารนิเทศศาสตร์. ฉบับที่ 1 ปีที่ 42: 99-117.
50. วรณิดา กอเงินกลาง, ศรัณย์ธร ศศิณกรแก้ว และภานนท์ คุ่มสุภา. (2567). [วารสารออนไลน์]. “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับและพฤติกรรมการใช้งานปัญญาประดิษฐ์แชทจีพีทีอย่างต่อเนื่อง.” วารสารมหาวิทยาลัยนานาชาติบูรณะ. ฉบับที่ 2 ปีที่ 11: 120-129.
51. Likert, R. (1967). The human organization: Its management and value. New York: McGraw-Hill.

52. Cronbach, L.J. (1990). Essential of psychological testing. (5th ed.). New York: Harper Collins.
53. เตือนใจ เขียนชานาจ. (2564). “การยอมรับเทคโนโลยีที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนักศึกษาในระบบการศึกษาทางไกลรูปแบบออนไลน์มหาวิทยาลัยเอกชน.” วารสารมหาวิทยาลัยนครพนม รศน์. ฉบับที่ 8 ปี8: 311-324.

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม (Index of Item-Objective Congruence: OIC) การค้นคว้าอิสระ เรื่อง แนวทางการส่งเสริมการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย
จำนวน 5 ท่าน

ลำดับที่ 1

ชื่อ – นามสกุล นายตุลย์ ศรีวิจิตร
ตำแหน่ง ผู้ช่วยฝ่ายปฏิบัติการและสนับสนุนด้านดิจิทัล
สถานที่ติดต่อ 111 ฝ่ายปฏิบัติการและสนับสนุนด้านดิจิทัล บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด
ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กทม. 10210

ลำดับที่ 2

ชื่อ – นามสกุล นายณัฐกิตติ์ ชมภูพงษ์
ตำแหน่ง นักโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ระดับ 6
สถานที่ติดต่อ 111 ฝ่ายปฏิบัติการและสนับสนุนด้านดิจิทัล บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด
ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กทม. 10210

ลำดับที่ 3

ชื่อ – นามสกุล นางสาวสวรรยา ทศนบรรจง
ตำแหน่ง นักวิชาการแรงงานชำนาญการ
สถานที่ติดต่อ 17 สำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ 7 ถนนกาญจนาภิเษก
แขวงบางบอนใต้ เขตบางบอน กทม. 10150

ลำดับที่ 4

ชื่อ – นามสกุล นางสาวกรรณามิตร แสนสุริวงศ์
ตำแหน่ง นักวิจัยและพัฒนาด้านปัญญาประดิษฐ์
สถานที่ติดต่อ 111 อาคารเครื่องมือ 11 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ถนนมหาวิทยาลัย
ตำบลสุรนารี อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา 30000

ลำดับที่ 5

ชื่อ – นามสกุล นายณัฐปกรณ์ รวีธนาธร
ตำแหน่ง นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการพิเศษ
สถานที่ติดต่อ 120 ชั้น 5 กลุ่มงานประสานแผนและยุทธศาสตร์ สถาบันการพัฒนาชุมชน
กรมการพัฒนาชุมชน อาคารรัฐประศาสนภักดี (อาคาร B)
ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติฯ ถนนแจ้งวัฒนะ
แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กทม. 10210

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพแบบสอบถาม

ที่ อว ๗๑๐๗/๖๐๓๕

คณะเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมดิจิทัล
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
๑๕๑๘ ถนนประชากรราษฎร์ ๑ แขวงวงศ์สว่าง
เขตบางซื่อ กทม. ๑๐๘๐๐

๑๖ ธันวาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเพื่อประกอบการทำการค้นคว้าอิสระ

เรียน นายตุลย์ ศรีวิจิตร ตำแหน่ง ผู้ช่วยฝ่ายปฏิบัติการและสนับสนุนด้านดิจิทัล

เนื่องด้วย นางสาวสิริวิมล พลเวียง รหัสประจำตัว ๖๖-๐๗๐๑๑๘-๕๗๑๐-๒ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ภาควิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ คณะเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมดิจิทัล มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ กำลังดำเนินการจัดทำ การค้นคว้าอิสระ เรื่อง “แนวทางการส่งเสริมการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.นลินภัทร์ บำเพ็ญเพียร เป็นประธานคณะกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ ในการนี้นักศึกษามีความประสงค์ขอความอนุเคราะห์จากท่านเพื่อโปรดพิจารณาแบบประเมิน เพื่อประกอบการทำการค้นคว้าอิสระดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศักดิ์ชาย ตั้งวรรณวิทย์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย

ภาควิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ

โทร. ๐ ๒๕๕๕ ๒๐๐๐ ต่อ ๒๗๒๘

www.itd.kmutnb.ac.th

ที่ อว ๗๑๐๗/ ๑๐๓๖

คณะเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมดิจิทัล
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
๑๕๑๘ ถนนประชากรราษฎร์ ๑ แขวงวงศ์สว่าง
เขตบางซื่อ กทม. ๑๐๘๐๐

๑๖ ธันวาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเพื่อประกอบการทำการค้นคว้าอิสระ
เรียน นายณัฐกิตติ์ ชมภูพงษ์ ตำแหน่ง นักโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ระดับ ๖

เนื่องด้วย นางสาวสิริวิมล พลเวียง รหัสประจำตัว ๖๖-๐๗๐๑๑๘-๕๗๑๐-๒ นักศึกษา
ระดับบัณฑิตศึกษา ภาควิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ คณะเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมดิจิทัล
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ กำลังดำเนินการจัดทำการศึกษาเรื่อง “แนวทาง
การส่งเสริมการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.นลินภัทร์ บำเพ็ญเพียร
เป็นประธานคณะกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ ในการนี้นักศึกษามีความประสงค์ขอความอนุเคราะห์จาก
ท่านเพื่อโปรดพิจารณาแบบประเมิน เพื่อประกอบการทำการค้นคว้าอิสระดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศักดิ์ชาย ตั้งวรรณวิทย์)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย

ภาควิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ
โทร. ๐ ๒๕๕๕ ๒๐๐๐ ต่อ ๒๗๒๘
www.itd.kmutnb.ac.th

ที่ อว ๗๑๐๗/๑๐๓๗

คณะเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมดิจิทัล
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
๑๕๑๘ ถนนประชากรราษฎร์ ๑ แขวงวงศ์สว่าง
เขตบางซื่อ กทม. ๑๐๘๐๐

๑๖ ธันวาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเพื่อประกอบการทำการค้นคว้าอิสระ

เรียน นางสาวสรวรยา หัตถนพพรจาง ตำแหน่ง นักวิชาการแรงงานชำนาญการ

เนื่องด้วย นางสาวสิริวิมล พลเวียง รหัสประจำตัว ๖๖-๐๗๐๑๑๘-๕๗๑๐-๒ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ภาควิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ คณะเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมดิจิทัล มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ กำลังดำเนินการจัดทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง “แนวทางส่งเสริมการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.นลินภัทร์ ปาเพ็ญเพียร เป็นประธานคณะกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ ในการนี้นักศึกษามีความประสงค์ขอความอนุเคราะห์จากท่านเพื่อโปรดพิจารณาแบบประเมิน เพื่อประกอบการทำการค้นคว้าอิสระดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศักดิ์ชาย ดั่งวรรณวิทย์)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย

ภาควิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ
โทร. ๐ ๒๕๕๕ ๒๐๐๐ ต่อ ๒๗๒๘
www.itd.kmutnb.ac.th

ที่ อว ๗๓๐๗/๑๐๙๔

คณะเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมดิจิทัล
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
๑๕๑๘ ถนนประชากรราษฎร์ ๑ แขวงวงศ์สว่าง
เขตบางซื่อ กทม. ๑๐๘๐๐

๑๖ ธันวาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขออนุมัติครุภัณฑ์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเพื่อประกอบการทำการค้นคว้าอิสระ

เรียน นางสาวกรรณามิตร แสนสุริวงศ์ ตำแหน่ง นักวิจัยและพัฒนาด้านปัญญาประดิษฐ์

เนื่องด้วย นางสาวสิริวิมล พลเวียง รหัสประจำตัว ๖๖-๐๗๐๑๑๘-๕๗๓๐-๒ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ภาควิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ คณะเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมดิจิทัล มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ กำลังดำเนินการจัดทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง “แนวทางการส่งเสริมการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.นลินภัทร์ บำเพ็ญเพียร เป็นประธานคณะกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ ในการนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขออนุมัติครุภัณฑ์จากท่านเพื่อโปรดพิจารณาแบบประเมิน เพื่อประกอบการทำการค้นคว้าอิสระดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศักดิ์ชาย ตั้งวรรณวิทย์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย

ภาควิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ
โทร. ๐ ๒๕๕๕ ๒๐๐๐ ต่อ ๒๗๒๘
www.itd.kmutnb.ac.th

ที่ อว ๗๑๐๗/๑๐๓๗

คณะเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมดิจิทัล
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
๑๕๑๘ ถนนประชากรราษฎร์ ๑ แขวงวงศ์สว่าง
เขตบางซื่อ กทม. ๑๐๘๐๐

๑๖ ธันวาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเพื่อประกอบการทำการค้นคว้าอิสระ

เรียน นายบุญปรกรณ์ ธีรนาถ ตำแหน่ง นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการพิเศษ

เนื่องด้วย นางสาวสิริวิมล พลเวียง รหัสประจำตัว ๖๖-๐๗๐๑๑๘-๕๗๑๐-๒ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ภาควิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ คณะเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมดิจิทัล มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ กำลังดำเนินการจัดทำการศึกษาเรื่อง “แนวทางการส่งเสริมการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.นลินภัทร์ บำเพ็ญเพียร เป็นประธานคณะกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ ในการนี้นักศึกษามีความประสงค์ขอความอนุเคราะห์จากท่านเพื่อโปรดพิจารณาแบบประเมิน เพื่อประกอบการทำการค้นคว้าอิสระดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศักดิ์ชาย ตั้งวรรณวิทย์)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย

ภาคผนวก ข

แบบสอบถามเก็บข้อมูล

แบบสอบถามเพื่อการค้นคว้าอิสระ

แบบสอบถามการค้นคว้าอิสระ เรื่อง “แนวทางการส่งเสริมการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย”

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาแนวทางการส่งเสริมการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย จึงขอความกรุณาจากท่านโปรดตอบแบบสอบถามให้ครบถ้วนและตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด ขอขอบพระคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามในครั้งนี้ แบบสอบถามฉบับนี้ มีทั้งหมด 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพและข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพและข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจงผู้ตอบแบบสอบถาม: กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ()

1. อายุ

- () 15-20 ปี () 21-30 ปี
 () 31-40 ปี () 41-50 ปี
 () 51-60 ปี () 60 ปีขึ้นไป

2. ระดับการศึกษา

- () ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า
 () มัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า
 () ปวส. หรือเทียบเท่า
 () ปริญญาตรี
 () ปริญญาโท
 () ปริญญาเอก

3. อาชีพของท่านอยู่ในภาคส่วนใดในตลาดแรงงานไทย

- () การเงินและการธนาคาร
 () การผลิต
 () การค้าปลีกและอีคอมเมิร์ซ
 () การบริการลูกค้า
 () การขนส่งและโลจิสติกส์
 () อื่นๆ (โปรดระบุ)

4. ท่านมีประสบการณ์ทำงานนานเพียงใด

- () น้อยกว่า 1 ปี () 1 - 3 ปี
 () 4 - 6 ปี () 7 - 10 ปี
 () มากกว่า 10 ปี

5. ท่านมีความคุ้นเคยกับเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) เพียงใด

- () ไม่เคยใช้งานมาก่อน
 () เคยได้ยินหรือมีความรู้พื้นฐาน แต่ยังไม่เคยใช้งาน
 () เคยใช้งานบ้างในบางโอกาส
 () ใช้งานเป็นประจำ
 () เชี่ยวชาญในการใช้งาน

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย

คำชี้แจง เขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ข้อ	คำถาม	ระดับความคิดเห็น					
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
การยอมรับเทคโนโลยี							
1. การรับรู้ถึงประโยชน์							
1.1	การใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานของท่าน						
1.2	ท่านมองเห็นประโยชน์ของการนำเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์มาใช้ในการทำงาน						
1.3	การใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์สามารถตอบสนองความต้องการของท่านได้อย่างรวดเร็ว						
2. การรับรู้ถึงความง่ายในการใช้งาน							
2.1	ท่านคิดว่าเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์มีความง่ายในการใช้งาน โดยไม่ต้องมีความรู้ในด้านเทคโนโลยีมากนัก						
2.2	ท่านสามารถเรียนรู้และทำความเข้าใจได้ง่ายในระบบการทำงานของเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์						
2.3	การใช้งานเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ช่วยให้การทำงานของท่านง่ายขึ้น ไม่ยุ่งยากซับซ้อน และมีความรวดเร็ว						
3.ทัศนคติในการใช้งาน							
3.1	การใช้งานเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์แล้วทำให้ท่านรู้สึกว่ามีประโยชน์ในการทำงาน						
3.2	การใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์แล้วทำให้ท่านรู้สึกว่เกิดความสะดวกสบายมากขึ้น						
3.3	การใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์แล้วทำให้ท่านรู้สึกว่มีความปลอดภัยและเชื่อถือได้						
4. ความตั้งใจในการใช้งาน							
4.1	ท่านตั้งใจที่จะใช้งานเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ในการทำงาน						

ข้อ	คำถาม	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
4.2	ท่านวางแผนที่จะนำเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์มาใช้ในการทำงาน					
4.3	ท่านตั้งใจแนะนำเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ให้กับคนรอบข้าง					
5. การใช้งานจริง						
5.1	ท่านใช้งานเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์เป็นประจำ					
5.2	ท่านจะใช้งานเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์อย่างต่อเนื่องในอนาคต					
ทักษะและความสามารถในการใช้งานเทคโนโลยี						
1.	ท่านมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการทำงานประเภท และข้อจำกัดของเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ เช่น ความลำเอียงของข้อมูล ความเป็นส่วนตัว และจริยธรรมในการใช้งาน เป็นต้น					
2.	ท่านตระหนักถึงประโยชน์ของการใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ และสามารถนำเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ไปประยุกต์ใช้กับงานของตนเอง เช่น การวิเคราะห์ข้อมูล การตลาด และการบริการลูกค้า เป็นต้น					
3.	ท่านมีประสบการณ์ในการใช้งานเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ในสถานการณ์จริง ซึ่งช่วยให้คุณคุ้นเคย และสามารถใช้งานเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ได้อย่างคล่องแคล่วมากขึ้น					
4.	ท่านมีการฝึกฝนและการใช้งานเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์อย่างสม่ำเสมอ เพื่อพัฒนาทักษะ และให้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์					

ข้อ	คำถาม	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
5.	ท่านมีความสามารถในการนำความรู้และทักษะในการใช้งานเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ไปประยุกต์ใช้ในการทำงาน เพื่อแก้ปัญหา เพิ่มประสิทธิภาพ และสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ ในงานของท่าน					
อิทธิพลทางสังคมในการใช้งานเทคโนโลยี						
1.	ท่านรู้สึกว่าคุณครอบคลุมข้างพยายามชักจูงหรือสนับสนุนให้ท่านใช้งานเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ ผ่านการสื่อสารอย่างมีเหตุผลหรือผ่านวิธีการที่ส่งผลต่ออารมณ์ความรู้สึก					
2.	ท่านมีแนวโน้มที่จะปรับพฤติกรรมให้สอดคล้องกับกลุ่มหรือสังคมรอบข้าง ที่มีความเชื่อหรือการใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์เป็นหลักในการทำงาน					
3.	ท่านปรับพฤติกรรมของตนเองตามคำสั่งของผู้ที่มีอำนาจเหนือกว่า ที่กำหนดให้ท่านใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ในการทำงาน					
4.	ท่านรับรู้ว่าคุณครอบคลุมข้างหรือผู้ที่มีอิทธิพล คาดหวังว่าท่านควรใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ในงานของท่าน					
ความสามารถของเทคโนโลยี						
1.	ท่านเชื่อว่าเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์มีความสามารถในการประมวลผลข้อมูลที่ซับซ้อนและเรียนรู้เพื่อช่วยในการทำงานที่ซับซ้อนได้					
2.	ท่านเห็นว่าการเลือกใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ที่เหมาะสมกับลักษณะงานช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานในองค์กร					

ข้อ	คำถาม	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
3.	ท่านรู้สึกสามารถป้อนคำสั่งและทำความเข้าใจผลลัพธ์จากเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
4.	ท่านสามารถเข้าใจขั้นตอนการทำงานและการประมวลของเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ ซึ่งช่วยให้สามารถควบคุมและประเมินผลลัพธ์ได้ดีขึ้น					
5.	ท่านเห็นว่าการนำเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์มาใช้ในองค์กร สามารถทำงานร่วมกับระบบเทคโนโลยีเดิมได้อย่างราบรื่น					
6.	ท่านมีความมั่นใจว่าเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์สามารถวิเคราะห์ข้อมูลได้อย่างแม่นยำและปลอดภัย					
7.	ท่านรู้สึกสนุกและไม่ตึงเครียดเมื่อต้องทำงานกับเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์					
8.	ท่านรู้สึกมั่นใจและไม่กังวลเมื่อต้องโต้ตอบหรือทำงานร่วมกับเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์					
9.	ท่านคิดว่าการเลือกใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ที่เหมาะสมกับบริบทของงานจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานได้มาก					
การประเมินคุณค่าของเทคโนโลยี						
1.	ท่านมีความเข้าใจเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการนำเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์มาใช้ในองค์กรของท่าน					
2.	ท่านมีความเชื่อว่าเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มและประโยชน์ระยะยาวให้กับธุรกิจหรือองค์กร					
3.	ท่านตระหนักถึงความเสี่ยงต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นจากการนำเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์มาใช้งานในองค์กร เช่น					

ข้อ	คำถาม	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	การสูญเสียงาน การตกงาน หรือการพึ่งพาเทคโนโลยีมากเกินไป เป็นต้น					
4.	ท่านมีความเข้าใจเกี่ยวกับผลกระทบของการนำเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์มาใช้ต่อโครงสร้างตลาดแรงงานในประเทศไทย					
5.	ท่านรับรู้ถึงความเสี่ยงที่อาจเกิดจากการใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ในด้านความเป็นส่วนตัว ข้อมูลส่วนบุคคล และจริยธรรม					
6.	ท่านมั่นใจว่าองค์กรของท่านสามารถรับมือกับค่าใช้จ่ายและความเสี่ยงจากการใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
ความพร้อมในการนำเทคโนโลยีมาใช้						
1.	ท่านมีความเชื่อว่าแรงงานในตลาดแรงงานไทยพร้อมที่จะปรับตัวและรับมือกับเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ที่เข้ามา					
2.	ท่านมั่นใจว่าโครงสร้างพื้นฐานในประเทศ เช่น อินเทอร์เน็ตความเร็วสูง และอุปกรณ์ต่าง ๆ พร้อมรองรับการใช้งานเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์					
3.	ท่านมีความเชื่อว่ารัฐบาลมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมและสนับสนุนการนำเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์มาใช้ เช่น การกำหนดนโยบายและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง					
4.	ท่านมั่นใจว่าองค์กรของท่านได้มีการเตรียมตัว และฝึกอบรมพนักงานเพื่อรองรับการใช้งานเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์					

ข้อ	คำถาม	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
5.	ท่านมีความเชื่อว่าองค์กรของท่านสามารถบูรณาการเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์เข้ากับกระบวนการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
6.	ท่านมั่นใจว่าองค์กรของท่านมีการสนับสนุนอย่างเต็มที่ในการปรับตัวเข้าสู่ยุคดิจิทัลและการใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์					
7.	ท่านมั่นใจว่าองค์กรของท่านมีมาตรการที่เพียงพอในการรักษาความปลอดภัยของข้อมูลและระบบที่เกี่ยวข้องกับการใช้งานเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์					
การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย						
1.	ท่านเห็นด้วยกับการนำปัญญาประดิษฐ์มาใช้ในตลาดแรงงานไทย					
2.	ท่านคิดว่าการใช้ปัญญาประดิษฐ์จะเพิ่มศักยภาพในการทำงานให้กับแรงงานไทย					
3.	ท่านคิดว่ารัฐบาลไทยควรมีนโยบายส่งเสริมการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย					
4.	ท่านคิดว่าการใช้ปัญญาประดิษฐ์จะช่วยสร้างโอกาสการจ้างงานในตลาดแรงงานไทย					
5.	ท่านคิดว่าการใช้ปัญญาประดิษฐ์สามารถช่วยอุตสาหกรรมและภาคส่วนต่างๆ ที่อยู่ในตลาดแรงงานไทยพัฒนานวัตกรรมและขยายขีดความสามารถทางธุรกิจได้					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ นางสาวสิริวิมล พลเวียง

ชื่อการค้นคว้าอิสระ แนวทางการส่งเสริมการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในตลาดแรงงานไทย

สาขาวิชา วิทยาศาสตร์ข้อมูลเพื่อนวัตกรรม ภาควิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

ประวัติ
ประวัติการศึกษา
พ.ศ. 2556 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาการบัญชี
คณะกรรมการบัญชีและการจัดการ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
ประวัติการทำงาน
พ.ศ. 2556 – ปัจจุบัน ตำแหน่งพนักงานการเงินและบัญชี ระดับ 3
บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด

